

HOTĂRÂRE
pentru modificarea și completarea
normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin
Hotărârea Guvernului nr. 44/2004

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. I – Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 112 din 6 februarie 2004, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează :

A. Titlul VI "Taxa pe valoarea adăugată"

1. Punctul 16¹ se modifică și va avea următorul cuprins:

“16¹. – (1) Prevederile art. 134² alin. (2) lit. a) din Codul fiscal se aplică în situația în care facturile totale sau parțiale pentru o livrare de bunuri sau o prestare de servicii au fost emise înaintea faptului generator de taxă și includ și situația în care sunt emise facturi pentru avansuri înainte de încasarea acestora.

(2) În aplicarea art. 134² alin. (3) din Codul fiscal, în cazul în care intervin evenimentele menționate la art. 138 din Codul fiscal, ulterior datei de 1 iulie 2010, cota aplicabilă pentru ajustarea bazei de impozitare este cota operațiunii de bază care a generat aceste evenimente. Totuși, în cazul în care nu se poate determina operațiunea de bază care a generat aceste evenimente se va aplica cota de TVA în vigoare la data la care a intervenit evenimentul.”

2. După punctul 16¹ se introduce un nou punct, punctul 16², cu următorul cuprins:

„Codul fiscal:

Exigibilitatea pentru livrări intracomunitare de bunuri, scutite de taxă

Art. 134³. - (1) Prin excepție de la prevederile art. 134², în cazul unei livrări intracomunitare de bunuri, scutite de taxă conform art. 143 alin. (2), exigibilitatea taxei intervine în cea de a 15-a zi a lunii următoare celei în care a intervenit faptul generator.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1) exigibilitatea taxei intervine la emiterea facturii prevăzute la art. 155 alin. (1), dacă factura este emisă înainte de a 15-a zi a lunii următoare celei în care a intervenit faptul generator.

Norme metodologice:

16². (1) În sensul art. 134³ alin. (2) din Codul fiscal, în cazul livrărilor intracomunitare de bunuri scutite de taxă, exigibilitatea intervine la data emiterii unei facturi înainte de a 15-a zi a lunii următoare celei în care a intervenit faptul generator, indiferent dacă factura a fost emisă pentru încasarea unui avans sau pentru contravaloarea integrală sau parțială a livrării.

(2) Exigibilitatea determină perioada fiscală în care livrarea intracomunitară scutită se înregistrează în decontul de taxă pe valoarea adăugată prevăzut la art. 156² din Codul fiscal și în declarația recapitulativă prevăzută la art. 156⁴ din Codul fiscal.”

3. La punctul 19 alineatul (4), exemplul nr. 4 se modifică și va avea următorul cuprins:

“Exemplul nr. 4: Societatea A din Franța își trimite angajații în România pentru negocierea unor contracte cu parteneri din România. Conform înțelegerii dintre părți, facturile pentru cazare, transport local și alte cheltuieli efectuate pentru angajații trimiși din Franța vor fi emise către partenerii din România, aceștia urmând să-și recupereze sumele achitate prin refacturare către societatea A din Franța. Pentru fiecare cheltuială în parte refacturată se va avea în vedere în primul rând locul prestării serviciului și dacă locul este în România refacturarea se va face aplicându-se același regim ca și cel aplicat de prestatorul acestor servicii. Astfel, serviciile de cazare au locul în România, acolo unde este situat bunul imobil [art. 133 alin. (4) lit. a) din Codul fiscal] și vor fi refacturate prin aplicarea cotei reduse de TVA de 9%, serviciile de transport local de călători au locul în România, acolo unde sunt efectiv prestate [art. 133 alin. (4) lit. b) din Codul fiscal] și vor fi refacturate prin aplicarea cotei standard de TVA de 24%. În situația în care factura de transport ar fi fost emisă în luna iunie 2010 cu cota de 19%, dacă refacturarea ar avea loc în luna iulie 2010, cota de TVA aplicabilă de către persoana impozabilă din România este de 24%. Se consideră că la aplicarea structurii de comisionar faptul generator pentru operațiunile refacturate intervine la data emiterii facturii de către persoana care refacturează cheltuieli efectuate pentru alte persoane.”

4. La punctul 22 alineatul (2), exemplul se modifică și va avea următorul cuprins:

“Exemplul nr. 1: În luna august 2010, o persoană impozabilă A înregistrată în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal încasează 1.000 de euro drept avans pentru livrarea unui automobil de la o altă societate B; A va emite o factură către B la cursul de 4,2 lei/euro, valabil la data încasării avansului.

Baza de impozitare a TVA = 1.000 euro x 4,2 lei/euro = 4.200 lei.

Taxa pe valoarea adăugată aferentă avansului = 4.200 lei x 24% = 1.008 lei.

După o perioadă de 3 luni are loc livrarea automobilului, care costă 5.000 de euro. Cursul din data livrării bunului este de 4,3 lei/euro. La data livrării se va storna avansul și taxa pe valoarea adăugată aferentă acestuia, respectiv 4.200 lei și 1.008 lei, cu semnul minus.

Baza de impozitare a TVA pentru livrare se determină astfel:

$[(1.000 \text{ euro} \times 4,2 \text{ lei/euro}) + (4.000 \text{ euro} \times 4,3 \text{ lei/euro})] = 21.400 \text{ lei}$

Taxa pe valoarea adăugată aferentă livrării se determină astfel:

$21.000 \text{ lei} \times 24\% = 5.136 \text{ lei.}$

Exemplul nr. 2: - Compania A facturează în luna mai 2010 un avans de 2000 de euro reprezentând avans pentru livrarea unui utilaj către clientul său B. Livrarea utilajului are loc în cursul lunii iulie la prețul de 6000 de euro.“

- A va emite o factură pentru avansul de 2000 de euro către B la cursul de 4,1 lei/euro, valabil la data încasării avansului în luna iunie.

Baza de impozitare a TVA pentru avans = 2.000 euro x 4,1 lei/euro = 8.200 lei.

Taxa pe valoarea adăugată aferentă avansului = 8.200 lei x 19% = 1.558 lei.

- În luna iulie, la livrarea utilajului se regularizează avansul facturat, inclusiv cota de taxă pe valoarea adăugată ca urmare a modificării cotei standard la 1 iulie 2010. Cursul din data livrării bunului este de 4,3 lei/euro. Regularizările efectuate, inclusiv regularizarea cotei de TVA :

Stornarea avansului, inclusiv a taxei pe valoarea adăugată aferentă acestuia, respectiv 8.200 lei și 1.558 lei, cu semnul minus.

Baza de impozitare a livrării: $[(2.000 \text{ euro} \times 4,1 \text{ lei/euro}) + (4.000 \text{ euro} \times 4,3 \text{ lei/euro})] = 8.200 \text{ lei} + 17.200 \text{ lei} = 25.400 \text{ lei.}$

Taxa pe valoarea adăugată aferentă livrării: $25.400 \text{ lei} \times 24\% = 6.096 \text{ lei} “$

5. La punctul 23, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Codul fiscal:

Cotele

Art. 140. - (1) Cota standard este de 24% și se aplică asupra bazei de impozitare pentru operațiunile impozabile care nu sunt scutite de taxă sau care nu sunt supuse cotelor reduse.

(2) Cota redusă de 9% se aplică asupra bazei de impozitare pentru următoarele prestări de servicii și/sau livrări de bunuri:

a) serviciile constând în permiterea accesului la castele, muzee, case memoriale, monumente istorice, monumente de arhitectură și arheologice, grădini zoologice și botanice, târguri, expoziții și evenimente culturale, cinematografe, altele decât cele scutite conform art. 141 alin. (1) lit. m);

b) livrarea de manuale școlare, cărți, ziare și reviste, cu excepția celor destinate exclusiv sau în principal publicității;

c) livrarea de proteze și accesorii ale acestora, cu excepția protezelor dentare;

d) livrarea de produse ortopedice;

e) livrarea de medicamente de uz uman și veterinar;

f) cazarea în cadrul sectorului hotelier sau al sectoarelor cu funcție similară, inclusiv închirierea terenurilor amenajate pentru camping.

(2¹) Cota redusă de 5% se aplică asupra bazei de impozitare pentru livrarea locuințelor ca parte a politicii sociale, inclusiv a terenului pe care sunt construite. Terenul pe care este construită locuința include și amprenta la sol a locuinței. În sensul prezentului titlu, prin locuință livrată ca parte a politicii sociale se înțelege:

a) livrarea de clădiri, inclusiv a terenului pe care sunt construite, destinate a fi utilizate drept cămine de bătrâni și de pensionari;

b) livrarea de clădiri, inclusiv a terenului pe care sunt construite, destinate a fi utilizate drept case de copii și centre de recuperare și reabilitare pentru minori cu handicap;

c) livrarea de locuințe care au o suprafață utilă de maximum 120 mp, exclusiv anexele gospodărești, a căror valoare, inclusiv a terenului pe care sunt construite, nu depășește suma de 380.000 lei, exclusiv taxa pe valoarea adăugată, achiziționate de orice persoană necăsătorită sau familie. Suprafața utilă a locuinței este cea definită prin Legea locuinței nr. 114/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Anexele gospodărești sunt cele definite prin Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Cota redusă se aplică numai în cazul locuințelor care în momentul vânzării pot fi locuite ca atare și dacă terenul pe care este construită locuința nu depășește suprafața de 250 mp, inclusiv amprenta la sol a locuinței, în cazul caselor de locuit individuale. În cazul imobilelor care au mai mult de două locuințe, cota indiviză a

terenului aferent fiecărei locuințe nu poate depăși suprafața de 250 mp, inclusiv amprenta la sol aferentă fiecărei locuințe. Orice persoană necăsătorită sau familie pot achiziționa o singură locuință cu cota redusă de 5%, respectiv:

1. în cazul persoanelor necăsătorite, să nu fi deținut și să nu dețină nicio locuință în proprietate pe care au achiziționat-o cu cota de 5%;

2. în cazul familiilor, soțul sau soția să nu fi deținut și să nu dețină, fiecare sau împreună nicio locuință în proprietate pe care au achiziționat-o cu cota de 5%.

d) livrarea de clădiri, inclusiv a terenului pe care sunt construite, către primării în vederea atribuirii de către acestea cu chirie subvenționată unor persoane sau familii, a căror situație economică nu le permite accesul la o locuință în proprietate sau închirierea unei locuințe în condițiile pieței.

(3) Cota aplicabilă este cea în vigoare la data la care intervine faptul generator, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 134² alin. (2), pentru care se aplică cota în vigoare la data exigibilității taxei.

(4) În cazul schimbării cotei se va proceda la regularizare pentru a se aplica cotele în vigoare la data livrării de bunuri sau prestării de servicii, pentru cazurile prevăzute la art. 134² alin. (2).

(5) Cota aplicabilă pentru importul de bunuri este cota aplicabilă pe teritoriul României pentru livrarea aceluiași bun.

(6) Cota aplicabilă pentru achiziții intracomunitare de bunuri este cota aplicată pe teritoriul României pentru livrarea aceluiași bun și care este în vigoare la data la care intervine exigibilitatea taxei.

Norme metodologice:

23. [...]

(2) Se aplică procedeul sutei mărite pentru determinarea sumei taxei, respectiv $24 \times 100/124$ în cazul cotei standard și $9 \times 100/109$ sau $5 \times 100/105$ în cazul cotelor reduse, atunci când prețul de vânzare include și taxa. De regulă, prețul include taxa în cazul livrărilor de bunuri și/sau prestărilor de servicii direct către populație, pentru care nu este necesară emiterea unei facturi conform art. 155 alin. (7) din Codul fiscal, precum și în orice situație în care prin natura operațiunii sau conform prevederilor contractuale prețul include și taxa.”

[...]

(11) Persoanele impozabile care livrează locuințe vor aplica cota de 5% inclusiv pentru avansurile aferente acestor livrări, dacă din contractele încheiate rezultă că la momentul livrării vor fi îndeplinite toate condițiile impuse de art. 140 alin. (2¹) lit. c) din Codul fiscal și sunt în posesia declarației prevăzute la alin. (10). În situația în care

avansurile au fost facturate prin aplicarea cotei de 19% sau, după caz, de 24%, datorită neprezentării de către cumpărător a declarației prevăzute la alin. (10) sau din alte motive obiective, la livrarea bunului imobil se pot efectua regularizările prevăzute la art. 140 alin. (4) din Codul fiscal în vederea aplicării cotei de 5%, dacă toate condițiile impuse de art. 140 alin. (2¹) lit. c) din Codul fiscal, astfel cum sunt detaliate și de prezentele norme metodologice, sunt îndeplinite la data livrării.”

6. După punctul 23 se introduce un punct nou, punctul 23¹, cu următorul cuprins:

“23¹. - (1) În cazul achizițiilor intracomunitare de bunuri nu se fac regularizări în cazul modificării cotelor de TVA, în sensul aplicării cotei de TVA de la data faptului generator de taxă, cota aplicabilă fiind cea în vigoare la data la care intervine exigibilitatea taxei.

(2) Pentru livrările de bunuri și prestările de servicii, inclusiv în cazul în care beneficiarul are obligația plății taxei conform art. 160 sau art. 150 alin.(2), (3), (5) și (6) din Codul fiscal, în cazul modificărilor de cote se aplică regularizările prevăzute la art. 140 alin.(4) din Codul fiscal.

Exemple:

Exemplul nr. 1.

O societate de construcții întocmește situația de lucrări în cursul lunii iunie, pentru lucrările efectuate în lunile mai și iunie. Contractul prevede că situația de lucrări trebuie acceptată de beneficiar. Beneficiarul acceptă situația de lucrări în luna iulie 2010. Faptul generator de taxă, respectiv data la care se consideră serviciul prestat, intervine la data acceptării situației de lucrări de către beneficiar, potrivit prevederilor art. 134¹ alin.(7) din Codul fiscal. În consecință, cota aplicabilă pentru întreaga contravaloarea a serviciilor acceptate de beneficiar este de 24%, cota în vigoare la data faptului generator de taxă. În situația în care anterior emiterii situației de lucrări au fi fost emise facturi de avans cu cota de 19%, după data de 1 iulie 2010 avansurile respective se regularizează prin aplicarea cotei de 24%.

Exemplul nr. 2.

O societate de furnizare a energiei electrice are încheiate contracte cu persoane fizice și cu persoane juridice:

A. Pentru categoria de consumatori casnici, în contractul de furnizare se prevede ca societatea factureaza energia electrică furnizată la valoarea indexului comunicat de client lunar în intervalul 1-10 ale fiecărei luni. După comunicarea indexului, pentru energia electrică consumată, societatea de furnizare emite factura în luna următoare celei în care a

fost comunicat indexul de către client. Faptul generator intervine la data la care societatea de distribuție emite factura conform art. 134¹ alin (8) din Codul fiscal. Presupunând că indexul a fost comunicat de client pe data de 10 iunie 2010, iar factura este emisă în cursul lunii iulie 2010, cota de TVA aplicabilă este de 24%.

De asemenea, contractul de furnizare a energiei electrice prevede că în situația în care clientul nu transmite indexul, societatea de furnizare va emite factura pentru o valoare estimată a consumului de energie electrică determinat potrivit consumurilor anterioare efectuate de client. Presupunând că facturarea s-a realizat în lunile mai, iunie și iulie 2010, pe baza consumului estimat, se consideră ca faptul generator de taxă a intervenit la data emiterii fiecărei facturi pentru valoarea consumului estimat, cu cota de TVA în vigoare în perioadele respective (19% în mai și iunie 2010 și 24% în iulie 2010). În luna august 2010 societatea de furnizare va trimite un reprezentant pentru citirea indexului în vederea regularizării la consumul efectiv din perioadele de facturare anterioare. Presupunând că există diferențe în plus sau în minus față de consumul estimat facturat, în luna august 2010 intervine o situație de ajustare a bazei de impozitare conform art 138 din Codul fiscal, pentru care societatea de furnizare va emite o factură. În situația în care societatea de furnizare nu poate determina cărei livrări îi corespund diferențele respective, se va aplica cota de TVA în vigoare la data la care a intervenit evenimentul prevăzut la art. 138 din Codul fiscal, conform art 134² alin (3) din Codul fiscal, respectiv 24%.

B. Pentru categoria de consumatori mari, potrivit contractului de furnizare de energie electrică, societatea de furnizare facturează lunar în avans o valoare a energiei electrice ce urmează a fi livrată în luna în curs, având la bază criteriile de determinare a cantității necesare de energie electrică la punctele de consum ale clientului. La finalul perioadei de facturare lunare, societatea de furnizare regularizează valoarea facturată inițial în vederea reflectării energiei electrice efectiv furnizate în luna respectivă. În această situație, factura emisă inițial pentru valoarea energiei electrice ce urmează să fie furnizată se va considera o factură de avans și nu dă naștere la un fapt generator de taxă. În acest sens, faptul generator va interveni la emiterea facturii pentru cantitatea de energie electrică efectiv furnizată în luna respectivă. Presupunând că pe data de 1 iunie 2010 se emite factura de avans pentru luna iunie 2010, se va aplica cota de 19% TVA, iar regularizarea facturii de avans se realizează la data de 1 iulie 2010, factura de avans va fi reluată cu semnul minus și se va factura cantitatea de energie electrică furnizată la cota de 24% TVA, cota în vigoare la data faptului generator de taxă. Presupunând că regularizarea facturii de avans se realizează pe 30 iunie 2010, la facturarea cantității de energie electrică furnizată se va aplica cota de 19% TVA.

Exemplul nr. 3.

O societate de leasing are încheiate contracte de leasing financiar pentru autovehicule cu utilizatori în care se precizează un scadențar pentru efectuarea plății ratelor de leasing. Pentru rata de leasing având data scadentă pentru efectuarea plății în luna iunie 2010 se va aplica cota de TVA de 19%. Pentru rata de leasing având data scadentă pentru efectuarea plății în luna iulie 2010 se va aplica cota de TVA de 24%. Dacă societatea de leasing emite factura pentru o rată de leasing în avans față de data scadentă pentru efectuarea plății prevăzută în contract, aceasta se va considera o factură de avans. Prin urmare, se va efectua regularizarea facturii de avans, potrivit prevederilor art 140 alin (4) din Codul fiscal.

Exemplul nr. 4.

O societate de consultanță fiscală prestează servicii de consultanță pentru care emite rapoarte de lucru. Prin contract nu se prevede că este necesară acceptarea raportului de lucru de către client. Faptul generator de taxă este, prin urmare, data emiterii raportului de lucru. Dacă societatea de consultanță fiscală a prestat servicii de consultanță în lunile mai și iunie 2010 pentru care a emis rapoartele de lucru în luna iunie 2010, factura va fi emisă aplicând cota de 19% TVA, termenul de emiterie al facturii fiind până la data de 15 iulie 2010, potrivit art 155 alin (1) din Codul fiscal.

Exemplul nr. 5.

O societate furnizează reviste online pe baza de abonament, prin care clientul primește acces la consultarea revistei pentru perioada de timp la care se referă abonamentul. Societatea facturează în luna iunie 2010 abonamente prin care se acordă acces la revista online pentru o perioadă de șase luni, aplicând cota de TVA de 19%. Faptul generator de taxa intervine la data emiterii facturii prin care se acordă dreptul de acces on-line la reviste.

Exemplul nr. 6.

O societate înregistrată în scopuri de TVA, recepționează bunuri livrate din Ungaria în România în cursul lunii iunie 2010. Până la data de 15 iulie 2010 societatea nu primește factura aferentă bunurilor recepționate în luna iunie 2010 și, în consecință, va emite autofactura prevăzută la art 155¹ alin. (1) din Codul fiscal la data de 15 iulie 2010 aplicând cota de TVA de 24 %. Achiziția intracomunitară de bunuri se declară în decontul de TVA și declarația recapitulativă, aferente lunii iulie 2010. În luna august 2010 societatea primește factura emisă de furnizor având data de 10 iunie 2010. Întrucât factura are data anterioară față de 15 iulie 2010, exigibilitatea TVA intervine la data la care este emisă factura. Prin urmare, în luna august 2010, societatea va înscrie pe rândurile de regularizări din decontul de TVA diferențele de curs valutar rezultate între cursul în vigoare la data emiterii autofacturii și cursul de schimb în vigoare la data emiterii facturii pentru a raporta achiziția intracomunitară de bunuri la cursul de schimb valutar valabil la data exigibilității de taxă. De asemenea,

societatea va regulariza cota de TVA aferentă acestei achiziții intracomunitare de bunuri în sensul aplicării cotei de 19% TVA, cota de TVA aplicabilă la data exigibilității achiziției intracomunitare de bunuri. În ceea ce privește declarația recapitulativă prevăzută la art 156⁴ din Codul fiscal, societatea va rectifica declarația recapitulativă aferentă lunii iulie 2010 în sensul excluderii achiziției intracomunitare de bunuri și, declarația recapitulativă aferentă lunii iunie 2010 în sensul includerii achiziției intracomunitare de bunuri.

7. La punctul 54 alineatul (6), exemplul se modifică și va avea următorul cuprins:

“Exemplu: O persoană impozabilă cu regim mixt cumpără un utilaj la data de 1 noiembrie 2008, în valoare de 20.000 lei, plus 19% TVA, adică 3.800 lei. Pro rata provizorie pentru anul 2008 este 40%, iar taxa dedusă este de 1.520 lei (3.800 lei x 40%). Pro rata definitivă calculată la sfârșitul anului 2008 este de 30%.

La sfârșitul anului 2008 se realizează ajustarea taxei pe baza pro rata definitivă, respectiv $3.800 \text{ lei} \times 30\% = 1.140 \text{ lei}$ taxă de dedus, care se compară cu taxa dedusă pe baza pro rata provizorie (1.520 lei), iar diferența de 380 lei se înscrie în decontul din luna decembrie ca taxă nedeductibilă. Această ajustare a deducerii se referă la întreaga sumă dedusă inițial provizoriu și prin urmare acoperă și ajustarea aferentă primei cincimi pentru bunurile de capital.

Ajustările pentru anii 2009, 2010, 2011 și 2012 se realizează astfel:

TVA deductibilă se împarte la 5: $3.800 \text{ lei} : 5 = 760$

TVA efectiv dedusă în baza pro rata definitivă pentru prima perioadă se împarte la rândul său la 5: $1.140 \text{ lei} : 5 = 228 \text{ lei}$

Rezultatul lui 760 lei înmulțit cu pro rata definitivă pentru fiecare dintre perioadele următoare se va compara apoi cu 228 lei .

Diferența rezultată va constitui ajustarea deducerii fie în favoarea statului, fie a persoanei impozabile.

Ajustarea pentru anul 2009:

pro rata definitivă pentru anul 2009 este de 50%

deducere autorizată: $760 \text{ lei} \times 50\% = 380$

deja dedus: 228 lei

deducerea suplimentară permisă: $380 \text{ lei} - 228 \text{ lei} = 152 \text{ lei}$

Ajustarea pentru anul 2010:

Pro rata definitivă pentru anul 2010 este de 20%

deducere autorizată: $760 \text{ lei} \times 20\% = 152 \text{ lei}$

deja dedus: 228

ajustare în favoarea statului: $228 \text{ lei} - 152 \text{ lei} = 76 \text{ lei}$

Ajustarea pentru anul 2011:

Pro rata definitivă pentru 2011 este de 25%

deducere autorizată: 760 lei x 25% = 190 lei

deja dedus: 228 lei

ajustare în favoarea statului: 228 lei - 190 lei = 38 lei

Ajustarea pentru anul 2012:

Pro rata definitivă pentru anul 2012 este de 70%

deducere autorizată: 760 lei x 70% = 532 lei

deja dedus: 228 lei

deducere suplimentară permisă: 532 lei - 228 lei = 304 lei.

Orice modificare a pro rata în anii următori, respectiv după scurgerea ultimului an de ajustare (2012) nu va mai influența deducerile efectuate pentru acest utilaj. Dar pentru livrări către sine nu există limită de timp.

Dacă presupunem că utilajul ar fi vândut în cursul anului 2011 la valoarea de 15.000 lei plus TVA 24% - 3600 lei, persoana impozabilă ar avea dreptul să efectueze o ajustare în favoarea sa, astfel:

Taxa nededusă: 2660 lei

Taxa colectată: 3600 lei

Ajustare permisă: 2660 lei * 2 / 5 = 1064 lei (deoarece este mai mică decât taxa colectată)

Dacă presupunem că același utilaj ar fi alocat în cursul anului 2010 unui sector de activitate care nu dă drept de deducere sau își încetează existența ori este utilizat pentru alte scopuri decât activitatea economică, persoana impozabilă ar avea obligația să efectueze următoarele ajustări:

Perioada rămasă din perioada de ajustare: 2 ani

Taxa dedusă inițial: 1140 lei

Ajustare în favoarea bugetului de stat: 228 lei * 2 / 5 = 456 lei”

8. La punctul 69, după alineatul (3) se introduce un alineat nou, alineatul (3¹), cu următorul cuprins:

“(3¹) Prin excepție de la prevederile alin.(3), în cazul schimbării cotei de TVA, pentru a se aplica cota în vigoare la data faptului generator de taxă conform art. 140 alin.(4) din Codul fiscal, se impune efectuarea următoarelor regularizări:

a) regularizarea facturilor emise de către furnizori/prestatori pentru avansurile parțiale

sau integrale încasate, precum și a facturilor emise înainte de livrare/prestare pentru contravaloarea parțială sau integrală a bunurilor livrate/serviciilor prestate;

b) regularizarea de către beneficiarul care are obligația plății taxei, conform art. 150 alin. (2), (3), (5) și (6) din Codul fiscal, a facturilor de avans parțial sau integral sau a facturilor emise de furnizorii de bunuri sau de prestatorii de servicii înainte de livrare/prestare pentru contravaloarea parțială sau integrală a bunurilor livrate/serviciilor prestate.”

B. Titlul VII “Accize și alte taxe speciale”

1. La punctul 71, după alineatul (5) se introduce un nou alineat, alineatul (6), cu următorul cuprins:

„(6) În înțelesul prezentelor norme metodologice *accize percepute* reprezintă accizele stabilite și înregistrate în evidențele contabile ale plătitorului de accize ce urmează a fi virate la bugetul de stat în termenele prevăzute în titlul VII la Codul fiscal.”

2. La punctul 72, alineatele (3) și (4) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(3) Operațiunea de aditivare a produselor energetice în regim suspensiv de accize poate fi realizată în antrepozitele fiscale ale antrepozitarilor autorizați pentru producția de produse energetice sau în antrepozitele fiscale de depozitare ale persoanelor afiliate antrepozitarilor autorizați pentru producție de produse energetice. În această situație, antrepozitarul autorizat pentru producția de produse energetice este operatorul economic care deține instalații, utilaje și echipamente pentru rafinarea țițeiului și prelucrarea fracțiilor rezultate în vederea obținerii de produse supuse accizelor.

(4) În înțelesul prezentelor norme metodologice, autoritatea competentă poate fi:

a) Comisia pentru autorizarea operatorilor de produse supuse accizelor armonizate, instituită prin ordin al ministrului finanțelor publice, denumită în continuare Comisie;

b) direcția de specialitate care asigură secretariatul Comisiei și direcția cu atribuții în elaborarea legislației privind regimul accizelor din cadrul Ministerului Finanțelor Publice, denumite în continuare autoritate fiscală centrală;

c) direcțiile de specialitate din cadrul Autorității Naționale a Vămilelor denumite în continuare autoritate vamală centrală;

d) direcțiile generale ale finanțelor publice județene sau a Municipiului București și Direcția generală de administrare a marilor contribuabili, denumite în continuare autoritate fiscală teritorială;

e) direcțiile județene pentru accize și operațiuni vamale sau a municipiului București și Direcția de autorizări din cadrul Autorității Naționale a Vămilelor în cazul operatorilor economici mari contribuabili, denumite în continuare autoritate vamală teritorială.”

3. La punctul 73, alineatele (1) și (10) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(1) Nu se consideră eliberare pentru consum deplasarea produselor energetice din antrepozitul fiscal în vederea alimentării navelor sau aeronavelor care au ca destinație un teritoriu din afara teritoriului comunitar, fiind asimilată unei operațiuni de export. De asemenea, operațiunea de alimentare cu produse energetice a navelor sau aeronavelor care au ca destinație un teritoriu din afara teritoriului comunitar, este asimilată unei operațiuni de export.

.....
(10) Pentru pierderile neadmise ca neimpozabile se datorează accizele aferente acestora în România, calculate pe baza cotelor de accize în vigoare la momentul constatării de primitorul produselor accizabile, obligația de plată a accizelor la bugetul statului revenind în sarcina expeditorului.”

4. La punctul 78, după alineatul (3) se introduc două noi alineate, alineatele (3¹) și (3²), cu următorul cuprins:

„(3¹) Pe lângă documentele prevăzute la alin. (3), operatorul economic altul decât antrepozitarul autorizat, va depune la autoritatea fiscală centrală – direcția de specialitate care asigură secretariatul Comisiei, și următoarele documente:

- a) copia certificatului de înregistrare la Oficiul Registrului Comerțului;
- b) certificatul constatator eliberat de Oficiul Registrului Comerțului din care să rezulte obiectul de activitate al operatorului economic;
- c) confirmarea organului fiscal cu privire la calitatea operatorului economic de plătitor de accize;
- d) autorizația de mediu sau avizul de mediu, după caz.

(3²) Prevederile alin. (3) și (3¹) se aplică și în cazul operatorilor economici pentru produsele reglementate la alin. (5) și (6) ale art. 206¹⁶ din Codul fiscal.”

5. La punctul 79, alineatele (1) și (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(1) Înregistrarea operatorilor economici autorizați în domeniul gazelor naturale se face la autoritatea fiscală centrală. Această obligație revine operatorilor economici licențiați de autoritatea competentă în domeniu să distribuie sau să furnizeze gaz natural direct consumatorilor finali. Înregistrarea se face pe baza cererii prezentate în **anexa nr. 32**.

(2) În cazul gazului natural provenit de la un distribuitor sau redistribuitor dintr-un stat membru și destinat a fi eliberat în consum în România, acciza va deveni exigibilă la furnizarea către consumatorul final și va fi plătită de o societate desemnată în România de acel distribuitor sau redistribuitor, societate care are, de asemenea, obligația de a se

înregistra la autoritatea fiscală centrală în calitate sa de reprezentant al furnizorului extern.”

6. La punctul 80, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Operatorii economici autorizați pentru extracția cărbunelui și lignitului, operatorii economici producători de cocs, precum și operatorii economici care efectuează achiziții intracomunitare sau importă astfel de produse se vor înregistra în calitate de operatori economici cu produse accizabile, la autoritatea fiscală centrală. Înregistrarea se face pe baza cererii prevăzute în **anexa nr. 32.**”

7. La punctul 81, alineatele (2) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Operatorii economici autorizați în domeniul energiei electrice de către Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei, se vor înregistra în calitate de operatori economici cu produse accizabile la autoritatea fiscală centrală. Această obligație revine operatorilor economici autorizați care furnizează energie electrică direct consumatorilor finali. Înregistrarea se face pe baza cererii prevăzute în **anexa nr. 32.**

(3) În cazul energiei electrice provenite de la un distribuitor sau redistribuitor dintr-un stat membru și destinată a fi eliberată în consum în România, acciza va deveni exigibilă la furnizarea către consumatorul final și va fi plătită de o societate desemnată în România de acel distribuitor sau redistribuitor, societate care are, de asemenea, obligația de a se înregistra la autoritatea fiscală centrală în calitate sa de reprezentant al furnizorului extern.”

8. Punctul 82 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Codul fiscal:

Excepții

Art. 206²⁰. - (1) Nu se datorează accize pentru:

1. căldura rezultată și produsele cu codurile NC 4401 și 4402;

2. următoarele utilizări de produse energetice și energie electrică:

a) produsele energetice utilizate în alte scopuri decât în calitate de combustibil pentru motor sau combustibil pentru încălzire;

b) utilizarea duală a produselor energetice. Un produs energetic este utilizat dual atunci când este folosit atât în calitate de combustibil pentru încălzire, cât și în alte scopuri decât pentru motor sau pentru încălzire. Utilizarea produselor energetice pentru reducerea chimică și în procesele electrolitic și metalurgic se consideră a fi utilizare duală;

c) energia electrică utilizată în principal în scopul reducerii chimice și în procesele electrolitice și metalurgice;

d) energia electrică, atunci când reprezintă mai mult de 50% din costul unui produs, potrivit prevederilor din normele metodologice;

e) procesele mineralogice, potrivit prevederilor din normele metodologice.

(2) Nu se consideră producție de produse energetice:

a) operațiunile pe durata cărora sunt obținute accidental mici cantități de produse energetice;

b) operațiunile prin care utilizatorul unui produs energetic face posibilă refolosirea sa în cadrul întreprinderii sale, cu condiția ca acciza deja plătită pentru un asemenea produs să nu fie mai mică decât acciza care poate fi cuvenită, dacă produsul energetic refolosit ar fi pasibil de impunere;

c) o operație constând din amestecul - în afara unui loc de producție sau a unui antrepozit fiscal - al produselor energetice cu alte produse energetice sau alte materiale, cu condiția ca:

1. accizele asupra componentelor să fi fost plătite anterior; și

2. suma plătită să nu fie mai mică decât suma accizei care ar putea să fie aplicată asupra amestecului.

(3) Condiția prevăzută la alin. (2) lit. c) pct. 1 nu se va aplica dacă acel amestec este scutit pentru o utilizare specifică.

(4) Modalitatea și condițiile de aplicare a alin. (1) vor fi reglementate prin normele metodologice.

Norme metodologice:

82. (1) Pentru produsele energetice de natura celor prevăzute la art. 206¹⁶ alin. (2) din Codul fiscal, nu se datorează accize atunci când sunt livrate operatorilor economici care dețin autorizații de utilizator final pentru utilizarea produselor respective în unul din scopurile prevăzute la art. 206²⁰ alin. (1) pct. 2 lit. a), b) și e) din Codul fiscal.

(2) Prevederile alin. (1) nu se aplică produselor energetice care sunt prezentate în ambalaje destinate comercializării cu amănuntul.

(3) Pentru produsele energetice prevăzute la alin. (1) livrate operatorilor economici care nu dețin autorizații de utilizatori finali se datorează accize calculate după cum urmează:

a) pentru produsele energetice prevăzute la art. 206¹⁶ alin. (3) din Codul fiscal pe baza cotelor de accize prevăzute de Codul fiscal;

b) pentru produsele energetice prevăzute la art. 206¹⁶ alin. (2) din Codul fiscal, altele decât cele prevăzute la art. 206¹⁶ alin. (3) din Codul fiscal, pe baza cotei de acciză aferentă motorinei.

(4) Operatorii economici care dețin autorizații de utilizator final beneficiază de regimul de exceptare de la plata accizelor atunci când produsele sunt achiziționate de la un antrepozit fiscal, de la un destinatar înregistrat, provin din achiziții intracomunitare proprii sau din operațiuni proprii de import.

(5) În cazul destinatarului înregistrat prevăzut la alin. (4), acesta trebuie ca înainte de efectuarea achiziției intracomunitare să dețină autorizație de utilizator final exclusiv pentru livrările către operatorii economici care dețin autorizație de utilizator final potrivit alin. (1). Produsele energetice transportate în stare vărsată prin cisterne, rezervoare sau alte containere similare, care fac parte integrantă din mijlocul de transport auto, pot fi livrate unui singur utilizator final, situație în care se aplică prevederile pct. 90 cu privire la locul de livrare directă. Aceste prevederi pot fi aplicate și în cazul transportului de produse energetice în stare vărsată efectuat prin alte containere cu condiția ca deplasarea produselor să se realizeze către un singur utilizator final.

(6) Atunci când produsele energetice utilizate de operatorul economic care deține autorizație de utilizator final provin din achiziții intracomunitare proprii, acesta trebuie să dețină și calitatea de destinatar înregistrat.

(7) Autorizațiile de utilizator final se eliberează de autoritatea vamală teritorială, la cererea scrisă a operatorilor economici.

(8) Cererea pentru obținerea autorizației de utilizator final se întocmește conform modelului prevăzut în **anexa nr. 33**. Cererea, însoțită de documentele prevăzute expres în aceasta, se depune la autoritatea vamală teritorială.

(9) În termen de 30 de zile de la înregistrarea cererii autoritatea vamală teritorială eliberează autorizația de utilizator final, dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

- a) au fost prezentate documentele prevăzute în cerere;
- b) administratorul solicitantului nu are înscrise date în cazierul judiciar;
- c) solicitantul deține utilajele, terenurile și clădirile sub orice formă legală;
- d) solicitantul a utilizat produsele energetice achiziționate anterior în scopul pentru care a obținut autorizație de utilizator final.

(10) Autoritatea vamală teritorială atribuie și înscrie pe autorizația de utilizator final un cod de utilizator, modelul autorizației fiind prevăzut în **anexa nr. 34**.

(11) După emiterea autorizației de utilizator final, o copie a acestei autorizații va fi transmisă, la cerere, operatorului economic furnizor al produselor energetice în regim de exceptare de accize.

(12) Deplasarea produselor energetice de la antrepozitul fiscal la utilizatorul final va fi însoțită de un exemplar pe suport de hârtie al documentului administrativ electronic, prevăzut la pct. 91.

(13) Atunci când produsele energetice sunt achiziționate de utilizatorul final prin operațiuni proprii de import, deplasarea acestor produse de la biroul vamal de intrare în teritoriul comunitar va fi însoțită de documentul administrativ unic.

(14) Deplasarea produselor energetice de la un destinatar înregistrat către utilizatorul final, atunci când nu se aplică prevederile aferente locului de livrare directă, va fi însoțită de un document care va conține aceleași informații ca exemplarul pe suport de hârtie al documentului administrativ electronic, al cărui model este prezentat în anexa nr. 40.1.

(15) La primirea produselor energetice utilizatorul final autorizat trebuie să înștiințeze autoritatea vamală teritorială și să păstreze produsele în locul de recepție maximum 48 de ore pentru o posibilă verificare din partea acestei autorități.

(16) Eliberarea autorizației de utilizator final este condiționată de prezentarea de către operatorul economic solicitant a dovezii privind constituirea unei garanții în favoarea autorității fiscale teritoriale, al cărei quantum se va stabili după cum urmează:

a) pentru produsele energetice prevăzute la art. 206¹⁶ alin. (3) și, respectiv, în anexa nr. 1 la titlul VII din Codul fiscal, garanția va reprezenta o sumă echivalentă cu 50% din valoarea accizelor aferente cantității de produse aprobate;

b) pentru produsele energetice prevăzute la art. 206¹⁶ alin. (2), altele decât cele de la alin. (3) al aceluiași articol, din Codul fiscal, garanția va reprezenta o sumă echivalentă cu 50% din valoarea calculată pe baza accizei aferente motorinei, aplicată asupra cantității de produse aprobate.

(17) Garanția stabilită în conformitate cu prevederile alin. (16) se reduce după cum urmează:

a) cu 50%, în cazul în care operatorul economic își desfășoară activitatea cu produse energetice în ultimii 2 ani consecutivi, în calitate de utilizator final, fără încălcarea legislației fiscale aplicabile acestora, și a respectat, în ultimii 2 ani, destinația utilizării produselor energetice în scopurile înscrise în autorizațiile de utilizator final anterioare;

b) cu 75%, în cazul în care operatorul economic își desfășoară activitatea cu produse energetice în ultimii 3 ani consecutivi, în calitate de utilizator final, fără încălcarea legislației fiscale aplicabile acestora, și a respectat, în ultimii 3 ani, destinația utilizării produselor energetice în scopurile înscrise în autorizațiile de utilizator final anterioare;

c) cu 100%, în cazul în care operatorul economic își desfășoară activitatea cu produse energetice în ultimii 4 ani consecutivi, în calitate de utilizator final, fără încălcarea legislației fiscale aplicabile acestora, și a respectat, în ultimii 4 ani, destinația utilizării produselor energetice în scopurile înscrise în autorizațiile de utilizator final anterioare.

(18) Garanția poate fi sub formă de depozit în numerar și/sau de garanții personale, cu respectarea prevederilor pct. 108.

(19) Garanția poate fi deblocată, total sau parțial, la solicitarea operatorului economic, cu viza autorității fiscale teritoriale, pe măsură ce operatorul economic face dovada utilizării produselor în scopul pentru care acestea au fost achiziționate.

(20) Garanția poate fi executată atunci când se constată că produsele achiziționate în regim de exceptare de la plata accizelor au fost folosite în alt scop decât cel pentru care se acordă exceptarea și acciza aferentă acestor produse nu a fost plătită.

(21) Autorizația de utilizator final are o valabilitate de un an de la data emiterii. Cantitatea de produse energetice înscrisă într-o autorizație de utilizator final poate fi suplimentată în situații bine justificate, în cadrul aceleiași perioade de valabilitate a autorizației.

(22) Operatorii economici care dețin autorizații de utilizator final au obligația de a transmite autorității vamale teritoriale emitente a autorizației, lunar, până la data de 15 inclusiv a lunii următoare celei pentru care se face raportarea, o situație privind achiziția și utilizarea produselor energetice, care va cuprinde informații cu privire la: furnizorul de produse energetice, cantitatea de produse energetice achiziționată, cantitatea utilizată/comercializată, stocul de produse energetice la sfârșitul lunii de raportare, cantitatea de produse finite realizate, cantitatea de produse finite expediate și destinatarul produselor, potrivit modelului prevăzut în **anexa nr. 35**. Neprezentarea situației în termenul prevăzut atrage aplicarea de sancțiuni contravenționale potrivit prevederilor Codului de procedură fiscală.

(23) Autoritatea vamală teritorială poate revoca autorizația de utilizator final în următoarele situații:

a) operatorul economic a comis fapte repetate ce constituie contravenții la regimul produselor accizabile, potrivit Codului de procedură fiscală;

b) operatorul economic nu a justificat destinația cantității de produse energetice achiziționate, în cazul destinatarului înregistrat care efectuează livrări de produse energetice către utilizatori finali;

c) operatorul economic a utilizat produsul energetic achiziționat altfel decât în scopul pentru care a obținut autorizație de utilizator final.

(24) Decizia de revocare a autorizației de utilizator final se comunică deținătorului și produce efecte de la data comunicării sau de la o altă dată cuprinsă în aceasta.

(25) Autoritatea vamală teritorială poate anula autorizația de utilizator final atunci când i-au fost oferite la autorizare informații false în legătură cu scopul pentru care operatorul economic a solicitat autorizația de utilizator final.

(26) Decizia de anulare a autorizației de utilizator final se comunică deținătorului și produce efecte începând de la data emiterii autorizației.

(27) Operatorul economic poate contesta decizia de revocare sau de anulare a autorizației de utilizator final, potrivit legislației în vigoare.

(28) O nouă autorizație de utilizator final va putea fi obținută după 12 luni de la data revocării sau anulării autorizației.

(29) Stocurile de produse energetice înregistrate la data revocării sau anulării autorizației de utilizator final pot fi valorificate sub supravegherea autorității vamale teritoriale.

(30) Autoritățile vamale teritoriale vor ține o evidență a operatorilor economici prevăzuți la alin. (1) prin înscrierea acestora în registre speciale. De asemenea, vor asigura publicarea pe pagina de web a autorității vamale a listei cuprinzând acești operatori economici, listă care va fi actualizată lunar până la data de 15 a fiecărei luni.

(31) Pentru situația prevăzută la art. 206²⁰ alin. (1) pct. 2 lit. d) din Codul fiscal, în înțelesul prezentelor norme metodologice, prin costul unui produs se înțelege suma tuturor achizițiilor de bunuri și servicii la care se adaugă cheltuielile de personal și consumul de capital fix la nivelul unei activități, așa cum este definită la pct. 5^{1.4} al Capitolului I. Acest cost este calculat ca un cost mediu pe unitate.

(32) În înțelesul prezentelor norme metodologice, prin costul energiei electrice se înțelege prețul efectiv de cumpărare al energiei electrice sau costul de producție al energiei electrice, dacă este realizată în activitate.

(33) În sensul art. 206²⁰ alin. (1) pct. 2 lit. b) din Codul fiscal, cu titlu de exemplu, se consideră utilizare duală a produselor energetice:

a) cărbunele, cocsul și gazul natural utilizate ca reductant chimic în procesul de producție a fierului, zincului și a altor metale neferoase;

b) cocsul utilizat în furnalele cu arc electric pentru a regla activitatea oxigenului în procesul de topire a oțelului;

c) cărbunele și cocsul utilizate în procesul de recarburare a fierului și oțelului;

d) gazul utilizat pentru a menține sau crește conținutul de carbon al metalelor în timpul tratamentelor termice;

e) gazul natural utilizat drept reductant în sistemele pentru controlul emisiilor;

f) cocsul utilizat ca o sursă de dioxid de carbon în procesul de producție a carbonatului de sodiu;

g) acetilena utilizată prin ardere pentru tăierea/ lipirea metalelor.

(34) În înțelesul prezentelor norme metodologice, prin procese metalurgice se înțelege procesele clasificate în nomenclatura CAEN sub codul DJ 27 "Produse ale industriei metalurgice", în conformitate cu Regulamentul Consiliului nr. 3.037/90 din 9 octombrie 1990

privind clasificarea statistică a activităților economice în Comunitatea Europeană, cu modificările și completările ulterioare.

(35) În înțelesul prezentelor norme metodologice, prin procese mineralogice se înțelege procesele clasificate în nomenclatura CAEN sub codul DI 26 "Fabricarea altor produse din minerale nemetalice", în conformitate cu Regulamentul Consiliului nr. 3.037/90 din 9 octombrie 1990 privind clasificarea statistică a activităților economice în Comunitatea Europeană, cu modificările și completările ulterioare.

(36) Pentru produsele energetice reprezentând cărbune, cocs, gaz natural sau pentru energia electrică, prevăzute la art. 206¹⁶ alin. (3) și respectiv la art. 206¹⁹ alin. (1) din Codul fiscal, utilizate în scopurile exceptate de la plata accizelor, operatorii economici utilizatori notifică acest fapt la autoritatea vamală teritorială. După notificare, operatorul economic utilizator va transmite furnizorului de astfel de produse o copie a notificării cu numărul de înregistrare la autoritatea vamală teritorială. Transmiterea notificării nu este necesară atunci când produsele respective provin din achiziții intracomunitare proprii sau din operațiuni proprii de import.

(37) Notificarea prevăzută la alin. (36) va cuprinde informații detaliate privind activitatea desfășurată de operatorul economic utilizator și costul produsului final, după caz.

(38) Nerespectarea prevederilor alin. (36) și (37) atrage plata accizelor calculate pe baza cotei accizei prevăzute pentru cărbune, cocs, gaz natural sau energie electrică utilizate în scop comercial.

(39) Procedura prin care se execută garanția și cea de revocare sau de anulare a autorizației de utilizator final se stabilesc prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală la propunerea Autorității Naționale a Vămilelor."

9. Punctul 83 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Codul fiscal:

Reguli generale

Art. 206²¹. - (1) Producția și transformarea produselor accizabile trebuie realizate într-un antrepozit fiscal.

(2) Depozitarea exclusivă a produselor accizabile în regim suspensiv de accize poate avea loc în:

a) antrepozitele fiscale ale antrepozitarilor autorizați pentru producția de produse energetice și ale persoanelor afiliate acestora, în sensul prevăzut la titlul I art. 7 pct. 21, pentru un număr maxim de 8 antrepozite fiscale de depozitare pentru fiecare antrepozitar autorizat pentru producția de astfel de produse din România, inclusiv persoanele afiliate acestuia. În înțelesul acestei prevederi, antrepozitarul autorizat

pentru producția de produse energetice este operatorul economic care deține instalații și utilaje pentru rafinarea țițeiului și prelucrarea fracțiilor rezultate în vederea obținerii de produse supuse accizelor;

b) antrepozitele fiscale aflate în zona aeroporturilor, destinate exclusiv aprovizionării aeronavelor cu produse energetice, în baza certificatelor eliberate în acest sens de autoritatea competentă în domeniul aeronautic;

c) antrepozitele fiscale ale antrepozitarilor autorizați pentru producția de țigarete a căror cotă de piață reprezintă peste 5% și ale persoanelor afiliate acestora, în sensul prevăzut la titlul I art. 7 pct. 21, pentru un număr maxim de două antrepozite fiscale de depozitare pentru fiecare antrepozitar autorizat pentru producția de astfel de produse din România, inclusiv persoanele afiliate acestuia.

(3) Prevederile alin. (1) nu se aplică pentru:

a) berea, vinurile și băuturile fermentate, altele decât bere și vinuri, produse în gospodăriile individuale pentru consumul propriu;

b) vinurile liniștite realizate de micii producători care obțin în medie mai puțin de 1.000 hl de vin pe an;

c) energia electrică, gazul natural, cărbunele și cocsul.

(4) În cazul în care micii producători prevăzuți la alin. (3) lit. b) realizează ei înșiși tranzacții intracomunitare, aceștia informează autoritățile competente și respectă cerințele stabilite prin Regulamentul (CE) nr. 884/2001 al Comisiei din 24 aprilie 2001 de stabilire a normelor de aplicare privind documentele de însoțire a transporturilor de produse vitivinicole și evidențele obligatorii în sectorul vitivinicol, conform precizărilor din normele metodologice.

(5) Atunci când micii producători de vin dintr-un alt stat membru sunt scutiți de la obligațiile privind deplasarea și monitorizarea produselor accizabile, destinatarul din România informează autoritatea competentă teritorială cu privire la livrările de vin primite, prin intermediul documentului solicitat în temeiul Regulamentului (CE) nr. 884/2001 sau printr-o trimitere la acesta, conform precizărilor din normele metodologice.

(6) Antrepozitul fiscal nu poate fi folosit pentru vânzarea cu amănuntul a produselor accizabile.

(7) Deținerea de produse accizabile în afara antrepozitelor fiscale, pentru care nu se poate face dovada perceperii accizelor, atrage plata acestora.

(8) Fac excepție de la prevederile alin. (6) antrepozitele fiscale care livrează produse energetice către aeronave, în condițiile prevăzute în normele metodologice.

(9) Este interzisă producerea de produse accizabile în afara antrepozitului fiscal.

(10) Este interzisă deținerea unui produs accizabil în afara antrepozitului fiscal, dacă acciza pentru acel produs nu a fost percepută.

Norme metodologice:

83. (1) Într-un antrepozit fiscal de producție pot fi produse sau transformate în regim suspensiv de accize numai produsele accizabile aparținând uneia din următoarele grupe de produse:

- a) alcool și băuturi alcoolice;
- b) tutun prelucrat;
- c) produse energetice.

(2) În antrepozitul fiscal de producție este permisă depozitarea în regim suspensiv de accize a produselor accizabile achiziționate în vederea utilizării ca materie primă în procesul de producție de produse accizabile și a produselor accizabile rezultate din activitatea de producție pentru care a fost autorizat antrepozitul fiscal.

(3) În antrepozitul fiscal de depozitare al unui antrepozitar autorizat pentru producție sau al unei persoane afiliate acestuia, este permisă depozitarea în regim suspensiv de accize a produselor accizabile rezultate din activitatea de producție realizată în antrepozitul fiscal al aceluși antrepozitar autorizat. În cazul produselor energetice, în antrepozitul de depozitare este permisă deținerea în regim suspensiv de accize și a produselor energetice accizabile de natura aditivilor sau a produselor realizate din biomasă, utilizate exclusiv pentru aditivare sau amestec.

(4) Intră sub incidența regimului de antrepozitare producția de arome alimentare, extracte și concentrate alcoolice care au o concentrație alcoolică ce depășește 1,2% în volum. Sistemul informatizat se aplică numai în cazul mișcărilor de astfel de produse pe teritoriul național. În cazul deplasărilor intracomunitare de astfel de produse se aplică prevederile legislației statului membru de destinație.

(5) Nu intră sub incidența regimului de antrepozitare berea, vinurile și băuturile fermentate, altele decât bere și vinuri, produse în gospodăriile individuale pentru consumul propriu.

(6) Prin gospodărie individuală se înțelege gospodăria care aparține unei persoane fizice producătoare, a cărei producție este consumată de către aceasta și membrii familiei sale.

(7) Gospodăriile individuale care produc pentru consumul propriu bere, vinuri și băuturi fermentate, altele decât bere și vinuri, au obligația de a depune în acest sens, până la data de 15 ianuarie inclusiv a anului următor celui în care se produc, o declarație la

autoritatea vamală teritorială în raza căreia își au domiciliul. Declarația se întocmește potrivit modelului prevăzut în **anexa nr. 31**.

(8) Autoritatea vamală teritorială va ține o evidență a gospodăriilor individuale menționate la alin. (7), în care vor fi înscrise datele de identificare ale acestora, precum și informații privind cantitățile de produse declarate.

(9) În situația în care gospodăria individuală intenționează să vândă bere, vinuri sau băuturi fermentate, altele decât bere și vinuri, aceasta are obligația de a se autoriza potrivit prevederilor legale.

(10) Producția de vinuri pentru consumul propriu al unei gospodării individuale din recolta proprie, poate fi realizată în sistem de prestări de servicii numai în antrepozite fiscale autorizate pentru producția de vinuri.

(11) Antrepozitele fiscale autorizate pentru producția de vinuri vor primi pentru prelucrare, în sistem de prestări de servicii, strugurii aparținând unei gospodării individuale numai dacă aceasta prezintă carnetul de viticultor, eliberat conform normelor Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale și valabil pentru anul de producție viticolă.

(12) Persoanele juridice care dețin în proprietate suprafețe viticole pot realiza vin în sistem de prestări de servicii numai în antrepozite fiscale autorizate pentru producție de vinuri.

(13) În cazurile prevăzute la alin. (10) și (12), antrepozitele fiscale sunt obligate să țină o evidență distinctă care să cuprindă informații cu privire la: numele gospodăriei individuale/persoanei juridice, cantitatea de struguri dată pentru prelucrare, cantitatea de vin rezultată, cantitatea de vin preluată, data preluării, numele și semnătura persoanei care a preluat vinul. Se vor păstra copii ale carnetelor de viticultor prezentate de gospodăriile individuale.

(14) Cantitățile de vin preluate de gospodăriile individuale sau persoanele juridice vor fi însoțite de avizul de însoțire a mărfii emis de antrepozitul fiscal care a efectuat prestarea de servicii.

(15) Pentru cantitățile de vin preluate de gospodăriile individuale antrepozitele fiscale care au efectuat prestarea de servicii au obligația ca lunar, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei de raportare, să comunice informațiile prevăzute la alin. (13) autorității vamale teritoriale în raza căreia își au domiciliul membrii gospodăriilor individuale.

(16) Nu intră sub incidența regimului de antrepozitare micii producători de vinuri liniștite care produc în medie mai puțin de 1.000 hl de vin pe an.

(17) În înțelesul prezentelor norme metodologice, prin mici producători de vinuri liniștite se înțelege operatorii economici producători de vin liniștit, care din punct de vedere juridic și economic sunt independenți față de orice alt operator economic producător de

vin, utilizează mijloace proprii pentru producerea vinului, folosesc spații de producție diferite de cele ale oricărui alt operator economic producător de vin și nu funcționează sub licența de produs a altui operator economic producător de vin.

(18) Micii producători de vinuri liniștite au obligația ca în fiecare an să depună semestrial, până la data de 15 inclusiv a lunii imediat următoare semestrului, la autoritatea vamală teritorială, o declarație privind cantitatea de vinuri liniștite produsă, precum și cantitățile de vinuri comercializate în perioada de raportare, potrivit situației al cărui model este prevăzut în **anexa nr. 36**.

(19) În cazul în care în timpul anului micul producător de vinuri liniștite înregistrează o producție mai mare de 1.000 hl de vin și dorește să continue această activitate, este obligat ca în termen de 15 zile de la data înregistrării acestui fapt să depună cerere de autorizare ca antrepozitar autorizat, potrivit prevederilor de la **pct. 84**. Până la obținerea autorizației, producătorul poate desfășura numai activitate de producție, dar nu și de comercializare. După obținerea autorizației de antrepozit fiscal, indiferent de producția realizată în perioada următoare, producătorul nu mai poate reveni la statutul de mic producător de vinuri liniștite.

(20) În situația în care cererea de autorizare este respinsă, activitatea de producție încetează, iar valorificarea stocurilor se poate efectua numai cu aprobarea și sub supravegherea autorității vamale teritoriale.

(21) În situația în care producătorul de vinuri liniștite nu respectă prevederile alin. (18) și (19) se consideră că producția de vinuri se realizează în afara unui antrepozit fiscal, fapt ce atrage oprirea activității și aplicarea pedepselor prevăzute de lege.

(22) Micii producători de vinuri liniștite pot comercializa aceste produse în vrac numai către magazine specializate în vânzarea vinurilor, către unități de alimentație publică sau către antrepozite fiscale.

(23) În cazul în care micii producători prevăzuți la alin. (17) realizează ei înșiși tranzacții intracomunitare, în sensul vânzării vinului realizat către beneficiari din alte state membre, aceștia au obligația de a informa autoritatea vamală teritorială înainte de efectuarea tranzacției și de a se conforma prevederilor Ordinului nr. 234/2004 al ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale privind aprobarea documentelor de însoțire a transporturilor de produse vitivinicole și evidențelor obligatorii în sectorul vitivinicol.

(24) Atunci când un operator economic din România, altul decât un mic producător de vinuri, efectuează achiziții de vin de la un mic producător de vinuri dintr-un alt stat membru care este scutit de la obligațiile privind deplasarea și monitorizarea produselor accizabile, acest operator economic din România are obligația de a informa autoritatea vamală teritorială cu privire la livrările de vin prin intermediul documentului care a însoțit transportul, admis de statul membru de expediție.

(25) Micul producător de vinuri aflat în cazul prevăzut la alin. (23), precum și destinatarul din România prevăzut la alin. (24) au obligația ca semestrial, până la data de 15 inclusiv a lunii imediat următoare semestrului, să prezinte autorității vamale teritoriale o situație centralizatoare după modelul prezentat în **anexa nr. 37**.

(26) Nerespectarea prevederilor alin. (23) – (25) atrage aplicarea de sancțiuni potrivit prevederilor din Codul de procedură fiscală.

(27) În sensul alin. (6) al art. 206²¹ din Codul fiscal, nu se consideră vânzare cu amănuntul:

a) livrările de produse energetice către avioane;

b) acele livrări care indiferent de tipul destinatarului - consumator final sau nu - se efectuează prin cisterne, rezervoare sau alte containere similare, care fac parte integrantă din mijlocul de transport care efectuează livrarea;

c) livrările de produse energetice în scopurile prevăzute la art. 206²⁰ alin. (1) pct. 2 din Codul fiscal;

d) vânzarea buteliilor de vin din cramele sau expozițiile din interiorul antrepozitului fiscal autorizat exclusiv pentru producția de vinuri liniștite și/sau spumoase;

e) livrările de produse energetice în scopurile prevăzute la art. 206⁶⁰ alin. (1) lit. b) din Codul fiscal.

(28) Antrepozitele fiscale autorizate pentru producția de produse energetice, inclusiv pentru producția de bio-ETBE (bio etil terț butil eter), bio-TAEE (bio terț amid etil eter) și/sau alte produse de aceeași natură realizate pe bază de bioetanol, pot primi în regim suspensiv de accize bioetanol pentru prelucrare în vederea obținerii de bio-ETBE, bio-TAEE și/sau alte produse de aceeași natură realizate pe bază de bioetanol ori în vederea amestecului cu benzină.

(29) Bioetanolul reprezintă alcoolul etilic realizat în antrepozitele fiscale de producție a alcoolului etilic, produs destinat utilizării în producția de produse energetice.

(30) Pentru aplicarea prevederilor alin. (28) și (29), la solicitarea antrepozitarului autorizat, autorizația de antrepozit fiscal se va completa în mod corespunzător, după cum urmează:

a) pentru producția de alcool etilic, cu producție de bioetanol;

b) pentru producția de produse energetice, cu:

b1) producție de bio-ETBE, bio-TAEE și/sau alte produse de aceeași natură realizate pe bază de bioetanol; și/sau

b2) depozitare de bioetanol denaturat sau nedenaturat în vederea prelucrării sau a amestecului cu benzină.

(31) În afara antrepozitului fiscal pot fi deținute numai produsele accizabile pentru care acciza a fost înregistrată ca obligație de plată, iar prin circuitul economic se poate stabili de către autoritățile competente cu atribuții de control că produsele provin de la un antrepozitar autorizat, de la un destinatar înregistrat sau de la un importator.

(32) Atunci când pentru produsele accizabile deținute în afara antrepozitului fiscal nu se poate stabili că acciza a fost înregistrată ca obligație de plată intervine exigibilitatea accizei, obligația de plată revenind persoanei care nu poate justifica proveniența legală a produselor.

(33) În sensul lit. c) de la alin. (2) al art. 206²¹ din Codul fiscal, cota de piață este cea determinată pentru anul calendaristic anterior celui în curs, până la data de 31 ianuarie din anul în curs, de către autoritatea fiscală centrală – direcția cu atribuții în elaborarea legislației în domeniul accizelor.

(34) În situația antrepozitarului autorizat pentru producția de țigarete a cărei cotă de piață se situează sub 5%, autorizațiile pentru antrepozitele fiscale de depozitare vor fi revocate.”

10. Punctul 84 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Codul fiscal:

Cererea de autorizare ca antrepozit fiscal

Art. 206²². - (1) Un antrepozit fiscal poate funcționa numai pe baza autorizației valabile, emisă de autoritatea competentă prin Comisia instituită la nivelul Ministerului Finanțelor Publice pentru autorizarea operatorilor de produse supuse accizelor armonizate.

(2) În vederea obținerii autorizației, pentru ca un loc să funcționeze ca antrepozit fiscal, persoana care intenționează să fie antrepozitar autorizat pentru acel loc trebuie să depună o cerere la autoritatea competentă, în modul și în forma prevăzute în normele metodologice.

(3) Cererea trebuie să conțină informații și să fie însoțită de documente cu privire la:

- a) amplasarea și natura locului;**
- b) tipurile și cantitatea de produse accizabile estimate a fi produse și/sau depozitate în decursul unui an;**
- c) lista produselor accizabile care urmează a fi achiziționate în regim suspensiv de accize în vederea utilizării ca materie primă în cadrul activității de producție de produse accizabile;**

d) identitatea și alte informații cu privire la persoana care urmează să-și desfășoare activitatea ca antrepozitar autorizat;

e) organizarea administrativă, fluxurile operaționale, randamentul utilajelor și instalațiilor și alte date relevante pentru colectarea și determinarea accizelor, prevăzute într-un manual de procedură;

f) capacitatea persoanei care urmează a fi antrepozitar autorizat de a satisface cerințele prevăzute la art. 206²⁶;

g) capacitatea maximă de producție a instalațiilor și utilajelor în 24 de ore, declarată pe proprie răspundere de persoana fizică sau de administratorul persoanei juridice care intenționează să fie antrepozitar autorizat.

(4) Prevederile alin. (3) se vor adapta potrivit specificului activității ce urmează a se desfășura în antrepozitul fiscal, conform precizărilor din normele metodologice.

(5) Persoana care intenționează să fie antrepozitar autorizat va prezenta, de asemenea, o copie a contractului de administrare sau a actelor de proprietate a sediului unde locul este amplasat.

(6) Persoana care își manifestă în mod expres intenția de a fi antrepozitar autorizat pentru mai multe antrepozite fiscale poate depune la autoritatea competentă o singură cerere. Cererea va fi însoțită de documentele prevăzute de prezentul capitol, aferente fiecărei locații.

(7) În exercitarea atribuțiilor sale, Comisia poate solicita orice informații și documente de la structurile din cadrul Ministerului Finanțelor Publice, de la Agenția Națională de Administrare Fiscală și de la alte instituții ale statului, pe care le consideră necesare în soluționarea cererilor înregistrate.

(8) În cazul în care solicitarea Comisiei este adresată structurilor din cadrul Ministerului Finanțelor Publice sau Agenției Naționale de Administrare Fiscală, aceasta este obligatorie, constituindu-se ca sarcină de serviciu pentru personalul acestor instituții. Nerespectarea acestei obligații atrage măsurile sancționatorii prevăzute de legislația în vigoare.

(9) Comisia poate solicita, după caz, participarea la ședințe a organelor de control, care au încheiat actele de control precum și a reprezentantului legal al societății comerciale în cauză.

(10) Activitatea curentă a Comisiei se realizează prin intermediul secretariatului care funcționează în cadrul direcției de specialitate din Ministerul Finanțelor Publice, direcție desemnată prin hotărârea de organizare și funcționare a ministerului.

(11) În exercitarea atribuțiilor sale, direcția de specialitate poate solicita de la diferite structuri centrale și teritoriale din cadrul Ministerului Finanțelor Publice și,

respectiv, de la Agenția Națională de Administrare Fiscală orice alte informații și documente pe care le consideră necesare în soluționarea cererilor înregistrate.

(12) Dacă în urma analizării documentației anexate la cererea înregistrată direcția de specialitate constată că aceasta este incompletă, dosarul în cauză poate fi restituit autorității emitente.

Norme metodologice:

84. (1) Un antrepozit fiscal poate funcționa doar în baza unei autorizații valabile emisă de Comisie.

(2) Pentru a obține o autorizație de antrepozit fiscal, antrepozitarul autorizat propus trebuie să depună o cerere la autoritatea vamală teritorială.

(3) Cererea privind acordarea autorizației de antrepozit fiscal trebuie să fie întocmită potrivit modelului prevăzut în **anexa nr. 38** și să fie însoțită de documentele specificate în această anexă. În cazul activității de producție, cererea va fi însoțită și de manualul de procedură.

(4) Persoanele care intenționează să fie autorizate ca antrepozitari pentru producție sau pentru depozitare de produse accizabile trebuie să dețină în proprietate sau să aibă drept de folosință a clădirilor și a terenurilor. Documentele care atestă deținerea în proprietate sau în folosință a clădirilor și a terenurilor sunt:

a) pentru clădiri, extrasul de carte funciară însoțit de copia titlului de proprietate sau, după caz, a procesului-verbal de recepție, atunci când acestea au fost construite în regie proprie sau copia actului care atestă dreptul de folosință sub orice formă legală;

b) pentru terenuri, extrasul de carte funciară însoțit de copia titlului de proprietate sau copia actului care atestă dreptul de folosință sub orice formă legală.

(5) Persoanele care intenționează să fie autorizate ca antrepozitari de producție de produse accizabile, trebuie să dețină în proprietate sau să dețină contracte de leasing pentru instalațiile și echipamentele care contribuie direct la producția de produse accizabile pentru care urmează să fie autorizat.

(6) Nu intră sub incidența prevederilor alin. (4) și (5) unitățile de cercetare-dezvoltare organizate potrivit reglementărilor Legii nr. 290/2002 privind organizarea și funcționarea unităților de cercetare-dezvoltare din domeniile agriculturii, silviculturii, industriei alimentare și a Academiei de Științe Agricole și Silvicultură "Gheorghe Ionescu-Sisești", cu modificările și completările ulterioare.

(7) În cazul producției de alcool și băuturi alcoolice, antrepozitarul autorizat propus trebuie să depună pe lângă documentația întocmită conform prevederilor prezentelor norme metodologice și lista tipurilor de produse ce urmează a se realiza în antrepozitul fiscal.

(8) Antrepozitarii autorizați propuși prevăzuți la alin. (7) pot desfășura activitate în regim de probe tehnologice, sub controlul autorității vamale teritoriale, pe o perioadă de maximum 60 de zile de la întocmirea referatului favorabil de către această autoritate. După efectuarea probelor tehnologice antrepozitarul autorizat propus are obligația ca în prezența reprezentantului autorității vamale teritoriale să preleveze probe din produsele accizabile realizate, fiecare probă fiind constituită din două eșantioane identice. Fiecare eșantion va fi sigilat de autoritatea vamală teritorială, antrepozitarul autorizat propus urmând să păstreze un eșantion ca probă martor împreună cu rezultatul analizelor de laborator efectuate asupra celui de-al doilea eșantion de un laborator autorizat.

(9) În perioada de probe tehnologice, antrepozitarul autorizat propus are obligația să obțină încadrarea tarifară a produselor finite, precum și încadrarea în nomenclatorul codurilor de produse accizabile, efectuate de autoritatea vamală centrală, pentru care va prezenta acestei autorități:

a) copia referatului favorabil întocmit de autoritatea vamală teritorială;

b) documentația tehnică din care să rezulte toate informațiile necesare stabilirii clasificării tarifare și atribuirii codului de produs accizabil, referitoare la caracteristicile produsului finit, natura, cantitatea și compoziția materiilor prime utilizate, procesul tehnologic de fabricație a produsului finit.

(10) După obținerea încadrării tarifare a produselor finite și în nomenclatorul codurilor de produse accizabile, acestea vor fi transmise de antrepozitarul autorizat propus la autoritatea vamală teritorială la care s-a depus documentația în vederea autorizării.

(11) În perioada de probe tehnologice, produsele accizabile finite obținute nu pot părăsi locul propus a fi autorizat ca antrepozit fiscal.

(12) În cazul producției de produse energetice, antrepozitarul autorizat propus trebuie să depună pe lângă documentația întocmită conform prevederilor prezentelor norme metodologice și lista cu semifabricatele și produsele finite înscrise în nomenclatorul de fabricație, precum și domeniul de utilizare al acestora, avizată de Ministerul Economiei, Comerțului și Mediului de Afaceri. În plus, această listă va cuprinde și o rubrică aferentă asimilării produselor din punctul de vedere al accizelor. Procedura prevăzută la alin. (8) - (11) se va aplica și antrepozitarilor autorizați propuși pentru producția de produse energetice.

(13) În cazul antrepozitarilor autorizați propuși prevăzuți la alin. (7) și (12), documentația va cuprinde și lista produselor accizabile ce vor fi achiziționate în vederea utilizării ca materie primă în procesul de producție, precum și încadrarea tarifară a acestora.

(14) Autoritatea vamală teritorială verifică realitatea și exactitatea informațiilor și a documentelor depuse de antrepozitarul autorizat propus. Se au în vedere în special

îndeplinirea condițiilor prevăzute la art. 206²³ și art. 206²⁶ alin. (1) lit. b), c) și d) din Codul fiscal.

(15) Antrepozitarul autorizat propus este obligat ca pe durata acțiunii de verificare să asigure condițiile necesare bunei desfășurări a acesteia.

(16) În acțiunea de verificare, autoritatea vamală teritorială poate solicita sprijinul organelor cu atribuții de control și, după caz, al Ministerului Administrației și Internelor, pentru furnizarea unor elemente de preinvestigare în ceea ce privește îndeplinirea condițiilor de autorizare prevăzute la art. 206²³ din Codul fiscal.

(17) În termen de 30 de zile de la depunerea documentației complete, autoritatea vamală teritorială va înainta această documentație la autoritatea fiscală centrală - direcția de specialitate care asigură secretariatul Comisiei, însoțită de un referat întocmit de autoritatea vamală teritorială care să cuprindă punctul de vedere asupra oportunității emiterii autorizației de antrepozitar autorizat și, după caz, aspectele sesizate privind neconcordanța cu datele și informațiile prezentate de antrepozitarul autorizat propus. Referatul va purta semnătura și ștampila autorității vamale teritoriale.

(18) Autoritatea fiscală centrală poate să solicite antrepozitarului autorizat propus orice informație și documente pe care le consideră necesare, cu privire la:

- a) amplasarea și natura antrepozitului fiscal propus;
- b) tipurile, caracteristicile fizico-chimice și cantitățile de produse accizabile ce urmează a fi produse și/sau depozitate în antrepozitul fiscal propus;
- c) identitatea antrepozitarului autorizat propus;
- d) capacitatea antrepozitarului autorizat propus de a asigura garanția.

(19) În cazul oricărui nou produs ce urmează a intra în nomenclatorul de fabricație, antrepozitarul autorizat are obligația să obțină încadrarea tarifară a produsului, precum și încadrarea în nomenclatorul codurilor de produse accizabile, efectuate de autoritatea vamală centrală, pentru care va prezenta acestei autorități documentația tehnică din care să rezulte toate informațiile necesare stabilirii clasificării tarifare și atribuirii codului de produs accizabil, referitoare la caracteristicile produsului, natura, cantitatea și compoziția materiilor prime utilizate, precum și procesul tehnologic de fabricație..

(20) Declarația pe propria răspundere privind capacitatea maximă de producție în 24 de ore va cuprinde informații referitoare la capacitatea de producție a tuturor instalațiilor și utilajelor deținute în antrepozitul fiscal, precum și informații cu privire la capacitatea tehnologică de producție, respectiv cea care urmează a fi utilizată, volumul de producție la nivelul unui an și programul de funcționare stabilit de persoana care intenționează să fie antrepozitar autorizat.

(21) În înțelesul prezentelor norme metodologice, prin organizare administrativă se înțelege schema organizatorică a persoanei care intenționează să fie antrepozitar autorizat.”

11. Punctul 85 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Codul fiscal:

Condiții de autorizare

Art. 206²³. - (1) Autoritatea competentă eliberează autorizația de antrepozit fiscal pentru un loc numai dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

a) locul urmează a fi folosit pentru producerea, transformarea, deținerea, primirea și/sau expedierea produselor accizabile în regim suspensiv de accize;

b) locul este amplasat, construit și echipat astfel încât să nu permită scoaterea produselor accizabile din acest loc fără plata accizelor, conform prevederilor din normele metodologice;

c) locul nu va fi folosit pentru vânzarea cu amănuntul a produselor accizabile, cu excepțiile prevăzute la art. 206²¹ alin. (8);

d) în cazul unei persoane fizice care urmează să-și desfășoare activitatea ca antrepozitar autorizat, aceasta să nu fi fost condamnată în mod definitiv pentru infracțiunea de abuz de încredere, fals, uz de fals, înșelăciune, delapidare, mărturie mincinoasă, dare ori luare de mită în România sau în oricare dintre statele străine în care aceasta a avut domiciliul/rezidența în ultimii 5 ani, să nu fi fost condamnată pentru o infracțiune dintre cele reglementate de prezentul cod, de Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, de Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, cu completările ulterioare, de Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, de Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, de Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

e) în cazul unei persoane juridice care urmează să-și desfășoare activitatea ca antrepozitar autorizat, administratorii acestor persoane juridice să nu fi fost condamnați în mod definitiv pentru infracțiunea de abuz de încredere, fals, uz de fals, înșelăciune, delapidare, mărturie mincinoasă, dare ori luare de mită în România sau în oricare dintre statele străine în care aceasta a avut domiciliul/rezidența în ultimii 5 ani, să nu fi fost condamnată pentru o infracțiune dintre cele reglementate de prezentul cod, de Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, de Legea nr. 86/2006, cu completările ulterioare, de Legea nr. 241/2005, de Legea nr. 82/1991, republicată, de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

f) persoana care urmează să își desfășoare activitatea ca antrepozitar autorizat trebuie să dovedească că poate îndeplini cerințele prevăzute la art. 206²⁶;

g) persoana care urmează să își desfășoare activitatea ca antrepozitar autorizat să nu înregistreze obligații fiscale restante la bugetul general consolidat.

(2) Prevederile alin. (1) vor fi adaptate corespunzător pe grupe de produse accizabile și categorii de antrepozitari, conform precizărilor din normele metodologice.

(3) Locurile aferente rezervei de stat și rezervei de mobilizare se asimilează antrepozitelor fiscale de depozitare, potrivit prevederilor din normele metodologice.

Norme metodologice:

85. (1) Locul care urmează să fie autorizat ca antrepozit fiscal trebuie să fie strict delimitat - acces propriu, împrejmuire -, iar activitatea ce se desfășoară în acest loc să fie independentă de alte activități desfășurate de persoana care solicită autorizarea și care nu au legătură cu producția sau depozitarea de produse accizabile.

(2) Locurile destinate producției de vinuri sau de băuturi fermentate, altele decât berea și vinurile, trebuie să fie dotate cu vase litrate.

(3) Locurile destinate producției de alcool etilic și de distilate ca materie primă și locurile destinate producției de băuturi alcoolice obținute exclusiv din prelucrarea alcoolului și a distilatelor, trebuie să fie dotate cu mijloace de măsurare legală pentru determinarea concentrației alcoolice, avizate de Biroul Român de Metrologie Legală.

(4) În cazul antrepozitelor fiscale de producție de alcool și de distilate, coloanele de distilare, rafinare, trebuie să fie dotate cu contoare pentru determinarea cantității de produse obținute și a concentrației alcoolice, avizate și sigilate conform reglementărilor specifice stabilite de Biroul Român de Metrologie Legală.

(5) În cazul antrepozitarilor autorizați pentru producția de alcool etilic, contoarele vor fi amplasate la ieșirea din coloanele de distilare pentru alcoolul brut, la ieșirea din coloanele de rafinare pentru alcoolul etilic rafinat și la ieșirea din coloanele aferente alcoolului tehnic, astfel încât să fie contorizate toate cantitățile de alcool rezultate.

(6) În cazul antrepozitarilor autorizați pentru producția de distilate, contoarele vor fi amplasate la ieșirea din coloanele de distilare sau, după caz, la ieșirea din instalațiile de distilare.

(7) Folosirea conductelor mobile, a furtunurilor elastice sau a altor conducte de acest fel, utilizarea rezervoarelor necalibrate, precum și amplasarea înaintea contoarelor a unor canele sau robinete, prin care se pot extrage cantități de alcool sau distilate necontorizate, sunt interzise.

(8) Antrepozitarii autorizați propuși pentru producția de alcool și de distilate sunt obligați să dețină certificate eliberate de un laborator de metrologie agreat de Biroul Român de Metrologie Legală, pentru toate rezervoarele și recipientele calibrate în care se depozitează alcoolul, distilatele și materiile prime din care provin acestea, indiferent de natura lor.

(9) În cazul antrepozitelor fiscale - mici distilării - care utilizează pentru realizarea producției instalații tip alambic, acestea trebuie să fie dotate cu vase calibrate avizate de Biroul Român de Metrologie Legală.

(10) În cazul antrepozitelor fiscale prevăzute la alin. (9), pe perioada de nefuncționare se va aplica procedura de sigilare și desigilare, prevăzută la pct. 77.

(11) Locurile destinate producției de alcool etilic și distilate, ca materie primă, trebuie să fie dotate cu un sistem de supraveghere prin camere video a punctelor unde sunt amplasate contoarele și rezervoarele de alcool și distilate, precum și a căilor de acces în antrepozitul fiscal. Stocarea imaginilor culese prin intermediul camerelor video se face pe casete video sau în memoria sistemului, durata de stocare a imaginilor înregistrate fiind de minimum 30 de zile. Sistemul de supraveghere trebuie să funcționeze permanent, inclusiv în perioadele de nefuncționare a antrepozitului, chiar și în condițiile întreruperii alimentării cu energie electrică de la rețeaua de distribuție.

(12) Nu intră sub incidența prevederilor alin. (11) micile distilării.

(13) Un loc poate fi autorizat ca antrepozit fiscal de producție sau de depozitare de produse energetice numai dacă este echipat cu rezervoare standardizate distincte pentru fiecare produs în parte, calibrate de Biroul Român de Metrologie Legală.

(14) Locurile destinate producției sau depozitării de produse energetice trebuie să fie dotate cu mijloace de măsurare a debitului volumic sau masic.

(15) Locurile destinate producerii de produse energetice pentru care accizele se calculează numai pe baza accizei exprimate în echivalent euro/tonă sau euro/1.000 kg, locurile destinate producerii combustibililor al căror cod tarifar se încadrează la art. 206¹⁶ alin. (3) lit. g) din Codul fiscal, precum și locurile destinate îmbutelierii gazului petrolier lichefiat vor fi dotate cu mijloace de măsurare a masei.

(16) Rezerva de stat și rezerva de mobilizare vor fi autorizate ca un singur antrepozit fiscal de depozitare, indiferent de numărul locurilor de depozitare pe care le deține.

(17) Pentru obținerea autorizației, instituțiile care gestionează rezerva de stat și rezerva de mobilizare vor depune o cerere la autoritatea fiscală centrală, potrivit modelului prevăzut în **anexa nr. 38**.

12. Punctul 86 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Codul fiscal:

Autorizarea ca antrepozit fiscal

Art. 206²⁴. - (1) Autoritatea competentă va notifica în scris autorizarea ca antrepozit fiscal, în termen de 60 de zile de la data depunerii documentației complete de autorizare.

(2) Autorizația va conține următoarele:

- a) codul de accize atribuit antrepozitului fiscal;**
- b) elementele de identificare ale antrepozitarului autorizat, inclusiv codul de accize atribuit acestuia;**
- c) descrierea și amplasarea locului antrepozitului fiscal;**
- d) tipul produselor accizabile primite/expediate din antrepozitul fiscal și natura activității;**
- e) capacitatea de depozitare a produselor accizabile în antrepozitul fiscal, în cazul antrepozitarului autorizat pentru depozitare;**
- f) nivelul garanției;**
- g) perioada de valabilitate a autorizației. Perioada de valabilitate este de 3 ani în cazul contribuabililor mari și mijlocii stabiliți conform reglementărilor în vigoare și de un an în celelalte cazuri;**
- h) orice alte informații relevante pentru autorizare.**

(3) Autorizațiile pot fi modificate de către autoritatea competentă.

(4) Înainte de a fi modificată autorizația, autoritatea competentă trebuie să-l informeze pe antrepozitarul autorizat asupra modificării propuse și asupra motivelor acesteia.

(5) Antrepozitarul autorizat poate solicita autorității competente modificarea autorizației, în condițiile prevăzute în normele metodologice.

(6) Procedura de autorizare a antrepozitelor fiscale nu intră sub incidența prevederilor legale privind procedura aprobării tacite.

(7) Antrepozitarul autorizat care dorește continuarea activității într-un antrepozit fiscal după expirarea perioadei de valabilitate înscrise în autorizația pentru acel antrepozit fiscal va solicita în scris autorității competente reautorizarea ca antrepozit fiscal cu cel puțin 60 de zile înainte de expirarea perioadei de valabilitate, conform precizărilor din normele metodologice.

Norme metodologice:

86. (1) După analizarea referatelor întocmite de autoritățile vamale teritoriale și a documentațiilor depuse de solicitant, Comisia aprobă sau respinge cererea de autorizare a antrepozitarului autorizat propus.

(2) La lucrările comisiei va fi invitat, după caz, câte un reprezentant din partea Ministerului Administrației și Internelor, a Ministerului Economiei, Comerțului și Mediului de Afaceri și a Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, precum și câte un reprezentant al patronatelor producătorilor de produse accizabile sau al depozitarilor de astfel de produse, legal înființate.

(3) Autorizația pentru un antrepozit fiscal are ca dată de începere a valabilității data de 1 a lunii următoare celei în care a fost aprobată cererea de autorizare de către Comisie.

(4) În cazul antrepozitelor fiscale de producție, în baza documentației depuse de antrepozitarul autorizat, în autorizația aferentă antrepozitului fiscal vor fi înscrise atât materiile prime accizabile care pot fi achiziționate în regim suspensiv de accize, cât și produsele finite ce se realizează în antrepozitul fiscal.

(5) În cazul antrepozitelor fiscale de depozitare produse energetice care efectuează operațiuni de aditivare a produselor energetice, de amestec între biocarburanți și carburanți tradiționali sau între biocombustibili și combustibili tradiționali, în baza documentației depuse de antrepozitarul autorizat, în autorizația aferentă antrepozitului fiscal vor fi menționate materiile prime accizabile plasate în regim suspensiv de accize, produsele finite rezultate, precum și operațiunile care se efectuează în antrepozitele fiscale.

(6) În cazul pierderii autorizației de antrepozit fiscal, titularul autorizației va anunța pierderea în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a.

(7) În baza documentului care atestă că anunțul referitor la pierdere a fost înaintat spre publicare în Monitorul Oficial, autoritatea emitentă a autorizației va elibera la cerere un duplicat al acesteia.

(8) Antrepozitarii autorizați pot solicita autorității fiscale centrale modificarea autorizației atunci când constată erori în redactarea autorizației de antrepozit fiscal sau în alte situații în care se justifică acest fapt.

(9) Antrepozitarii autorizați care după expirarea perioadei de valabilitate a autorizației de antrepozit fiscal doresc reautorizarea locului ca antrepozit fiscal, vor depune la autoritatea vamală teritorială cu cel puțin 60 de zile înainte de expirarea termenului de valabilitate a autorizației, o cerere de reautorizare, după modelul prevăzut în **anexa nr. 38**, la care se vor anexa documentele prevăzute la pct. I nr. 10 și 12 și pct. III din această anexă, declarația privind capacitatea maximă de producție în 24 de ore prevăzută la pct. 84 alin. (20), o situație privind cantitățile totale de produse accizabile deplasate în regim suspensiv de accize la nivel național, intracomunitar și la export în anul anterior reautorizării, precum și orice alte documente în cazul în care intervin modificări asupra datelor prezentate anterior la autorizare.

(10) Antrepozitarul autorizat sau persoana afiliată acestuia care solicită autorizarea unui loc ca antrepozit fiscal de depozitare, va depune la autoritatea vamală teritorială o

cerere întocmită potrivit modelului din **anexa nr. 38**, însoțită de documentele specificate în această anexă și de orice alte documente care fac dovada îndeplinirii condițiilor prevăzute la art. 206²¹ din Codul fiscal.

(11) Operatorii economici prevăzuți la alin. (10) care după expirarea perioadei de valabilitate a autorizației de antrepozit fiscal de depozitare doresc reautorizarea locului ca antrepozit fiscal, vor depune la autoritatea vamală teritorială, cu cel puțin 60 de zile înainte de expirarea termenului de valabilitate a autorizației, o cerere de reautorizare, după modelul prevăzut în **anexa nr. 38**, la care se vor anexa documentele prevăzute la pct. I nr. 10 și 12 și pct. III din această anexă, o situație privind cantitățile totale de produse accizabile deplasate în regim suspensiv de accize la nivel național, intracomunitar și la export în anul anterior reautorizării, precum și orice alte documente în cazul în care intervin modificări asupra datelor prezentate anterior la autorizare.

(12) În termen de 30 de zile de la depunerea cererilor potrivit prevederilor alin. (10) și (11), autoritatea vamală teritorială va înainta documentațiile către direcția de specialitate care asigură secretariatul Comisiei, însoțite de un referat întocmit de autoritatea vamală teritorială care să cuprindă punctul de vedere asupra oportunității autorizării/reautorizării antrepozitului fiscal și, după caz, aspectele sesizate privind neconcordanța cu datele și informațiile prezentate de antrepozitarul autorizat. Aceste referate vor purta semnătura și ștampila autorității vamale teritoriale.

(13) Direcția de specialitate care asigură secretariatul Comisiei poate să solicite antrepozitarului autorizat orice informație și documente pe care le consideră necesare, cu privire la:

- a) amplasarea și natura antrepozitului fiscal;
- b) tipurile, caracteristicile fizico-chimice și cantitățile de produse accizabile ce urmează a fi produse și/sau depozitate în antrepozitul fiscal;
- c) capacitatea antrepozitarului autorizat de a asigura garanția.

(14) Modificarea autorizațiilor de antrepozitar autorizat ca urmare a schimbării sediului social, denumirii sau a formei de organizare nu intră sub incidența alin. (3) și este valabilă de la data aprobării de către Comisie.

(15) Modificarea prevăzută la alin. (14), precum și orice altă modificare intervenită asupra autorizațiilor de antrepozitar autorizat în perioada de valabilitate a autorizației nu atrage prelungirea acelei perioade de valabilitate.”

13. Punctul 87 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Codul fiscal:

Obligațiile antrepozitarului autorizat

Art. 206²⁶. - (1) Orice antrepozitar autorizat are obligația de a îndeplini următoarele cerințe:

a) să constituie în favoarea autorității competente o garanție pentru producția, transformarea și deținerea de produse accizabile în regim suspensiv de accize, precum și o garanție pentru circulația acestor produse în regim suspensiv de accize, în conformitate cu prevederile art. 206⁵⁴ și în condițiile stabilite prin normele metodologice;

b) să instaleze și să mențină încuietori, sigilii, instrumente de măsură sau alte instrumente similare adecvate, necesare securității produselor accizabile amplasate în antrepozitul fiscal;

c) să asigure menținerea sigiliilor aplicate sub supravegherea autorității competente sub forma și procedura prevăzute în normele metodologice;

d) să țină evidențe exacte și actualizate cu privire la materiile prime, lucrările în derulare și produsele accizabile finite, produse sau primite în antrepozitele fiscale și expediate din antrepozitele fiscale, și să prezinte evidențele corespunzătoare, la cererea autorităților competente;

e) să țină un sistem corespunzător de evidență a stocurilor din antrepozitul fiscal, inclusiv un sistem de administrare, contabil și de securitate;

f) să asigure accesul autorității competente în orice zonă a antrepozitului fiscal, în orice moment în care antrepozitul fiscal este în exploatare și în orice moment în care antrepozitul fiscal este deschis pentru primirea sau expedierea produselor;

g) să prezinte produsele accizabile pentru a fi inspectate de autoritatea competentă, la cererea acestora;

h) să asigure în mod gratuit un birou în incinta antrepozitului fiscal, la cererea autorității competente;

i) să cerceteze și să raporteze către autoritatea competentă orice pierdere, lipsă sau neregularitate cu privire la produsele accizabile;

j) să înștiințeze autoritățile competente despre orice modificare ce intenționează să o aducă asupra datelor inițiale în baza cărora a fost emisă autorizația de antrepozitar, cu minimum 5 zile înainte de producerea modificării;

k) să se conformeze cu alte cerințe impuse prin normele metodologice.

(2) Prevederile alin. (1) vor fi adaptate corespunzător pe grupe de produse accizabile și pe categorii de antrepozitari, conform precizărilor din normele metodologice.

(3) Cesionarea ori înstrăinarea sub orice formă a acțiunilor sau a părților sociale ale antrepozitarilor autorizați ori ale unui antrepozitar a cărui autorizație a fost

anulată sau revocată conform prezentului capitol va fi adusă la cunoștința autorității competente cu cel puțin 60 de zile înainte de realizarea acestei operațiuni, în vederea efectuării inspecției fiscale, cu excepția celor care fac obiectul tranzacțiilor pe piața de capital.

(4) Înstrăinarea activelor de natura imobilizărilor corporale care contribuie direct la producția și/sau depozitarea de produse accizabile ale antrepozitarului autorizat ori ale unui antrepozitar a cărui autorizație a fost anulată sau revocată conform prezentului capitol se va putea face numai după ce s-au achitat la bugetul de stat toate obligațiile fiscale sau după ce persoana care urmează să preia activele respective și-a asumat obligația de plată restantă a debitorului printr-un angajament de plată sau printr-un alt act încheiat în formă autentică, cu asigurarea unei garanții sub forma unei scrisori de garanție bancară la nivelul obligațiilor fiscale restante, la data efectuării tranzacției, ale antrepozitarului.

(5) Actele încheiate cu încălcarea prevederilor alin. (3) și (4) sunt anulabile la cererea organului fiscal.

Norme metodologice:

87. (1) Pentru orice antrepozitar autorizat Comisia stabilește o garanție care să acopere riscul neplății accizelor pentru produsele accizabile produse și/sau depozitate în fiecare antrepozit fiscal.

(2) Pentru orice antrepozitar autorizat Comisia stabilește obligatoriu o garanție care să acopere riscul neplății accizelor pentru produsele accizabile deplasate în regim suspensiv de accize, în cazul circulației intracomunitare.

(3) Nu sunt supuse obligației de a constitui garanție produsele energetice supuse accizelor care sunt transportate în interiorul Comunității exclusiv pe cale maritimă sau prin conducte.

(4) Nivelul garanției ce urmează a se constitui se determină potrivit prevederilor pct. 108.

(5) În vederea înregistrării producției de bere obținute, fiecare antrepozitar autorizat pentru producție este obligat:

a) să înregistreze producția de bere rezultată la sfârșitul procesului tehnologic, prin aparatura adecvată de măsurare a butoaielor, sticlelor, navetelor, paletilor sau a berii filtrate la vasele de depozitare, și să înscrie aceste date în rapoartele de producție și gestionare, cu specificarea capacității ambalajelor și a cantității de bere exprimată în litri;

b) să determine concentrația zaharometrică a berii, conform standardelor în vigoare privind determinarea concentrației exprimate în grade Plato a berii, elaborate de Asociația

de Standardizare din România, și să elibereze buletine de analize fizico-chimice. La verificarea realității concentrației zaharometrice a sortimentelor de bere se va avea în vedere concentrația înscrisă în specificația tehnică internă, elaborată pe baza standardului în vigoare pentru fiecare sortiment.

(6) Antrepozitarii autorizați pentru producție de alcool și distilate, după obținerea autorizației, își pot desfășura activitatea numai după aplicarea sigiliilor pe instalațiile și utilajele de producție alcool etilic de către reprezentantul autorității vamale teritoriale.

(7) În cazul antrepozitarilor autorizați pentru producția de alcool, sigiliile se vor aplica pe întregul flux tehnologic de la ieșirea alcoolului brut, rafinat și tehnic din coloanele de distilare, respectiv de rafinare, și până la contoare, inclusiv la acestea.

(8) În cazul antrepozitarilor autorizați pentru producția de distilate, sigiliile se vor aplica la ieșirea distilatelor din coloanele de distilare sau din instalațiile de distilare.

(9) În situațiile prevăzute la alin. (7) și (8), sigiliile vor fi aplicate și pe toate elementele de asamblare-racordare ale aparatelor de măsură și control, pe orice orificii și robineti existenți pe întregul flux tehnologic continuu sau discontinuu.

(10) În cazul producției de alcool, aparatele și piesele de pe tot circuitul coloanelor de distilare, rafinare, precum și de pe tot circuitul instalațiilor de distilare trebuie îmbinate în așa fel încât să poată fi sigilate.

(11) Sigiliile aparțin autorității vamale teritoriale, vor fi înseriate și vor purta, în mod obligatoriu, însemnele acesteia. Operațiunile de sigilare și desigilare, atunci când se impun, se vor efectua de către reprezentantul desemnat de autoritatea vamală teritorială, astfel încât să nu se deterioreze aparatele și piesele componente.

(12) Stabilirea tipului de sigilii, prevăzut la alin. (11), și a caracteristicilor acestora, uniformizarea și/sau personalizarea, precum și coordonarea tuturor operațiunilor ce se impun revin Agenției Naționale de Administrare Fiscală prin Autoritatea Națională a Vămilelor.

(13) Ampretele sigiliilor aplicate de autoritatea vamală teritorială trebuie să fie menținute intacte.

(14) Sigiliile prevăzute la alin. (11) sunt complementare sigiliilor metrologice aplicate contoarelor.

(15) Se interzice antrepozitarilor autorizați deteriorarea sau înlăturarea sigiliilor aplicate de către reprezentantul autorității vamale teritoriale. În cazul în care sigiliul este deteriorat accidental sau în caz de avarie, antrepozitarul autorizat este obligat să solicite prezența unui reprezentant al autorității vamale teritoriale pentru constatarea cauzelor deteriorării accidentale a sigiliului sau ale avariei.

(16) Atunci când intervine sigilarea și desigilarea aparatelor și pieselor de pe tot fluxul tehnologic se va proceda după cum urmează:

a) desigilarea se face numai în baza unei solicitări scrise, justificate, din partea antrepozitului fiscal de producție de alcool și de distilate sau în situații de avarie;

b) cererea de desigilare se transmite autorității vamale teritoriale cu cel puțin 3 zile înainte de termenul stabilit pentru efectuarea operațiunii propriu-zise, solicitând și desemnarea unui reprezentant al acestei autorități care va proceda la desigilare;

c) la desigilare, reprezentantul autorității vamale teritoriale întocmește un proces-verbal de desigilare, întocmit în două exemplare, în care va consemna data și ora desigilării, cantitatea de alcool și de distilate - în litri și în grade Dall - înregistrată de contoare la momentul desigilării, precum și stocul de alcool și de distilate, pe sortimente, aflat în rezervoare și în recipiente.

(17) Dacă antrepozitarul autorizat pentru producție de alcool și distilate constată un incident sau o disfuncție în funcționarea unui contor, acesta va proceda după cum urmează:

a) trebuie imediat să facă o declarație către autoritatea vamală teritorială, care va fi consemnată într-un registru special al antrepozitului fiscal destinat acestui scop și va solicita prezența unui reprezentant al acestei autorități;

b) pentru remedierea defecțiunii va solicita prezența unui reprezentant autorizat de către Biroul Român de Metrologie Legală pentru activități de reparații ale mijloacelor de măsurare din categoria respectivă, în vederea desigilării mijloacelor de măsurare, a repunerii lor în stare de funcționare și a resigilării;

c) contoarele defecte pot fi reparate sau înlocuite, sub supravegherea reprezentantului autorității vamale teritoriale, cu alte contoare de rezervă, cu specificarea, într-un proces-verbal de înlocuire, întocmit de acest reprezentant, a indicilor de la care se reia activitatea;

d) dacă timpul de remediere a contoarelor depășește 24 de ore, se întrerupe activitatea de producție a alcoolului și a distilatelor, instalațiile respective fiind sigilate de reprezentantul autorității vamale teritoriale.

(18) Atunci când în situațiile de la alin. (15) și (17) este necesară întreruperea activității, aceasta va fi consemnată într-un proces-verbal încheiat în două exemplare de către reprezentantul autorității vamale teritoriale, în prezența reprezentantului legal al antrepozitului fiscal. În procesul-verbal încheiat se vor menționa cauzele accidentului sau ale avariei care au generat întreruperea activității, data și ora întreruperii acesteia, stocul de alcool și de distilate existent la acea dată și indicii înregistrați de contoare în momentul întreruperii activității.

(19) Originalul procesului-verbal de desigilare prevăzut la alin. (16) sau de întrerupere a activității prevăzut la alin. (18), după caz, se depune la autoritatea vamală teritorială, în termen de 24 de ore de la încheierea acestuia. Al doilea exemplar al procesului-verbal rămâne la antrepozitul fiscal.

(20) Reluarea activității în antrepozitul fiscal se va face în baza unei declarații de remediere a defecțiunii, întocmită de antrepozitarul autorizat și vizată de reprezentantul autorității vamale teritoriale, însoțită, după caz, de un aviz eliberat de specialistul autorizat de către Biroul Român de Metrologie Legală pentru activități de reparații ale mijloacelor de măsurare care a efectuat remedierea. Reprezentantul autorității vamale teritoriale va proceda la sigilarea întregului flux tehnologic.

(21) Toți antrepozitarii autorizați trebuie să dețină un sistem computerizat de evidență a produselor aflate în antrepozite, a celor intrate sau ieșite, a celor pierdute prin deteriorare, spargere, furt, precum și a accizelor aferente acestor categorii de produse.

(22) În cazul antrepozitelor fiscale autorizate pentru producția de alcool etilic și distilate, sistemul computerizat trebuie să asigure și evidența materiilor prime introduse în fabricație, precum și a semifabricatelor aflate pe linia de fabricație. Cantitățile de alcool și de distilate obținute vor fi evidențiate atât în litri cât și în grade Dall.

(23) Nu intră sub incidența prevederilor alin. (22) antrepozitele fiscale - mici distilerii -, care utilizează pentru realizarea producției instalații tip alambic.

(24) Intră sub incidența termenului de minim 5 zile orice modificare pe care antrepozitarul autorizat intenționează să o aducă asupra datelor inițiale în baza cărora a fost emisă autorizația de antrepozitar, prin notificarea intenției respective la autoritatea vamală teritorială. Atunci când intenția de modificare atrage modificarea autorizației, această intenție va fi notificată și la autoritatea fiscală centrală – direcția de specialitate care asigură secretariatul Comisiei. În cazul modificărilor care se înregistrează la Oficiul Registrului Comerțului, antrepozitarul autorizat are obligația de a prezenta atât autorității fiscale centrale cât și autorității vamale teritoriale documentul, în fotocopie, care atestă realizarea efectivă a modificării, în termen de 30 de zile de la data emiterii acestui document.”

14. Punctul 88 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Codul fiscal:

Anularea, revocarea și suspendarea autorizației

Art. 206²⁸. - (1) Autoritatea competentă poate anula autorizația pentru un antrepozit fiscal atunci când i-au fost oferite informații inexacte sau incomplete în legătură cu autorizarea antrepozitului fiscal.

(2) Autoritatea competentă poate revoca autorizația pentru un antrepozit fiscal în următoarele situații:

a) în cazul unui antrepozitar autorizat, persoană fizică, dacă:

1. persoana a decedat;

2. persoana a fost condamnată printr-o hotărâre judecătorească definitivă, în România sau într-un stat străin, pentru infracțiunea de abuz de încredere, fals, uz de fals, înșelăciune, delapidare, mărturie mincinoasă, dare sau luare de mită ori o infracțiune dintre cele reglementate de prezentul cod, de Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, de Legea nr. 86/2006, cu completările ulterioare, de Legea nr. 241/2005, de Legea nr. 82/1991, republicată, de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

3. activitatea desfășurată este în situație de faliment sau de lichidare;

b) în cazul unui antrepozitar autorizat, care este persoană juridică, dacă:

1. în legătură cu persoana juridică a fost deschisă o procedură de faliment ori de lichidare; sau

2. oricare dintre administratorii persoanei juridice a fost condamnat printr-o hotărâre judecătorească definitivă, în România sau într-un stat străin, pentru infracțiunea de abuz de încredere, fals, uz de fals, înșelăciune, delapidare, mărturie mincinoasă, dare sau luare de mită ori o infracțiune dintre cele reglementate de prezentul cod, de Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, de Legea nr. 86/2006, cu completările ulterioare, de Legea nr. 241/2005, de Legea nr. 82/1991, republicată, de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

c) antrepozitarul autorizat nu respectă oricare dintre cerințele prevăzute la art. 206²⁶ sau la art. 206⁵³ - 206⁵⁵;

d) când antrepozitarul încheie un act de vânzare a locului;

e) pentru situația prevăzută la alin. (9);

f) antrepozitarul autorizat înregistrează obligații fiscale restante la bugetul general consolidat mai vechi de 60 de zile față de termenul legal de plată.

(3) Autoritatea competentă poate revoca autorizația pentru un antrepozit fiscal și în cazul în care s-a pronunțat o hotărâre definitivă pentru o infracțiune dintre cele reglementate de prezentul cod, de Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, de Legea nr. 86/2006, cu completările ulterioare, de Legea nr. 241/2005, de Legea nr. 82/1991, republicată, de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(4) La propunerea organelor de control, autoritatea competentă poate suspenda autorizația pentru un antrepozit fiscal, astfel:

a) pe o perioadă de 1 - 6 luni, în cazul în care s-a constatat săvârșirea uneia dintre faptele contravenționale ce atrag suspendarea autorizației;

b) până la soluționarea definitivă a cauzei penale, în cazul în care a fost pusă în mișcare acțiunea penală pentru o infracțiune dintre cele reglementate de prezentul cod, de Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, de Legea nr. 86/2006, cu completările ulterioare, de Legea nr. 241/2005, de Legea nr. 82/1991, republicată, de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(5) Decizia prin care autoritatea competentă a hotărât suspendarea, revocarea sau anularea autorizației de antrepozit fiscal va fi comunicată și antrepozitarului deținător al autorizației.

(6) Antrepozitarul autorizat poate contesta decizia de suspendare, revocare sau anulare a autorizației pentru un antrepozit fiscal, potrivit legislației în vigoare.

(7) Decizia de suspendare sau de revocare a autorizației de antrepozit fiscal produce efecte de la data comunicării sau de la o altă dată cuprinsă în aceasta, după caz. Decizia de anulare a autorizației de antrepozit fiscal produce efecte începând de la data emiterii autorizației.

(8) Contestarea deciziei de suspendare, revocare sau anulare a autorizației de antrepozit fiscal suspendă efectele juridice ale acestei decizii pe perioada soluționării contestației în procedură administrativă.

(9) În cazul în care antrepozitarul autorizat dorește să renunțe la autorizația pentru un antrepozit fiscal, acesta are obligația să notifice acest fapt autorității competente cu cel puțin 60 de zile înainte de data de la care renunțarea la autorizație își produce efecte.

(10) În cazul anulării autorizației, o nouă autorizație poate fi emisă de autoritatea competentă numai după o perioadă de cel puțin 5 ani de la data anulării.

(11) În cazul revocării autorizației, o nouă autorizație poate fi emisă de autoritatea competentă numai după o perioadă de cel puțin 6 luni de la data revocării.

(12) Antrepozitarii autorizați, cărora le-a fost suspendată, revocată sau anulată autorizația și care dețin stocuri de produse accizabile la data suspendării, revocării ori anulării, pot valorifica produsele înregistrate în stoc - materii prime, semifabricate, produse finite -, în condițiile prevăzute de normele metodologice.

Norme metodologice:

88. (1) Măsura suspendării - cu excepția cazului de la alin. (4) -, a revocării sau a anulării autorizațiilor se va dispune de către Comisie, în baza actelor de control emise de organele de specialitate, prin care s-au consemnat încălcări ale prevederilor legale care atrag aplicarea acestor măsuri.

(2) Actele de control prevăzute la alin. (1), temeinic justificate, în care faptele constatate generează consecințe fiscale, vor fi aduse la cunoștința autorității fiscale centrale – direcția de specialitate care asigură secretariatul Comisiei, în termen de două zile lucrătoare de la finalizare, care le va înainta Comisiei în vederea analizării și dispunerii măsurilor ce se impun.

(3) Decizia Comisiei va fi adusă la cunoștința antrepozitarului autorizat sancționat. Totodată, decizia Comisiei va fi adusă și la cunoștința autorității vamale teritoriale, care în maximum 48 de ore de la data la care decizia produce efecte va proceda la verificarea stocurilor de produse deținute de operatorul economic la acea dată.

(4) În situația neplății accizelor la termenele prevăzute de lege, măsura suspendării autorizațiilor se va dispune de către autoritățile vamale teritoriale în baza datelor furnizate de autoritățile fiscale teritoriale.

(5) Atunci când deficiențele care atrag măsura revocării sau a suspendării nu generează consecințe fiscale și sunt remediate în termen de 10 zile lucrătoare de la data comunicării actului de control, după constatarea remedierii deficiențelor de către organul de control acesta nu va da curs propunerii de revocare sau de suspendare către Comisie.

(6) În cazul în care a intervenit suspendarea autorizației pentru un antrepozit fiscal - cu excepția cazului prevăzut la alin. (4) -, încetarea suspendării autorizației va fi dispusă de Comisie, în baza referatului emis în acest sens de aceeași autoritate care a efectuat controlul cu privire la înlăturarea deficiențelor înscrise în decizia Comisiei.

(7) În toate situațiile în care a intervenit suspendarea, revocarea sau anularea autorizației, aceasta atrage întreruperea sau încetarea activității și, după caz, aplicarea sigiliilor pe instalațiile de producție, operațiune care va fi efectuată de autoritatea vamală teritorială.

(8) Antrepozitarii autorizați a căror autorizație a fost revocată sau anulată pot să valorifice produsele accizabile înregistrate în stoc - materii prime, semifabricate, produse finite - numai după notificarea autorității vamale teritoriale cu privire la virarea accizelor datorate bugetului de stat.

(9) În cazul suspendării sau în cazul revocării autorizației de antrepozit fiscal - până la data când aceasta produce efecte -, deplasarea produselor accizabile înregistrate în stoc se efectuează sub supravegherea autorității vamale teritoriale, astfel:

- a) fie către alte antrepozite fiscale, în regim suspensiv de accize;
- b) fie în afara regimului suspensiv de accize, cu accize plătite.

(10) În cazul anulării sau revocării autorizației, o nouă autorizație pentru aceeași activitate poate fi emisă de Comisie numai după o perioadă de 5 ani, respectiv 6 luni, de la

data la care decizia de anulare sau revocare a autorizației devine definitivă în sistemul căilor administrative de atac sau de la data hotărârii judecătorești definitive și irevocabile.

(11) Cererea de renunțare la un antrepozit fiscal, în care se vor menționa și motivele acesteia, se depune la autoritatea vamală teritorială. Această autoritate are obligația de a verifica dacă la data depunerii cererii antrepozitarul autorizat deține stocuri de produse accizabile și dacă au fost respectate prevederile legale în domeniul accizelor. După verificare, cererea de renunțare, însoțită de actul de verificare, va fi transmisă Comisiei care va proceda la revocarea autorizației.

(12) Prevederile alin. (10) nu se aplică în cazul unui operator economic aflat în situația de la alin. (11) care dorește o nouă autorizare cu condiția să fi respectat prevederile legale în domeniul accizelor.

(13) Cererea de renunțare la autorizația emisă pentru un antrepozit fiscal, după ce Comisia a decis revocarea sau anularea autorizației din alte motive, nu produce efecte juridice pe perioada în care decizia de revocare sau de anulare, după caz, se află în procedura prevăzută de Legea nr. 554/2004 privind contenciosul administrativ, cu modificările și completările ulterioare.

(14) Atunci când renunțarea la autorizația de antrepozit fiscal intervine ca urmare a unei operațiuni de fuziune a antrepozitarului autorizat cu un alt operator economic sau de divizare totală ori parțială a activității, antrepozitarul autorizat va notifica acest fapt autorității vamale teritoriale cu cel puțin 60 de zile înainte de data efectuării operațiunii și va solicita revocarea autorizației de antrepozitar deținută de acesta.

(15) În cazul prevăzut la alin. (14), în situația în care se intenționează continuarea aceleiași activități cu produse accizabile în regim suspensiv de accize și în aceleași condiții, antrepozitarul autorizat împreună cu antrepozitarul autorizat propus pot solicita ca revocarea autorizației de antrepozitar să producă efecte concomitent cu data la care produce efecte noua autorizație.”

15. La punctul 89, alineatele (10) și (16) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(10) Nu va fi autorizată ca destinatar înregistrat persoana care:

a) a fost condamnată printr-o hotărâre judecătorească definitivă în România sau într-un alt stat pentru o infracțiune dintre cele reglementate de legislația vamală sau fiscală, fapt dovedit prin cazierul judiciar al societății;

b) înregistrează obligații fiscale restante la bugetul general consolidat.

.....

(16) În situația în care intervin modificări față de datele inițiale menționate în autorizație, destinatarul înregistrat are obligația de a depune o cerere la autoritatea fiscală centrală – direcția de specialitate care asigură secretariatul Comisiei, pentru modificarea autorizației, după cum urmează:

a) pentru fiecare nouă locație în care urmează a se realiza recepția de produse accizabile, cu cel puțin 15 zile înainte de recepția produselor, însoțită de dovada deținerii sub orice formă legală a spațiului și de certificatul constatator care să dovedească înscrierea la Oficiul Registrului Comerțului ca punct de lucru;

b) dacă se modifică datele de identificare ale destinatarului înregistrat, în termen de 30 de zile de la data înregistrării modificării, însoțită de actul adițional/hotărârea asociaților, certificatul de înscriere de mențiuni la Oficiul Registrului Comerțului și, după caz, cazierul judiciar ale administratorilor și certificatul de înregistrare la Oficiul Registrului Comerțului.”

16. La punctul 89, după alineatul 30, se introduc șase noi alineate, alineatele (31) - (36), cu următorul cuprins:

„(31) Autorizarea ca destinatar înregistrat a operatorului economic care deține autorizație de utilizator final, se realizează în baza cererii depuse în acest scop la autoritatea fiscală centrală - direcția de specialitate care asigură secretariatul Comisiei, însoțită de următoarele documente:

a) copia autorizației de utilizator final deținută de solicitant, valabilă la data depunerii cererii;

b) copia contractelor încheiate cu antrepozitarii autorizați din statele membre de expediere și codurile de acciză ale acestora;

c) declarația pe propria răspundere privind locurile unde urmează a fi primite produsele și scopul pentru care sunt achiziționate;

d) denumirea produsului, încadrarea tarifară (codul NC) și încadrarea în nomenclatorul codurilor de produse accizabile;

e) certificatul de înregistrare la Oficiul Registrului Comerțului.

(32) Autorizația de destinatar înregistrat prevăzută la alin. (31) este valabilă atât timp cât este valabilă autorizația de utilizator final.

(33) Modificarea autorizațiilor de destinatar înregistrat ca urmare a schimbării sediului social, denumirii, formei de organizare, completării sau eliminării unei locații unde se primesc produsele este valabilă de la data emiterii autorizației modificate.

(34) Procedura de autorizare a destinatarului înregistrat nu intră sub incidența prevederilor legale privind procedura aprobării tacite.

(35) În cazul pierderii autorizației de destinatar înregistrat, titularul autorizației va anunța pierderea în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a.

(36) În baza documentului care atestă că anunțul referitor la pierdere a fost înaintat spre publicare în Monitorul Oficial, autoritatea emitentă a autorizației va elibera la cerere un duplicat al acesteia.”

17. Punctul 90 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Codul fiscal:

Deplasarea produselor accizabile aflate în regim suspensiv de accize

Art. 206³⁰. - (1) Antrepozitarii autorizați de către autoritățile competente ale unui stat membru sunt recunoscuți ca fiind autorizați atât pentru circulația națională, cât și pentru circulația intracomunitară a produselor accizabile.

(2) Produsele accizabile pot fi deplasate în regim suspensiv de accize pe teritoriul Comunității, inclusiv dacă produsele sunt deplasate via o țară terță sau un teritoriu terț;

a) de la un antrepozit fiscal la:

1. un alt antrepozit fiscal;

2. un destinatar înregistrat;

3. un loc de unde produsele accizabile părăsesc teritoriul Comunității, în sensul art. 206³⁴ alin. (1);

4. un destinatar în sensul art. 206⁵⁶ alin. (1), în cazul în care produsele sunt expediate din alt stat membru;

b) de la locul de import către oricare dintre destinațiile prevăzute la lit. a), în cazul în care produsele în cauză sunt expediate de un expeditor înregistrat. În sensul prezentului articol, *locul de import* înseamnă locul unde se află produsele în momentul în care sunt puse în liberă circulație, în conformitate cu art. 79 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92. Expeditorul înregistrat în România poate să-și desfășoare activitatea în această calitate numai în baza autorizației valabile emise de autoritatea competentă.

(3) Prin excepție de la prevederile alin. (2) lit. a) pct. 1 și 2 și lit. b) și cu excepția situației prevăzute la art. 206²⁹ alin. (4), produsele accizabile pot fi deplasate în regim suspensiv de accize către un loc de livrare directă situat pe teritoriul României, în cazul în care locul respectiv a fost indicat de antrepozitarul autorizat din România sau de destinatarul înregistrat, în condițiile stabilite prin normele metodologice.

(4) Antrepozitarul autorizat sau destinatarul înregistrat prevăzuți la alin. (3) au obligația de a depune raportul de primire prevăzut la art. 206³³ alin. (1).

(5) Prevederile alin. (2) și (3) se aplică și deplasărilor de produse accizabile cu nivel de accize zero care nu au fost eliberate pentru consum.

(6) Deplasarea produselor accizabile în regim suspensiv de accize începe, în cazurile prevăzute la alin. (2) lit. a), în momentul în care produsele accizabile părăsesc antrepozitul fiscal de expediție și, în cazurile prevăzute la alin. (2) lit. b), în momentul în care aceste produse sunt puse în liberă circulație, în conformitate cu art. 79 din Regulamentul (CEE) nr. 2.913/92.

(7) Deplasarea în regim suspensiv de accize a produselor accizabile se încheie:

1. în cazurile prevăzute la alin. (2) lit. a) pct. 1, 2 și 4 și lit. b), în momentul în care destinatarul a recepționat produsele accizabile;

2. în cazurile prevăzute la alin. (2) lit. a) pct. 3, în momentul în care produsele accizabile au părăsit teritoriul Comunității.

Norme metodologice:

90.

90.1. (1) Expeditorul înregistrat poate funcționa numai în baza autorizației emisă de Comisie.

(2) Persoana care intenționează să obțină autorizație de expeditor înregistrat depune la autoritatea vamală teritorială o cerere conform modelului prezentat în **anexa nr. 55** însoțită de următoarele documente:

a) certificatul constatator eliberat de Oficiul Registrului Comerțului din care să rezulte: capitalul social, asociații, obiectul de activitate, administratorii, precum și o copie după certificatul de înmatriculare sau certificatul de înregistrare la Oficiul Registrului Comerțului, după caz;

b) cazierul judiciar al administratorilor, eliberate de instituțiile abilitate din România;

c) declarație pe proprie răspundere care să cuprindă o prezentare a operațiunilor cu produse accizabile ce urmează a se desfășura;

d) contractele încheiate direct cu beneficiarul produselor accizabile deplasate în regim suspensiv de accize care poate fi un antrepozitar autorizat în România sau în alt stat membru ori un destinatar înregistrat din alt stat membru;

e) contractele încheiate direct cu beneficiarul dintr-o țară terță sau dintr-un teritoriu terț, precum și declarația pe proprie răspundere cu privire la locul de unde produsele accizabile părăsesc teritoriul Comunității;

f) declarație privind forma de constituire a garanției;

g) certificatul de atestare fiscală;

h) cazierul fiscal;

i) declarație pe proprie răspundere cu privire la locurile/birourile vamale de intrare pe teritoriul Comunității;

j) lista produselor accizabile și cantitățile estimate a fi importate la nivelul unui an, precum și cantitatea maximă estimată aferentă unei deplasări, codul NC al produselor și codul din Nomenclatorul codurilor de produse accizabile.

(3) În termen de 15 zile de la data depunerii cererii conform prevederilor alin. (2), autoritatea vamală teritorială va înainta documentația autorității fiscale centrale - direcția de specialitate care asigură secretariatul Comisiei, însoțită de un referat al acelei autorități vamale teritoriale asupra oportunității emiterii acestei autorizații.

(4) Comisia aprobă eliberarea autorizației de expeditor înregistrat dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

a) au fost prezentate documentele prevăzute la alin. (2);

b) administratorul solicitantului nu are înscrise date în cazierul judiciar;

c) solicitantul nu înregistrează obligații fiscale restante la bugetul general consolidat.

(5) Pentru antrepozitarii autorizați care intenționează să achiziționeze produse accizabile, ca materii prime, din operațiuni proprii de import, autorizarea ca expeditor înregistrat și atribuirea codului de accize se fac în baza unei cereri, depuse la autoritatea fiscală centrală, conform modelului prezentat în **anexa nr. 55**, însoțită de declarația pe proprie răspundere cu privire la locurile/birourile vamale de intrare pe teritoriul Comunității și de lista produselor accizabile în care să fie menționate cantitățile estimate a fi importate la nivelul unui an, cantitatea maximă estimată aferentă unei deplasări, codul NC al produselor și codul din Nomenclatorul codurilor de produse accizabile.

(6) Autorizația de expeditor înregistrat se eliberează de Comisie în termen de 60 de zile de la data depunerii documentației complete în cazul prevăzut la alin. (2) și în termen de 30 de zile de la data depunerii documentației în cazul prevăzut la alin. (5).

(7) Autorizația de expeditor înregistrat este valabilă începând cu data de 1 a lunii următoare celei în care expeditorul înregistrat face dovada constituirii garanției în cuantumul și în forma aprobate de Comisie potrivit pct. 108.

(8) Prin excepție de la prevederile alin. (7), antrepozitarii autorizați trebuie să facă dovada constituirii garanției și pentru calitatea de expeditor înregistrat, în cuantumul și în forma aprobate de Comisie potrivit pct. 108, iar valabilitatea autorizației de expeditor începe de la emiterii acesteia.

(9) În situația în care intervin modificări față de datele inițiale în baza cărora a fost emisă autorizația, expeditorul înregistrat sau antrepozitarul autorizat în calitate de expeditor înregistrat are obligația de a le notifica la autoritatea fiscală centrală - direcția de specialitate

care asigură secretariatul Comisiei, în vederea modificării autorizației, dacă este cazul, după cum urmează:

a) pentru un nou loc de import, cu cel puțin 15 zile înainte de punerea în liberă circulație a produselor;

b) dacă se modifică datele de identificare ale expeditorului înregistrat, în termen de 30 de zile de la data înregistrării modificării, însoțită de actul adițional/hotărârea asociaților, certificatul de înscriere de mențiuni la Oficiul Registrului Comerțului și, după caz, cazierul judiciar ale administratorilor și certificatul de înregistrare la Oficiul Registrului Comerțului;

c) pentru un nou beneficiar, cu cel puțin 15 zile înainte de punerea în liberă circulație a produselor.

(10) În situația în care modificările care intervin se referă la tipul produselor accizabile, expeditorul înregistrat sau antrepozitarul autorizat ce deține și calitatea de expeditor înregistrat are obligația de a solicita Comisiei modificarea autorizației cu cel puțin 30 de zile înainte de punerea în liberă circulație a produselor.

(11) Modificarea autorizațiilor de expeditor înregistrat ca urmare a schimbării sediului social, denumirii, formei de organizare sau a locurilor de import nu intră sub incidența alin. (7) și este valabilă de la data emiterii autorizației modificate.

(12) Autorizația de expeditor înregistrat poate fi revocată atunci când titularul acesteia nu respectă una din cerințele prevăzute la alin. (9).

(13) Decizia de revocare se comunică expeditorului înregistrat și produce efecte de la data la care a fost adusă la cunoștință acestuia.

(14) Expeditorul înregistrat nemulțumit poate contesta decizia de revocare a autorizației, potrivit legislației în vigoare.

(15) Contestarea deciziei de revocare a autorizației de expeditor înregistrat, suspendă efectele juridice ale acestei decizii pe perioada soluționării contestației în procedură administrativă.

(16) În cazul în care expeditorul înregistrat dorește să renunțe la autorizație, acesta are obligația să notifice acest fapt Comisiei cu cel puțin 60 de zile înainte de data de la care renunțarea la autorizație produce efecte.

(17) Procedura de autorizare a expeditorului înregistrat nu intră sub incidența prevederilor legale privind procedura aprobării tacite.

(18) În cazul pierderii autorizației de expeditor înregistrat, titularul autorizației va anunța pierderea în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a.

(19) În baza documentului care atestă că anunțul referitor la pierdere a fost înaintat spre publicare în Monitorul Oficial, autoritatea emitentă a autorizației va elibera la cerere un duplicat al acesteia.

90.2. (1) În înțelesul prezentelor norme metodologice, locul de livrare directă reprezintă locul unde pot fi primite produse accizabile, cu excepția tutunului prelucrat, în regim suspensiv de accize de la un antrepozit fiscal sau de la un expeditor înregistrat din alt stat membru și cu condiția ca acest loc să fie indicat de destinatar, respectiv antrepozitarul autorizat din România sau de destinatarul înregistrat prevăzut la pct. 89.

(2) Se consideră livrare directă de produse accizabile în regim suspensiv de accize dacă sunt îndeplinite următoarele cerințe:

a) locul de livrare directă să fie notificat la autoritatea vamală teritorială de către antrepozitarul autorizat sau destinatarul înregistrat înainte de expedierea produselor accizabile din statul membru de expediere;

b) antrepozitarul autorizat sau destinatarul înregistrat acceptă cantitatea de produse accizabile înscrisă în documentul administrativ electronic ca fiind cantitatea sosită la destinație. Această cantitate va fi imediat înregistrată de către aceștia în evidențele lor privind stocurile de astfel de produse ca intrare și, în același timp, ca eliberare pentru consum;

c) în cazul produselor energetice, autoritatea vamală teritorială, de regulă, va fi informată cu jumătate de zi înainte de sosirea produselor la locul de destinație de către antrepozitarul autorizat sau destinatarul înregistrat;

d) produsele accizabile trebuie păstrate la locul de livrare directă cel puțin 24 ore pentru o posibilă inspecție din partea autorității vamale teritoriale.

(3) Un antrepozitar autorizat sau un expeditor înregistrat în România poate expedia produse accizabile în regim suspensiv de accize către un loc de livrare directă dintr-un alt stat membru dacă această operațiune este permisă în acel stat membru.

(4) Pe durata deplasării în regim suspensiv de accize, ambalajul în care este deplasat produsul accizabil trebuie să aibă la exterior marcaje care identifică tipul și cantitatea de produs aflat în interior.

90.3. (1) În cazul produselor de natura aditivilor sau a produselor din biomasă realizate în antrepozite fiscale de producție produse energetice și destinate aditivării sau amestecului cu produse energetice, al căror cod de produs nu se regăsește în nomenclatorul codurilor de produse accizabile, deplasarea produselor în cauză către alte antrepozite fiscale ale antrepozitarului autorizat pentru producție de produse energetice ori ale unui alt antrepozitar autorizat din România se realizează în regim suspensiv de accize și va fi însoțită de un document comercial care va conține aceleași informații ca cele din documentul administrativ electronic pe suport de hârtie prevăzut în **anexa nr. 40.1**.

(2) În cazul produselor de natura aditivilor sau a produselor din biomasă destinate aditivării sau amestecului cu produse energetice într-un antrepozit fiscal al antrepozitarului autorizat pentru producție de produse energetice, al căror cod de produs nu se regăsește în

nomenclatorul codurilor de produse accizabile, achiziționate de antrepozitul fiscal prin operațiuni proprii de import, deplasarea produselor de la locul de import până la antrepozitul fiscal se realizează în regim suspensiv de accize și va fi însoțită de documentul administrativ unic.

(3) În cazul produselor de natura aditivilor sau a produselor din biomasă destinate aditivării sau amestecului cu produse energetice într-un antrepozit fiscal al antrepozitarului autorizat pentru producție de produse energetice, al căror cod de produs nu se regăsește în nomenclatorul codurilor de produse accizabile, provenite din achiziții intracomunitare, regimul aplicabil pentru deplasarea produselor în cauză este în relație directă cu legislația statului membru de expediere.

(4) Prevederile de la alin. (1), (2) și (3) se aplică și în cazul antrepozitelor fiscale ale persoanelor afiliate antrepozitarilor autorizați pentru producție de produse energetice.

18. După punctul 93 se introduce un nou punct, punctul 93¹, cu următorul cuprins:

„Codul fiscal:

Art. 206³⁴. - (1) În situațiile prevăzute la art. 206³⁰ alin. (2) lit. a) pct. 3 și, după caz, la art. 206³⁰ alin. (2) lit. (b), autoritățile competente din statul membru de export întocmesc un raport de export, pe baza vizei biroului vamal de ieșire, prevăzută la art. 793 alin. (2) din Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 al Comisiei, sau de biroul unde se realizează formalitățile prevăzute la art. 206⁴ alin. (5), prin care se atestă faptul că produsele accizabile au părăsit teritoriul Comunității.

(2) Autoritățile competente din statul membru de export verifică pe cale electronică datele ce rezultă din viza prevăzută la alin. (1). Odată ce aceste date au fost verificate și atunci când statul membru de expediție este diferit de statul membru de export, autoritățile competente din statul membru de export transmit raportul de export autorităților competente din statul membru de expediție.

(3) Autoritățile competente din statul membru de expediție înaintează raportul de export expeditorului.

Norme metodologice:

93¹. (1) Produsele accizabile pot fi deplasate în regim suspensiv de accize pe teritoriul Comunității, inclusiv dacă produsele sunt deplasate via o țară terță sau un teritoriu terț, de la un antrepozit fiscal la un loc de unde produsele accizabile părăsesc teritoriul Comunității.

(2) Deplasarea produselor accizabile poate fi realizată în regim suspensiv de accize doar dacă este acoperită de documentul administrativ electronic.

(3) Dovada prin care se încheie deplasarea produselor accizabile în regim suspensiv de accize este raportul de export întocmit de autoritatea vamală teritorială din România sau, după caz, de autoritatea competentă din statul membru de export, raport întocmit pe baza vizei biroului vamal de ieșire ori a biroului unde se realizează formalitățile de ieșire a produselor, prin care se atestă faptul că produsele accizabile au părăsit teritoriul Comunității.”

19. Punctul 98 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Codul fiscal:

Restituiri de accize

Art. 206⁴². - (1) Cu excepția cazurilor prevăzute la art. 206⁴⁴ alin. (7), la art. 206⁴⁷ alin. (5) și la art. 206⁴⁹ alin. (3) și (4), precum și a cazurilor prevăzute de la art. 206⁵⁸ – 206⁶⁰, accizele privind produsele accizabile care au fost eliberate pentru consum pot fi, la solicitarea persoanei în cauză, restituite sau remise de către autoritățile competente din statele membre unde respectivele produse au fost eliberate pentru consum, în situațiile prevăzute de statele membre și în conformitate cu condițiile stabilite de statul membru în cauză, în scopul de a preveni orice formă posibilă de evaziune sau abuz. O astfel de restituire sau de remitere nu poate genera alte scutiri decât cele prevăzute la art. 206⁵⁶ și 206⁵⁸ – 206⁶⁰.

(2) Pentru produsele energetice contaminate sau combinate în mod accidental, returnate antrepozitului fiscal pentru reciclare, accizele plătite vor putea fi restituite în condițiile prevăzute în normele metodologice.

(3) Pentru băuturile alcoolice și produsele din tutun retrase de pe piață, dacă starea sau vechimea acestora le face improprie consumului, accizele plătite pot fi restituite în condițiile prevăzute în normele metodologice.

(4) Acciza restituită nu poate depăși suma efectiv plătită.

Norme metodologice:

98.1. (1) Pentru produsele energetice accizabile realizate de antrepozitarii autorizați pentru producție produse energetice și livrate la export din locuri de depozitare altele decât cele autorizate ca antrepozite fiscale, accizele plătite ca urmare eliberării pentru consum a acestor produse pot fi restituite la cererea antrepozitarului autorizat.

(2) Pentru a beneficia de restituirea accizelor antrepozitarul autorizat va depune o cerere în acest sens la autoritatea fiscală teritorială unde este înregistrat ca plătitor de impozite și taxe, însoțită de următoarele documente:

a) copia facturii către cumpărătorul dintr-o țară terță;

b) copia declarației vamale de export și, după caz, copia documentului care atestă că produsele au părăsit teritoriul comunitar,

c) copia documentului care atestă plata accizelor.

(3) Pot beneficia de restituirea accizelor pentru produsele energetice livrate la export și operatorii economici care au achiziționat produsele direct de la un antrepozit fiscal sau prin operațiuni proprii de import care ulterior sunt exportate.

(4) Pentru a beneficia de restituirea accizelor în situația de la alin. (3), operatorul economic va depune o cerere în acest sens la autoritatea fiscală teritorială unde este înregistrat ca plătitor de impozite și taxe sau la autoritatea vamală teritorială, după caz, însoțită de următoarele documente:

a) copia facturii de achiziție a produselor energetice, în care acciza să fie evidențiată distinct sau copia facturii de achiziție a produselor energetice și a declarației vamale de import;

b) copia documentului care atestă plata accizelor;

c) copia facturii către cumpărătorul dintr-o țară terță;

d) copia declarației vamale de export, și după caz, copia documentului care atestă că produsele au părăsit teritoriul comunitar.

(5) Autoritatea fiscală teritorială sau autoritatea vamală teritorială va analiza cererea și documentația depusă de antrepozitul fiscal sau de operatorul economic și va decide asupra restituirii accizelor.

98.2. (1) Pentru produsele returnate în antrepozitele fiscale din România în vederea reciclării, recondiționării sau distrugerii, după caz, accizele plătite ca urmare a eliberării pentru consum a acestor produse pot fi restituite la cererea antrepozitarului autorizat care a eliberat pentru consum produsele respective.

(2) Antrepozitarul autorizat va înștiința în scris autoritatea vamală teritorială cazul returului produselor cu cel puțin două zile înainte de efectuarea returului produselor, printr-o notificare în care se vor menționa cauzele, cantitățile de produse accizabile care fac obiectul returului în antrepozitul fiscal, data eliberării pentru consum, valoarea accizelor aferente, data și locul/locurile de unde urmează să fie retrase produsele respective, precum și procedura care urmează a fi aplicată produselor care fac obiectul restituirii accizelor (reciclare, recondiționare, distrugere).

(3) Autoritatea vamală teritorială va desemna un reprezentant care să asiste la recepția produselor returnate în vederea certificării documentului de recepție.

(4) Autoritatea vamală teritorială va analiza datele din documentul de recepție certificat de reprezentantul acestei autorități, prezentat în copie, odată cu informațiile prezentate de antrepozitar și va comunica acestuia, în termen de 5 zile lucrătoare de la data documentului

de recepție, punctul de vedere asupra unei eventuale cereri de restituire a accizelor plătite pentru produsele returnate în antrepozitul fiscal, inclusiv a sumei de restituit potrivit celor analizate.

(5) Pentru a beneficia de restituirea accizelor antrepozitarul autorizat va depune o cerere în acest sens la autoritatea fiscală teritorială unde este înregistrat ca plătitor de impozite și taxe, însoțită de următoarele documente:

a) copia documentului de recepție certificat de reprezentantul autorității vamale teritoriale;

b) adresa prin care se comunică punctul de vedere al autorității vamale teritoriale, în original și copie;

c) documentul care atestă că accizele au fost plătite de antrepozitul fiscal care solicită restituirea accizelor.

(6) Autoritatea fiscală teritorială va analiza cererea și documentația depusă de antrepozitul fiscal și va decide asupra restituirii accizelor.

(7) Pentru produsele accizabile eliberate pentru consum în România de un destinatar înregistrat, accizele pot fi restituite la cererea acestuia, cerere care se va depune la autoritatea fiscală teritorială unde este înregistrat ca plătitor de impozite și taxe, cu 7 zile lucrătoare înainte ca produsele accizabile să fie returnate antrepozitolui fiscal din statul membru de expediție. Concomitent acest fapt va fi notificat și la autoritatea vamală teritorială pentru o posibilă verificare din partea acestei autorități.

(8) În situația prevăzută la alin. (7), cererea de restituire va fi însoțită de următoarele documente:

a) o notă justificativă privind cauzele, cantitățile de produse accizabile și locul/locurile unde se află produsele ce urmează să fie returnate;

b) documentele care justifică faptul că produsele respective au fost achiziționate de la antrepozitul fiscal din statul membru de expediție;

c) documentul care atestă că accizele au fost plătite în România.

(9) În cazul produselor accizabile provenite din achiziții intracomunitare, retrase de pe piață, acestea pot fi returnate antrepozitolui fiscal din statul membru de expediție, în condițiile stabilite de acel stat membru, de antrepozitul fiscal sau destinatarul înregistrat din România care a efectuat achiziția. Imediat ce produsele au fost returnate antrepozitolui fiscal din statul membru de expediție, în completarea documentelor prevăzute la alin. (8) antrepozitul fiscal sau destinatarul înregistrat din România va transmite autorității fiscale teritoriale o copie a documentului sau a documentelor care atestă returul și recepția produselor.

(10) Pentru produsele accizabile provenite din operațiuni de import, ce urmează a fi returnate furnizorului extern, operatorul economic importator poate beneficia de restituirea accizelor, cu îndeplinirea următoarelor cerințe:

a) să depună cererea de restituire la autoritatea vamală teritorială, cu 7 zile lucrătoare înainte ca produsele accizabile să fie returnate, pentru o posibilă verificare din partea acestei autorități;

b) cererea de restituire să fie însoțită de:

1. o notă justificativă privind cauzele, cantitățile de produse accizabile și locul/locurile unde se află produsele ce urmează să fie returnate;

2. documentul care atestă că accizele au fost plătite de importator.

(11) Imediat ce produsele au fost returnate furnizorului extern, importatorul din România va transmite autorității vamale teritoriale o copie a documentului sau a documentelor care atestă returul și recepția produselor.

(12) În cazul produselor supuse marcării prin banderole sau timbre, operatorul economic care solicită restituirea accizelor este obligat să întocmească un registru care să conțină următoarele informații:

a) cantitatea produselor accizabile eliberate pentru consum sau importate care fac obiectul restituirii accizelor;

b) data la care produsele au fost eliberate pentru consum sau importate;

c) seria și numărul de identificare ale banderolelor sau timbrelor;

d) valoarea accizelor plătite pentru produsele eliberate pentru consum sau importate;

e) regimul care urmează a fi aplicat produselor care fac obiectul restituirii accizelor.

(13) Restituirea accizelor va fi efectuată potrivit prevederilor Codului de procedură fiscală.

(14) Produsele supuse accizelor, eliberate pentru consum sau importate în România, care fac obiectul returului către furnizorul extern, atunci când urmează a fi distruse, pot fi supuse operațiunii de distrugere în România.

(15) Responsabilitatea distrugerii o are antrepozitul fiscal, destinatarul înregistrat, sau operatorul economic importator care a eliberat produsele accizabile pentru consum în România.

(16) Distrugerea produselor accizabile poate fi efectuată la cererea operatorului economic, în baza aprobării date de autoritatea vamală teritorială.

(17) Cererea va fi însoțită de următoarele documente:

a) o notă justificativă privind cauzele, cantitățile de produse accizabile și locul/locurile unde se află produsele ce urmează a fi distruse;

b) documentele justificative care confirmă cauzele care determină distrugerea produselor;

c) documentul care atestă că accizele au fost plătite de operatorul economic care solicită restituirea accizelor și procedura care urmează a fi aplicată produselor care fac obiectul restituirii accizelor (reciclare, recondiționare, distrugere).

(18) Pentru produsele accizabile marcate cu timbre sau banderole, returnate în antrepozitul fiscal din România, în vederea reciclării sau recondiționării, dezlipirea marcajelor se va efectua sub supravegherea autorității vamale teritoriale și vor fi consemnate într-un proces-verbal. O copie a procesului-verbal va însoți marcajele care vor fi expediate pentru distrugere Companiei Naționale "Imprimeria Națională" S.A., operațiunea de distrugere efectuându-se pe cheltuiala antrepozitului fiscal.

(19) În cazul produselor accizabile marcate cu timbre sau banderole, înainte de returnarea produselor în antrepozitul fiscal din alt stat membru ori producătorului dintr-o țară terță, se va efectua dezlipirea marcajelor sub supravegherea autorității vamale teritoriale și vor fi consemnate într-un proces-verbal. O copie a procesului-verbal va însoți marcajele care vor fi expediate pentru distrugere Companiei Naționale "Imprimeria Națională" - S.A., operațiunea de distrugere efectuându-se pe cheltuiala operatorului economic care returnează marcajele.

(20) Nu intră sub incidența restituirii accizelor, produsele care au fost eliberate pentru consum cu mai mult de 2 ani înainte de data depunerii cererii de restituire.

98.3. (1) În situația prevăzută la art. 206⁴⁹ alin. (2) termenul pentru restituirea accizelor este de 3 ani de la data depunerii cererii de restituire.

20. Punctul 107 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Codul fiscal:

Documente fiscale

Art. 206⁵³. - Pentru produsele accizabile care sunt transportate sau sunt deținute în afara antrepozitului fiscal, originea trebuie să fie dovedită folosindu-se un document care va fi stabilit prin normele metodologice.

Norme metodologice:

107. (1) Orice plătitor de acciză, care livrează produse accizabile către o altă persoană, are obligația de a emite către această persoană o factură. Această factură trebuie să respecte prevederile art. 155 din Codul fiscal. În cazul antrepozitarilor autorizați, destinatarilor înregistrați sau a expeditorilor înregistrați, aceștia au obligația de a înscrie în facturi codul de accize, la rubrica aferentă datelor de identificare.

(2) Pentru livrările de produse accizabile efectuate din antrepozitele fiscale, cu excepția livrărilor în regim suspensiv de accize, factura trebuie să cuprindă distinct valoarea accizei pentru fiecare produs sau, dacă nu se datorează accize în urma unei exceptări/scutiri, mențiunea "exceptat/scutit de accize".

(3) Pentru livrările de țigarete, factura va cuprinde și o rubrică aferentă prețului maxim de vânzare cu amănuntul declarat.

(4) În cazul produselor accizabile, cu excepția situației în care produsele circulă în regim suspensiv de accize, la transportul acestora de la antrepozitul fiscal către alte locuri proprii de depozitare ale antrepozitarului autorizat, se va utiliza avizul de însoțire, în care se va înscrie și valoarea accizei aferente cantităților de produse accizabile transferate.

(5) Transportul produselor accizabile de la locul de recepție deținut de destinatarul înregistrat către alte locuri proprii ale acestuia va fi însoțit de avizul de însoțire a mărfii în care se va înscrie "accize percepute".

(6) Avizul de însoțire în care acciza se evidențiază distinct se utilizează și în cazul produselor accizabile pentru care acciza devine exigibilă la momentul ieșirii din antrepozitul fiscal, atunci când nu se emite factura la momentul expedierii către clienți.

(7) Avizul de însoțire în care se va înscrie "accize percepute" se utilizează și în cazul livrării de produse accizabile pentru care acciza devine exigibilă la momentul primirii acestora de către destinatarul înregistrat, atunci când nu se emite factura la momentul expedierii către clienți.

(8) În situațiile prevăzute la alin. (4) și (6) nu este obligatorie înscrierea accizelor în facturile întocmite la livrarea ulterioară a produselor către clienți, dar se vor menționa cuvintele "accize percepute".

(9) Mișcarea produselor accizabile în regim suspensiv de accize este însoțită întotdeauna de documentul administrativ electronic tipărit.

(10) Pe parcursul circulației intracomunitare a produselor achiziționate în România, pentru care acciza a fost plătită în statul membru de expediere, documentele care vor însoți transportul sunt factura și documentul de însoțire reglementat la pct. 102 sau un alt document comercial care să conțină aceleași informații din documentul de însoțire."

21. Punctul 108 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Codul fiscal:

Garanții

Art. 206⁵⁴. – (1) Antrepozitarul autorizat, destinatarul înregistrat și expeditorul înregistrat au obligația depunerii la autoritatea competentă a unei garanții, conform prevederilor din normele metodologice, care să asigure plata accizelor care pot deveni

exigibile. În situația în care antrepozitarul autorizat, destinatarul înregistrat și expeditorul înregistrat, înregistrează obligații fiscale restante, cu mai mult de 30 de zile, administrate de Agenția Națională de Administrare Fiscală, garanția se extinde și asupra acestora de drept și fără nici o altă formalitate.

(2) Prin excepție de la prevederile la alin. (1), garanția poate fi depusă de transportator, de proprietarul produselor accizabile, de destinatar sau, în comun, de două ori mai multe dintre aceste persoane sau dintre persoanele prevăzute la alin. (1), în cazurile și în condițiile stabilite prin normele metodologice.

(3) Garanția este valabilă pe întreg teritoriul Comunității.

(4) Garanția reprezintă 6% din valoarea accizelor aferente produselor ce ar rezulta la nivelul unui an, potrivit capacităților tehnologice de producție pentru antrepozitul nou-înființat. Pentru antrepozitarii autorizați, valoarea garanției se va calcula prin aplicarea procentului de 6% la valoarea accizelor aferente ieșirilor de produse accizabile din ultimul an, dar nu mai puțin de 6% din valoarea accizelor aferente produselor ce ar rezulta potrivit capacităților tehnologice de producție. Tipul, modul de calcul, valoarea și durata garanției vor fi prevăzute în normele metodologice

(5) Valoarea garanției va fi analizată periodic, pentru a reflecta orice schimbări în volumul afacerii sau în nivelul de accize datorat.

(6) Garanția aferentă deplasării produselor accizabile în regim suspensiv de accize efectuată de un expeditor înregistrat reprezintă 100% din valoarea accizelor corespunzătoare produselor deplasate, în condițiile prevăzute în normele metodologice.

Norme metodologice:

108. (1) Garanția se constituie în favoarea autorității fiscale teritoriale.

(2) Garanția poate fi sub formă de:

- a) depozit în numerar;
- b) garanții personale.

(3) În cazul unui depozit în numerar constituit la nivelul garanției se aplică următoarele reguli:

a) se consemnează mijloace bănești la unitatea Trezoreriei Statului la care este arondată autoritatea fiscală teritorială;

b) orice dobândă plătită de trezorerie în legătură cu depozitul aparține deponentului.

(4) În cazul garanției personale se aplică următoarele reguli:

a) garantul trebuie să fie o societate bancară din teritoriul comunitar;

b) să existe o scrisoare de garanție bancară în favoarea autorității fiscale teritoriale la care operatorul economic este înregistrat ca plătitor de impozite și taxe.

(5) În cazul antrepozitarului autorizat pentru producție, nou înființat, nivelul garanției ce trebuie constituită corespunde unei cote de 6% din valoarea accizelor aferente produselor ce ar rezulta la nivelul unui an potrivit capacităților tehnologice de producție declarate la autorizare.

(6) În cazul antrepozitarului autorizat pentru depozitare, nou înființat, nivelul garanției ce trebuie constituită corespunde unei cote de 6% din valoarea accizelor aferente produselor accizabile estimate a fi intrate la nivelul unui an.

(7) Antrepozitarul autorizat pentru producție, nou-înființat, care deține și antrepozite fiscale de depozitare, trebuie să constituie garanție atât pentru antrepozitele de producție cât și pentru antrepozitele fiscale de depozitare. În acest caz, nivelul garanției pentru antrepozitele fiscale de depozitare corespunde unei cote de 6% din valoarea accizelor aferente produselor accizabile estimate a fi intrate la nivelul unui an.

(8) Orice antrepozitar autorizat are obligația constituirii unei garanții corespunzătoare unei cote de 6% din valoarea accizelor aferente cantităților de produse accizabile deplasate în regim suspensiv de accize către un alt stat membru în anul anterior constituirii garanției.

(9) În cazul expeditorului înregistrat, nivelul garanției de constituit trebuie să acopere 100% valoarea accizelor aferente oricărei deplasări de produse accizabile în regim suspensiv de accize.

(10) Antrepozitarul autorizat pentru producție care deține și calitatea de expeditor înregistrat trebuie să constituie garanția atât în calitate de antrepozitar autorizat cât și în calitate de expeditor înregistrat.

(11) În cazul destinatarului înregistrat, nivelul garanției ce trebuie constituită obligatoriu corespunde unei cote de 6% din suma accizelor aferente achizițiilor de produse accizabile, estimate la nivelul unui an.

(12) În cazul antrepozitarului autorizat pentru producție de biodiesel, destinat utilizării în producția de produse energetice, valoarea accizelor care constituie baza de calcul pentru stabilirea garanției se determină prin aplicarea cotei de acciză aferentă motorinei.

(13) În cazul antrepozitarului autorizat pentru producție de bioetanol, destinat utilizării în producția de produse energetice, valoarea accizelor care constituie baza de calcul pentru stabilirea garanției se determină prin aplicarea cotei de acciză aferentă alcoolului etilic.

(14) Nivelul garanției se analizează anual de către autoritatea vamală teritorială, în vederea actualizării în funcție de schimbările intervenite în volumul afacerii, în activitatea antrepozitarului autorizat/destinatarului înregistrat/expeditorului înregistrat sau în nivelul accizei datorate.

(15) Pentru antrepozitarul autorizat pentru producție, nivelul garanției se actualizează în funcție de ieșirile de produse accizabile din anul precedent, care nu poate fi mai mică de 6% din valoarea accizelor aferente produselor ce ar rezulta potrivit capacităților tehnologice de producție declarate potrivit prevederilor pct. 84 alin. (20).

(16) Pentru antrepozitarii autorizați pentru depozitare, nivelul garanției se actualizează în funcție de cantitățile de produse accizabile intrate în anul precedent.

(17) Pentru antrepozitarul autorizat pentru producție, care deține și antrepozite fiscale de depozitare, nivelul garanției pentru aceste antrepozite se actualizează în funcție de cantitățile de produse accizabile eliberate pentru consum în anul precedent..

(18) Pentru destinatarul înregistrat, nivelul garanției se actualizează în funcție de cantitățile de produse accizabile achiziționate în anul precedent.

(19) În vederea actualizării nivelului garanției, antrepozitarul autorizat/destinatarul înregistrat/expeditorul înregistrat trebuie să depună anual, până la data de 15 ianuarie inclusiv a anului următor, la autoritatea vamală teritorială, o declarație privind informațiile necesare analizei potrivit prevederilor alin. (14) - (18).

(20) Cuantumul garanției stabilite prin actualizare se va comunica antrepozitarului autorizat/destinatarului înregistrat/expeditorului înregistrat prin decizie emisă de autoritatea vamală teritorială, care va face parte integrantă din autorizația de antrepozit fiscal/destinatar înregistrat/expeditor înregistrat. O copie a deciziei se transmite și Comisiei. Termenul de constituire a garanției astfel stabilite va fi de cel mult 30 de zile de la data comunicării.

(21) Orice reprezentant fiscal are obligația de a constitui garanția echivalentă cu valoarea accizelor aferente fiecărei operațiuni cu produse accizabile. Garanția va fi constituită înainte de livrarea produselor de către vânzătorul din alt stat membru în România.

(22) Garanțiile constituite sunt valabile atât timp cât nu sunt executate de autoritatea fiscală teritorială la care sunt înregistrați ca plătitori de impozite și taxe antrepozitarul autorizat, destinatarul înregistrat și expeditorul înregistrat.

(23) Garanția poate fi executată atunci când se constată că antrepozitarul autorizat, destinatarul înregistrat sau expeditorul înregistrat nu și-a respectat obligațiile legale privind plata accizei sau înregistrează orice alte obligații fiscale restante cu mai mult de 30 de zile față de termenul legal de plată. Executarea garanției atrage suspendarea autorizației până la momentul reîntregirii acesteia. Procedura prin care se execută garanția și cea de suspendare a autorizației se stabilesc prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(24) Garanțiile constituite de antrepozitarii autorizați se depun la autoritatea fiscală teritorială în termen de 30 zile de la data când devine valabilă autorizația, precum și eventualele diferențe rezultate din actualizarea garanției în cazul antrepozitarilor autorizați

și al destinatarilor înregistrați, se depun la autoritatea fiscală teritorială în termen de 30 zile de la data când devine valabilă autorizația ori de la data actualizării garanției, după caz. Autoritatea fiscală teritorială, în termen de 5 zile lucrătoare, va transmite o copie a documentului care atestă constituirea garanției la autoritatea vamală teritorială, care va înștiința Comisia.

(25) În toate situațiile, valoarea accizelor care constituie baza de calcul pentru stabilirea/actualizarea garanției se determină prin aplicarea cotelor de acciză în vigoare la momentul constituirii garanției, prevăzute în anexa nr. 1 de la titlul VII - Accize și alte taxe speciale din Codul fiscal.

(26) Pentru actualizarea garanției prevăzute la alin. (14) se utilizează cursul de schimb leu/euro valabil pentru calculul accizelor la momentul efectuării actualizării.

(27) Orice antrepozitar autorizat poate să asigure, la cerere, o singură garanție care să acopere riscul de neplată a accizelor pentru toate antrepozitele fiscale ale aceluși antrepozitar autorizat. Valoarea garanției totale va fi egală cu suma garanțiilor aferente fiecărui antrepozit fiscal deținut de către antrepozitarul autorizat.

(28) În cazul antrepozitarului autorizat pentru producție de alcool etilic și băuturi alcoolice în sistem integrat, garanția va fi stabilită în funcție de capacitatea tehnologică de producție cea mai mare, respectiv a alcoolului etilic ca materie primă sau a băuturilor alcoolice.

(29) În cazul antrepozitarului autorizat sau destinatarului înregistrat, nivelul garanției se reduce de Comisie, după cum urmează:

a) cu 50%, în cazul în care în ultimii 3 ani consecutivi de activitate pentru care a fost autorizat s-a conformat prevederilor legale privind obligațiile datorate bugetului general consolidat;

b) cu 75%, în cazul în care în ultimii 5 ani consecutivi de activitate pentru care a fost autorizat s-a conformat prevederilor legale privind obligațiile datorate bugetului general consolidat;

și cu condiția ca în perioadele respective garanția să nu fi fost executată.

(30) Prin conformarea cu prevederile legale privind obligațiile datorate bugetului general consolidat se înțelege depunerea declarațiilor și efectuarea plății la bugetul general consolidat, inclusiv efectuarea eventualelor regularizări, în termenele legale. În situația în care plata accizelor se efectuează în termenul admis de Codul fiscal pentru întârzierea la plată a accizelor sau contribuabilul, din proprie inițiativă, corectează declarațiile de accize și efectuează plata eventualelor diferențe, condițiile de acordare a reducerii garanției nu sunt afectate.

(31) Nivelul de reducere al garanției stabilit de Comisie potrivit prevederilor alin. (29), rămâne în vigoare până la o decizie ulterioară a Comisiei, chiar dacă în acest interval de timp a intervenit actualizarea garanției.

(32) În cazul unui antrepozitar autorizat beneficiar al garanției reduse, care solicită autorizarea unui nou loc ca antrepozit fiscal, Comisia poate decide ca la stabilirea garanției pentru acest nou antrepozit să aplice același nivel de reducere a garanției.

(33) În cazul unui antrepozitar autorizat beneficiar al garanției reduse, care solicită reautorizarea, Comisia poate decide aplicarea în continuare a nivelului de reducere a garanției.

(34) Garanția poate fi deblocată, total sau parțial, la solicitarea operatorului economic cu viza autorității fiscale teritoriale, numai după verificarea asupra conformării cu prevederile legale de la titlul VII din Codul fiscal.”

22. Punctul 111 alineatele (7) și (20) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(7) Denaturarea alcoolului etilic se realizează numai în antrepozite fiscale de producție alcool etilic - materie primă -, autorizate pentru această operațiune, sub supravegherea autorității vamale teritoriale.

.....
(20) Autoritatea vamală teritorială aprobă eliberarea autorizației de utilizator final dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

- a) au fost prezentate documentele prevăzute în cerere;
- b) administratorul solicitantului nu are înscrise date în cazierul judiciar;
- c) solicitantul deține utilajele, terenurile și clădirile sub orice formă legală;
- d) solicitantul a utilizat alcoolul etilic și produsele alcoolice achiziționate anterior în scopul pentru care a obținut autorizație de utilizator final.”

23. La punctul 111, după alineatul (42) se introduce un nou alineat, alineatul (43), cu următorul cuprins:

„(43) Alcoolul sanitar se poate realiza numai în antrepozitul fiscal de producție alcool etilic – ca materie primă.”

24. Punctul 113 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Codul fiscal:

Scutiri pentru produse energetice și energie electrică

Art. 206⁶⁰. - (1) Sunt scutite de la plata accizelor:

a) produsele energetice livrate în vederea utilizării drept combustibil pentru aviație, alta decât aviația turistică în scop privat. Prin *aviație turistică în scop privat* se înțelege utilizarea unei aeronave de către proprietarul său ori de către persoana fizică sau juridică ce o deține cu titlu de închiriere sau cu un alt titlu, în alte scopuri decât cele comerciale și, în special, altele decât transportul de persoane ori de mărfuri sau prestări de servicii cu titlu oneros ori pentru nevoile autorităților publice;

b) produsele energetice livrate în vederea utilizării drept combustibil pentru navigația în apele comunitare și pentru navigația pe căile navigabile interioare, inclusiv pentru pescuit, altele decât pentru navigația ambarcațiunilor de agrement private. De asemenea, este scutită de la plata accizelor și electricitatea produsă la bordul navelor. Prin *ambarcațiune de agrement privată* se înțelege orice ambarcațiune utilizată de către proprietarul său ori de către persoana fizică sau juridică ce o deține cu titlu de închiriere ori cu un alt titlu, în alte scopuri decât cele comerciale și, în special, altele decât transportul de persoane sau de mărfuri ori prestări de servicii cu titlu oneros sau pentru nevoile autorităților publice;

c) produsele energetice și energia electrică utilizate pentru producția de energie electrică, precum și energia electrică utilizată pentru menținerea capacității de a produce energie electrică;

d) produsele energetice și energia electrică utilizate pentru producția combinată de energie electrică și energie termică;

e) produsele energetice - gazul natural, cărbunele și combustibilii solizi - folosite de gospodării și/sau de organizații de caritate;

f) combustibilii pentru motor utilizați în domeniul producției, dezvoltării, testării și mentenanței aeronavelor și vapoarelor;

g) combustibilii pentru motor utilizați pentru operațiunile de dragare în cursurile de apă navigabile și în porturi;

h) produsele energetice injectate în furnale sau în alte agregate industriale în scop de reducere chimică, ca aditiv la cocsul utilizat drept combustibil principal;

i) produsele energetice care intră în România dintr-o țară terță, conținute în rezervorul standard al unui autovehicul cu motor, destinate utilizării drept combustibil pentru acel autovehicul, precum și în containere speciale și destinate utilizării pentru operarea, în timpul transportului, a sistemelor ce echipează acele containere;

j) orice produs energetic care este scos de la rezerva de stat sau rezerva de mobilizare, fiind acordat gratuit în scop de ajutor umanitar;

k) orice produs energetic utilizat drept combustibil pentru încălzire de către

spitale, sanatorii, aziluri de bătrâni, orfelinate și alte instituții de asistență socială, instituții de învățământ și lăcașuri de cult;

l) produsele energetice, dacă astfel de produse sunt obținute din unul sau mai multe dintre produsele următoare:

- produse cuprinse în codurile NC de la 1507 la 1518 inclusiv;

- produse cuprinse în codurile NC 3824 90 55 și de la 3824 90 80 la 3824 90 99 inclusiv, pentru componentele lor produse din biomase;

- produse cuprinse în codurile NC 2207 20 00 și 2905 11 00, care nu sunt de origine sintetică;

- produse obținute din biomase, inclusiv produse cuprinse în codurile NC 4401 și 4402;

m) energia electrică produsă din surse regenerabile de energie;

n) energia electrică obținută de acumulatori electrici, grupurile electrogene mobile, instalațiile electrice amplasate pe vehicule de orice fel, sursele staționare de energie electrică în curent continuu, instalațiile energetice amplasate în marea teritorială care nu sunt racordate la rețeaua electrică și sursele electrice cu o putere activă instalată sub 250 KW;

o) produsele cuprinse în codul NC 2705, utilizate pentru încălzire.

(2) Modalitatea și condițiile de acordare a scutirilor prevăzute la alin. (1) vor fi reglementate prin normele metodologice.

(3) Produsele energetice care conțin unul sau mai multe dintre produsele enumerate la alin. (1) lit. l) beneficiază de un nivel redus al accizelor, potrivit prevederilor din normele metodologice.

Norme metodologice:

113.

113.1. În situațiile prevăzute la art. 206⁶⁰ alin. (1) lit. a) și b) din Codul fiscal, scutirea se acordă după cum urmează:

113.1.1. (1) În situația prevăzută la art. 206⁶⁰ alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, scutirea se acordă direct cu condiția ca aprovizionarea cu produse energetice să se efectueze numai de la un antrepozit fiscal.

(2) Livrarea produselor energetice destinate utilizării drept combustibil pentru aeronave se poate efectua la prețuri fără accize către:

a) operatorii economici care dețin certificate de autorizare pentru aprovizionarea aeronavelor cu produse energetice, eliberate de autoritatea competentă în domeniul aeronautic;

b) persoana care deține certificat de autorizare ca operator aerian.

(3) Certificatele prevăzute la alin. (2) se eliberează de Autoritatea Aeronautică Civilă Română.

(4) Intră sub incidența prevederilor alin. (2) și livrările de produse energetice destinate a fi utilizate drept combustibil de către aeronavele înregistrate în alte state, care efectuează zboruri altele decât cele turistice în scop privat, fără a fi necesară prezentarea certificatelor eliberate de autoritățile aeronautice civile din statele respective.

(5) Operatorii economici prevăzuți la alin. (2) lit. a) care dispun de spații de depozitare și efectuează operațiuni de alimentare cu combustibil a aeronavelor trebuie să se autorizeze ca antrepozite fiscale de depozitare.

(6) Pentru operatorii economici care dețin certificate de autorizare ca agenți de handling combustibili, autorizația de antrepozit fiscal se emite pentru locurile și produsele specificate în anexa la certificatul de autorizare emis de Autoritatea Aeronautică Civilă Română.

(7) Scutirea de plata accizelor se aplică direct și în cazul operatorilor economici prevăzuți la alin. (2) lit. a) care nu dispun de spații de depozitare și efectuează operațiuni de alimentare cu combustibil a aeronavelor, cu condiția ca deplasarea produselor energetice să se realizeze direct de la antrepozitul fiscal către beneficiarul scutirii.

(8) Deplasarea produselor energetice destinate utilizării drept combustibil pentru aeronave, în cazul aeronavelor aflate pe alte aeroporturi decât cele situate în apropierea antrepozitului fiscal care asigură alimentarea aeronavelor, trebuie să fie însoțită de exemplarul tipărit al documentului administrativ electronic. La rubrica "Destinatar" se vor înscrie tot datele expeditorului, iar în rubrica "Locul livrării" se va înscrie adresa aeroportului în cauză. După sosirea produselor la destinație, expeditorul va întocmi raportul de primire în maximum 5 zile lucrătoare de la încheierea deplasării produselor, utilizând sistemul informatizat.

(9) Zilnic antrepozitele fiscale de producție sau de depozitare, altele decât cele prevăzute la alin. (5), vor înscrie toate cantitățile de combustibil livrate cu destinația utilizării exclusive pentru aeronave în jurnale speciale întocmite potrivit modelului prevăzut în **anexa nr. 52.1**.

(10) Jurnalele menționate la alin. (9) se vor întocmi pentru fiecare lună calendaristică în baza documentelor de evidență operativă și vor fi transmise on-line până la data de 15 inclusiv a lunii următoare celei de raportare autorității vamale teritoriale potrivit procedurii stabilite prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(11) Operatorii economici prevăzuți la alin. (5) vor înregistra zilnic toate cantitățile

intrate și ieșite în jurnalele privind intrările și ieșirile de combustibil destinate utilizării exclusive pentru aeronave, întocmite potrivit modelului prevăzut în **anexa nr. 53.1**.

(12) Jurnalele menționate la alin. (11) se vor întocmi pentru fiecare lună calendaristică în baza documentelor de evidență operativă și vor fi transmise on-line până la data de 15 inclusiv a lunii următoare celei de raportare autorității vamale teritoriale potrivit procedurii stabilite prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(13) Intră sub incidența prevederilor alin. (1) și instituțiile de stat care implică apărarea, ordinea publică, sănătatea publică, siguranța și securitatea națională, care, datorită specificului activității lor, nu dețin certificate eliberate de Autoritatea Aeronautică Civilă Română.

(14) În cazul deplasării produselor energetice destinate utilizării drept combustibil pentru aviație, realizată de antrepozitul fiscal care alimentează efectiv aeronavele, deplasarea produselor respective va fi însoțită de avizul de însoțire. Dovada care stă la baza acordării scutirii pentru cantitatea cu care a fost alimentată aeronava o reprezintă certificatul de livrare semnat de comandantul aeronavei sau de reprezentantul companiei aeriene a cărei aeronavă a fost alimentată. Certificatul de livrare se întocmește de antrepozitul fiscal care a efectuat alimentarea aeronavei, iar în cazul în care factura privind alimentarea aeronavei se întocmește în numele altui antrepozit fiscal, un exemplar al certificatului de livrare va fi transmis și aceluia antrepozit fiscal. Antrepozitul fiscal în numele căruia se emit facturile către aeronave va întocmi jurnalul prevăzut în **anexa nr. 52.1**. Antrepozitul fiscal care face alimentarea aeronavei va întocmi jurnalul prevăzut în **anexa nr. 53.1**.

(15) În cazul în care combustibilul pentru aviație este facturat de un antrepozit fiscal de produse energetice către un intermediar care administrează contracte cu companii aeriene și care emite, la rândul lui, facturi către acestea, după alimentarea aeronavelor în aceleași condiții cu cele prevăzute la alin. (14), fără a avea loc un transfer fizic al produsului de la antrepozitul fiscal către intermediar, deplasarea combustibilului pentru aviație de la antrepozitul fiscal de depozitare către aeronave va fi însoțită de avizul de însoțire. Dovada care stă la baza acordării scutirii pentru cantitatea cu care a fost alimentată aeronava o reprezintă certificatul de livrare semnat de comandantul aeronavei sau de reprezentantul companiei aeriene a cărei aeronavă a fost alimentată. Certificatul de livrare se întocmește de către antrepozitul fiscal care a efectuat alimentarea aeronavei. Primul antrepozit fiscal va întocmi jurnalul prevăzut în **anexa nr. 52.1**. Antrepozitul fiscal care face alimentarea aeronavei va întocmi jurnalul prevăzut în **anexa nr. 53.1**.

113.1.2. (1) În situația prevăzută la art. 206⁶⁰ alin. (1) lit. b) din Codul fiscal, scutirea se acordă direct cu condiția ca aprovizionarea produselor energetice să se efectueze de la un

antrepozit fiscal sau de la un operator economic care deține autorizație ca distribuitor de combustibil pentru navigație denumit în continuare distribuitor.

(2) Se pot aproviziona cu produse energetice destinate exclusiv utilizării drept combustibil pentru navigația în apele comunitare și pentru navigația pe căile navigabile interioare, inclusiv pentru pescuit, la prețuri fără accize, persoanele care dețin certificat de autorizare pentru navigație. Prin certificat de autorizare pentru navigație se înțelege orice document care atestă că nava este luată în evidența Autorității Navale Române, în cazul navelor românești, ori a altei autorități competente din alte state în cazul navelor înregistrate în acele state.

(3) Intră sub incidența prevederilor alin. (2) și instituțiile de stat care implică apărarea, ordinea publică, sănătatea publică, siguranța și securitatea națională, care, datorită specificului activității lor, nu dețin certificate eliberate de Autoritatea Navală Română pentru navele din dotare.

(4) Deplasarea produselor energetice destinate utilizării drept combustibil pentru nave, în cazul navelor aflate pe alte porturi decât cele situate în apropierea antrepozitului fiscal care asigură alimentarea navelor, trebuie să fie însoțită de exemplarul tipărit al documentului administrativ electronic. La rubrica "Destinatar" se vor înscrie tot datele expeditorului, iar în rubrica "Locul livrării" se va înscrie adresa portului în cauză. După sosirea produselor la destinație, expeditorul va întocmi raportul de primire în maximum 5 zile lucrătoare de la încheierea deplasării produselor, utilizând sistemul informatizat.

(5) În cazul deplasării produselor energetice destinate utilizării drept combustibil pentru navigație, realizată de antrepozitul fiscal care alimentează efectiv navele, deplasarea produselor respective va fi însoțită de avizul de însoțire sau de factură. Dovada care stă la baza acordării scutirii pentru cantitatea cu care a fost alimentată nava o reprezintă certificatul de livrare semnat de comandantul navei. Certificatul de livrare se întocmește de antrepozitul fiscal care a efectuat alimentarea navei

(6) Zilnic antrepozitele fiscale de producție sau de depozitare vor înscrie toate cantitățile de combustibil livrate cu destinația utilizării exclusive pentru nave în jurnale speciale întocmite potrivit modelului prevăzut în **anexa nr. 52.2**.

(7) Jurnalul menționat la alin. (6) se vor întocmi pentru fiecare lună calendaristică în baza documentelor de evidență operativă și vor fi transmise on-line până la data de 15 inclusiv a lunii următoare celei de raportare autorității vamale teritoriale potrivit procedurii stabilite prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(8) În vederea aprovizionării navelor de către distribuitori, aceștia trebuie să dețină autorizație de utilizator final.

(9) Autorizația de utilizator final se eliberează de autoritatea vamală teritorială, la cererea scrisă a operatorului economic.

(10) Cererea pentru obținerea autorizației de utilizator final se întocmește conform modelului prevăzut în **anexa nr. 33**. Cererea, însoțită de documentele prevăzute expres în aceasta, se depune la autoritatea vamală teritorială.

(11) Autoritatea vamală teritorială aprobă eliberarea autorizației de utilizator final dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

- a) au fost prezentate documentele prevăzute în cerere;
- b) administratorul solicitantului nu are înscrise date în cazierul judiciar;
- c) solicitantul deține spații de depozitare sub orice formă legală;
- d) nu înregistrează obligații fiscale restante la bugetul general consolidat.

(12) Autoritatea vamală teritorială atribuie și înscrie pe autorizația de utilizator final un cod de utilizator.

(13) Modelul autorizației de utilizator final este prezentat în **anexa nr. 34**.

(14) Autorizațiile de utilizator final se emit în două exemplare, cu următoarele destinații:

- a) primul exemplar se păstrează de către distribuitor;
- b) al doilea exemplar se păstrează de către autoritatea vamală teritorială emitentă.

(15) Autorizația de utilizator final are o valabilitate de un an de la data emiterii. Cantitatea de produse accizabile înscrisă într-o autorizație de utilizator final poate fi suplimentată în situații bine justificate, în cadrul aceleiași perioade de valabilitate a autorizației.

(16) Distribuitorii vor înregistra zilnic toate cantitățile intrate și ieșite în jurnalele privind intrările și ieșirile de combustibil destinate utilizării exclusive pentru nave, întocmite potrivit modelului prevăzut în **anexa nr. 53.2**.

(17) Jurnalele menționate la alin. (16) se vor întocmi pentru fiecare lună calendaristică în baza documentelor de evidență operativă și vor fi transmise on-line până la data de 15 inclusiv a lunii următoare celei de raportare autorității vamale teritoriale potrivit procedurii stabilite prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(18) Produsele energetice destinate aprovizionării navelor de către distribuitori trebuie să provină de la un antrepozit fiscal, din operațiuni proprii de import sau din achiziții intracomunitare proprii. Atunci când produsele energetice provin din achiziții intracomunitare distribuitorul trebuie să se autorizeze ca destinatar înregistrat.

(19) În cazul în care produsele energetice se achiziționează de distribuitor de la un antrepozit fiscal, achiziția produselor se face la prețuri cu accize.

(20) Distribuitorul efectuează aprovizionarea navelor la prețuri fără accize. În această situație prețul de vânzare al produsului energetic va fi stabilit de către distribuitor pe baza prețului de achiziție al produsului care nu are inclusă acciza.

(21) Deplasarea produselor energetice destinate utilizării drept combustibil pentru nave, realizată de distribuitor la nave, va fi însoțită de avizul de însoțire sau de factură. Dovada care stă la baza acordării scutirii pentru cantitatea cu care a fost alimentată nava o reprezintă documentul de livrare către navă.

(22) Pentru cantitățile de produse energetice livrate la prețuri fără accize navelor, distribuitorul poate solicita compensarea/restituirea accizelor, potrivit prevederilor Codului de procedură fiscală. În acest sens, distribuitorul depune la autoritatea fiscală teritorială cererea de restituire de accize, însoțită de:

- a) copia autorizației de utilizator final;
- b) copia facturilor de achiziție;
- c) dovada plății accizelor;
- d) un exemplar pe suport de hârtie al jurnalului prevăzut la alin. (16) aferent lunii calendaristice în care sunt înscrise cantitățile pentru care se solicită restituirea accizei;
- e) copii după documentele de livrare.

(23) Autoritățile vamale teritoriale vor ține o evidență a operatorilor economici care au obținut autorizații de utilizatori finali prin înscrierea acestora în registre speciale. De asemenea, vor asigura publicarea pe pagina de web a autorității vamale a listei cuprinzând acești operatori economici, listă care va fi actualizată lunar până la data de 15 a fiecărei luni.

(24) Modelul cererii de restituire de accize va fi aprobat prin ordin al ministrului finanțelor publice.

(25) În cazul scutirii directe aplicate aprovizionării navelor cu produse energetice, aceste produse vor circula marcate potrivit prevederilor **pct. 113.10**. În cazul distribuitorului autorizația de utilizator final atestă și dreptul de marcarea a produselor.

(26) Distribuitorii care dețin autorizație de utilizator final nu au obligația obținerii atestatului de înregistrare pentru comercializarea produselor energetice.

(27) Potrivit prevederilor art. 23 lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 42/1997 privind transportul maritim și pe căile navigabile interioare, republicată, cu modificările și completările ulterioare, instalațiile plutitoare de tipul macaralelor, cu sau fără propulsie, sunt considerate nave.

113.2. (1) În situațiile prevăzute la art. 206⁶⁰ alin. (1) lit. c), d) și h) din Codul fiscal, scutirea se acordă direct, cu condiția ca energia electrică să provină de la operatori economici autorizați de Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei (ANRE), iar produsele energetice să fie aprovizionate direct de la un antrepozit fiscal, de la un

destinatar înregistrat, de la un importator, din operațiuni proprii de import, de la companii de extracție a cărbunelui sau alți operatori economici care comercializează acest produs ori de la un distribuitor autorizat, în cazul gazului natural.

(2) Pentru aplicarea scutirii, titularii centralelor de producție de energie electrică, ai centralelor combinate de energie electrică și termică, precum și operatorii economici utilizatori ai produselor energetice prevăzute la art. 206⁶⁰ alin. (1) lit. h) din Codul fiscal vor solicita autorității vamale teritoriale în raza căreia își au sediul autorizației de utilizator final pentru produse energetice.

(3) Nu intră sub incidența prevederilor alin. (2) energia electrică și gazul natural.

(4) Prevederile alin. (2) se aplică și în cazul producției de energie electrică sau producției combinate de energie electrică și termică realizată din cărbune și lignit în sistem de prestări de servicii. În această situație, obligația deținerii autorizației de utilizator final revine și beneficiarului prestării de servicii.

(5) Autorizația de utilizator final se eliberează la cererea scrisă a beneficiarului.

(6) Cererea pentru obținerea autorizației de utilizator final se întocmește conform modelului prevăzut în **anexa nr. 33**. Cererea, însoțită de documentele prevăzute expres în aceasta, se depune la autoritatea vamală teritorială.

(7) Autoritatea vamală teritorială aprobă eliberarea autorizației de utilizator final dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

- a) au fost prezentate documentele prevăzute în cerere;
- b) administratorul solicitantului nu are înscrise date în cazierul judiciar;
- c) solicitantul deține utilajele, terenurile și clădirile sub orice formă legală. Face excepție de la această condiție operatorul economic beneficiar al prestării de servicii;
- d) solicitantul a utilizat produsele energetice în scopul pentru care a obținut anterior autorizație de utilizator final.

(8) Autoritatea vamală teritorială atribuie și înscrie pe autorizația de utilizator final un cod de utilizator.

(9) Modelul autorizației de utilizator final este prezentat în **anexa nr. 34**.

(10) Autorizațiile de utilizator final se emit în două exemplare, cu următoarele destinații:

a) primul exemplar se păstrează de către utilizatorul final. Câte o copie a acestui exemplar va fi transmisă și păstrată de către operatorul economic furnizor al produselor energetice în regim de scutire;

b) al doilea exemplar se păstrează de către autoritatea vamală teritorială emitentă.

(11) Autorizația de utilizator final are o valabilitate de 3 ani de la data emiterii. Cantitatea de produse accizabile înscrisă într-o autorizație de utilizator final poate fi

suplimentată în situații bine justificate, în cadrul aceleiași perioade de valabilitate a autorizației.

(12) Operatorii economici care dețin autorizații de utilizator final au obligația de a transmite autorității vamale teritoriale emitente a autorizației, lunar, până la data de 15 inclusiv a lunii următoare celei pentru care se face raportarea, o situație privind achiziția și utilizarea produselor energetice, care va cuprinde informații, după caz, cu privire la: furnizorul de produse energetice, cantitatea de produse achiziționate, cantitatea utilizată, stocul de produse energetice la sfârșitul lunii de raportare și cantitatea de produse finite realizate. Neprezentarea situației în termenul prevăzut atrage aplicarea de sancțiuni contravenționale potrivit prevederilor Codului de procedură fiscală.

(13) Cantitățile de produse scutite de plata accizelor înscrise într-o autorizație vor fi estimate pe baza normelor de consum și a producției preconizate a se realiza pe o perioadă de 3 ani.

(14) Autoritățile vamale teritoriale vor ține o evidență a operatorilor economici care au obținut autorizații de utilizatori finali prin înscrierea acestora în registre speciale. De asemenea, vor asigura publicarea pe pagina de web a autorității vamale a listei cuprinzând acești operatori economici, listă care va fi actualizată lunar până la data de 15 a fiecărei luni.

(15) În situația în care achiziționarea produselor energetice se efectuează de la un antrepozit fiscal în regim de scutire directă, livrarea produselor se face la prețuri fără accize, iar deplasarea acestora este obligatoriu însoțită de exemplarul tipărit al documentului administrativ electronic, prevăzut la pct. 91.

(16) La sosirea produsului, cu excepția energiei electrice și a gazului natural, la operatorul economic utilizator, acesta trebuie să înainteze în sistemul informatizat raportul de primire, potrivit prevederilor art. 206³³ din Codul fiscal și are obligația deținerii produselor maximum 48 de ore pentru un posibil control din partea autorității vamale teritoriale.

(17) În situația în care nu se respectă prevederile alin. (15) și (16), operațiunea respectivă se consideră eliberare pentru consum și după expirarea termenului de 5 zile acciza devine exigibilă.

(18) Destinatarii înregistrați, importatorii sau operatorii economici care achiziționează produse energetice în vederea livrării în regim de scutire directă către centralele de producție de energie electrică sau producție combinată de energie electrică și termică, precum și către operatorii economici prevăzuți la alin. (4), vor livra produsele către acești beneficiari la prețuri fără accize și vor solicita autorității fiscale teritoriale restituirea accizelor aferente cantităților livrate cu această destinație, care au fost plătite la momentul recepției, importului sau al achiziției. Nu intră sub incidența acestor prevederi beneficiarii scutirilor care utilizează

produse energetice provenite din operațiuni proprii de import, pentru care scutirea se acordă direct.

(19) În vederea restituirii accizelor în situația prevăzută la alin. (18), destinatarul înregistrat, importatorul sau operatorul economic va depune la autoritatea fiscală/vamală teritorială la care a efectuat plata o cerere de restituire de accize al cărei model va fi aprobat prin ordin al ministrului finanțelor publice. Cererea va fi însoțită de copia autorizației de utilizator final a centralei beneficiare a scutirii și de documentul care atestă plata accizelor de către destinatarul înregistrat, importator sau operatorul economic.

(20) Atunci când în situațiile prevăzute la art. 206⁶⁰ alin. (1) lit. c) și d) din Codul fiscal, centralele de producție de energie electrică sau centralele de producție combinată de energie electrică și termică preiau produse energetice cu titlu de împrumut de la rezerva de stat în baza unor acte normative speciale, preluarea se face în baza autorizației de utilizator final. Atât achiziționarea de produse energetice de la un antrepozit fiscal autorizat, în vederea stingerii obligației, cât și restituirea efectivă a cantităților astfel preluate se efectuează în regim de scutire de la plata accizelor, în baza autorizației de utilizator final.

113.3. (1) În situația prevăzută la art. 206⁶⁰ alin. (1) lit. e) din Codul fiscal, scutirea se acordă direct, cu condiția ca produsele să fie achiziționate direct de la operatorii economici înregistrați la autoritatea fiscală centrală în calitate de furnizori de produse energetice ori - în cazul gazului natural provenit dintr-un stat membru - direct de la un distribuitor/furnizor autorizat/licențiat de autoritatea competentă din acel stat membru.

(2) Produsele energetice - respectiv gazul natural, cărbunele și combustibilii solizi - sunt scutite de la plata accizelor atunci când sunt furnizate consumatorilor casnici, precum și organizațiilor de caritate.

(3) În înțelesul prezentelor norme metodologice, organizațiile de caritate sunt organizațiile care au înscrise în obiectul de activitate și care desfășoară efectiv activități caritabile cu titlu gratuit în domeniul sănătății, al protecției mamei și copilului, al protecției bătrânilor, persoanelor cu handicap, persoanelor care trăiesc în sărăcie sau în cazuri de calamități naturale.

(4) În cazul organizațiilor de caritate, scutirea se acordă în baza autorizației de utilizator final emise de autoritatea vamală teritorială, mai puțin în cazul gazului natural, pentru care nu este obligatorie deținerea acestei autorizații.

(5) Autorizațiile de utilizator final se eliberează la cererea scrisă a organizației de caritate, însoțită de:

a) actul de constituire - în copie și original - din care să rezulte că organizația desfășoară una din activitățile prevăzute la alin. (3);

b) fundamentarea cantităților ce urmează a fi achiziționate în regim de scutire de la plata accizelor, la nivelul unui an calendaristic;

c) orice informație și documente pe care autoritatea vamală teritorială le consideră necesare pentru eliberarea autorizațiilor.

(6) Autorizațiile de utilizator final se emit de autoritatea vamală teritorială și au o valabilitate de un an de la data emiterii. Modelul autorizației este prevăzut în **anexa nr. 34**.

(7) Autorizațiile de utilizator final se emit în două exemplare, cu următoarele destinații:

a) primul exemplar se păstrează de către utilizatorul final. Câte o copie a acestui exemplar va fi transmisă și păstrată de către operatorul economic furnizor al produselor accizabile în regim de scutire;

b) al doilea exemplar se păstrează de către autoritatea vamală teritorială emitentă.

(8) Autoritățile vamale teritoriale vor ține o evidență a operatorilor economici care au obținut autorizații de utilizatori finali prin înscrierea acestora în registre speciale. De asemenea, vor asigura publicarea pe pagina de web a autorității vamale a listei cuprinzând acești operatori economici, listă care va fi actualizată lunar până la data de 15 a fiecărei luni.

(9) Anual, până la data de 31 ianuarie a fiecărui an, pentru anul precedent, fiecare organizație de caritate care deține autorizație de utilizator final este obligată să prezinte autorității vamale teritoriale emitente a autorizației o situație centralizatoare privind cantitățile de produse energetice achiziționate în decursul unui an calendaristic, cantitățile utilizate în scopul desfășurării activităților caritabile și stocul de produse energetice rămas neutilizat, potrivit modelului prevăzut în **anexa nr. 35**. Neprezentarea situației în termenul prevăzut atrage aplicarea de sancțiuni contravenționale potrivit prevederilor Codului de procedură fiscală.

113.4. (1) În situațiile prevăzute la art. 206⁶⁰ alin. (1) lit. f) și g) din Codul fiscal, scutirea se acordă indirect, cu condiția ca aprovizionarea să se efectueze de la un antrepozit fiscal sau de la un distribuitor prevăzut la pct. 113.1.2.

(2) Înainte de fiecare achiziție de combustibil pentru motor în regim de scutire, utilizatorul va notifica această operațiune la autoritatea vamală teritorială în raza căreia își desfășoară activitatea, pentru un posibil control. Notificarea va cuprinde informații cu privire la furnizor, produse și cantități ce urmează a fi achiziționate.

(3) Trimestrial, până la data de 25 inclusiv a lunii imediat următoare trimestrului, operatorii economici pot solicita compensarea/restituirea accizelor potrivit prevederilor Codului de procedură fiscală.

(4) Pentru restituirea accizelor, utilizatorii vor depune la autoritatea fiscală teritorială cererea de restituire de accize, însoțită de:

a) copia facturii de achiziție a combustibilului pentru motor, în care acciza să fie evidențiată distinct;

b) dovada plății accizelor către furnizor, constând în documentul de plată confirmat de banca la care utilizatorul are contul deschis;

c) dovada cantității utilizate în scopul pentru care se acordă scutirea, constând în copia documentului care atestă realizarea operațiunilor de dragare - certificată de autoritatea competentă în acest sens;

d) memoriul în care va fi descrisă operațiunea pentru care a fost necesar consumul de combustibil pentru motor și în care se vor menționa: perioada de desfășurare a operațiunii, numărul orelor de funcționare a motoarelor și a instalațiilor de dragare și consumul normat de combustibil pentru motor.

(5) Modelul cererii de restituire de accize va fi aprobat prin ordin al ministrului finanțelor publice.

(6) În înțelesul prezentelor norme metodologice, combustibilii pentru motor utilizați în domeniul producției, dezvoltării, testării și mentenanței aeronavelor și vapoarelor înseamnă inclusiv combustibilii pentru motor utilizați în domeniul testării și mentenanței motoarelor ce echipază aeronavele și vapoarele.

113.5. În cazul scutirii de la art. 206⁶⁰ alin. (1) lit. i) din Codul fiscal, în înțelesul prezentelor norme metodologice:

a) *rezervor standard* înseamnă:

- rezervoarele fixate definitiv de producător pe toate autovehiculele de același tip ca și vehiculul în cauză și a căror montare definitivă permite carburantului să fie utilizat direct, atât pentru propulsie cât și pentru funcționarea în timpul transportului, dacă este cazul, a sistemelor frigorifice și a altor sisteme. De asemenea, sunt considerate rezervoare standard rezervoarele de gaz montate pe autovehicule destinate utilizării directe a gazului drept carburant, precum și rezervoarele adaptate altor sisteme cu care poate fi echipat vehiculul;

- rezervoarele fixate definitiv de producător pe toate containerele de același tip ca și containerul în cauză și a căror montare definitivă permite carburantului să fie utilizat direct pentru funcționarea, în timpul transportului, a sistemelor frigorifice și a altor sisteme cu care pot fi echipate containerele speciale;

b) *containere speciale* înseamnă orice container echipat cu dispozitive special destinate sistemelor frigorifice, de oxigenare, de izolare termică sau altor sisteme.

113.6. În situația prevăzută la art. 206⁶⁰ alin. (1) lit. j) din Codul fiscal, scutirea se acordă direct, în baza actelor normative emise pentru gratuități în scop de ajutor umanitar.

113.7. (1) În situația prevăzută la art. 206⁶⁰ alin. (1) lit. k) din Codul fiscal, scutirea se

acordă direct atunci când aprovizionarea se efectuează de la un antrepozit fiscal. Scutirea se acordă direct și în cazul furnizării gazului natural.

(2) Scutirea se acordă în baza autorizației de utilizator final emise de autoritatea vamală teritorială, mai puțin în cazul gazului natural, pentru care nu este obligatorie deținerea acestei autorizații.

(3) Autorizația de utilizator final se eliberează la cererea scrisă a beneficiarului, însoțită de fundamentarea cantităților de produse energetice ce urmează a fi achiziționate în regim de scutire de la plata accizelor. Cererea se depune la autoritatea vamală teritorială.

(4) Autoritatea vamală teritorială atribuie și înscrie pe autorizația de utilizator final un cod de utilizator.

(5) Modelul autorizației de utilizator final este prezentat în **anexa nr. 34**.

(6) Autorizațiile de utilizator final se emit în două exemplare, cu următoarele destinații:

a) primul exemplar se păstrează de către utilizatorul final. Câte o copie a acestui exemplar va fi transmisă și păstrată de către operatorul economic furnizor al produselor energetice în regim de scutire;

b) al doilea exemplar se păstrează de către autoritatea vamală teritorială emitentă.

(7) Autorizația de utilizator final are o valabilitate de 3 ani de la data emiterii. Cantitatea de produse accizabile înscrisă într-o autorizație de utilizator final poate fi suplimentată în situații bine justificate, în cadrul aceleiași perioade de valabilitate a autorizației.

(8) Deținătorii de autorizații de utilizator final au obligația de a transmite autorității vamale teritoriale emitente a autorizației, trimestrial, până la data de 15 inclusiv a lunii imediat următoare trimestrului pentru care se face raportarea, o situație privind achiziția și utilizarea produselor energetice, care va cuprinde informații, după caz, cu privire la: furnizorul de produse energetice, cantitatea de produse achiziționate, cantitatea utilizată, și stocul de produse energetice la sfârșitul perioadei de raportare, potrivit modelului prevăzut în **anexa nr. 35**. Neprezentarea situației în termenul prevăzut atrage aplicarea de sancțiuni contravenționale potrivit prevederilor Codului de procedură fiscală.

(9) Cantitățile de produse scutite de plata accizelor înscrise într-o autorizație vor fi estimate pe baza datelor determinate în funcție de perioada de utilizare a combustibilului pentru încălzire și de parametrii tehnici ai instalațiilor pe o durată de 3 ani.

(10) Autoritățile vamale teritoriale vor ține o evidență a operatorilor economici care au obținut autorizații de utilizatori finali prin înscrierea acestora în registre speciale. De asemenea, vor asigura publicarea pe pagina de web a autorității vamale a listei cuprinzând

acești operatori economici, listă care va fi actualizată lunar până la data de 15 a fiecărei luni.

(11) În situația în care achiziționarea produselor energetice se efectuează de la un antrepozit fiscal în regim de scutire directă, livrarea produselor se face la prețuri fără accize, iar deplasarea acestora este obligatoriu însoțită de exemplarul tipărit al documentului administrativ electronic, prevăzut la pct. 91.

(12) La sosirea produsului energetic la utilizator, acesta trebuie să înainteze în sistemul informatizat raportul de primire, potrivit prevederilor art. 206³³ din Codul fiscal, și are obligația deținerii produselor maximum 48 de ore pentru un posibil control din partea autorității vamale teritoriale.

(13) În situația în care nu se respectă prevederile alin. (11) și (12) operațiunea respectivă se consideră eliberare pentru consum și după expirarea termenului de 5 zile acciza devine exigibilă.

(14) În înțelesul prezentelor norme metodologice prin *lăcașuri de cult* se înțelege lăcașurile așa cum sunt definite potrivit legislației în domeniul cultelor.

(15) În cazul produselor energetice achiziționate de la importatori sau de la alți operatori economici, scutirea de la plata accizelor se acordă indirect, prin restituire.

(16) Pentru restituirea accizelor, beneficiarul scutirii va depune la autoritatea fiscală teritorială cererea de restituire de accize, însoțită de:

- a) copia facturii de achiziție a produselor energetice;
- b) dovada cantității utilizate în scopul pentru care se acordă scutirea.

(17) Modelul cererii de restituire de accize va fi aprobat prin ordin al ministrului finanțelor publice.

113.8. (1) În situația prevăzută la art. 206⁶⁰ alin. (1) lit. 1) din Codul fiscal, atunci când produsele energetice utilizate drept combustibil pentru încălzire sunt produse în totalitate din biomase, denumite în continuare *biocombustibili*, scutirea este totală.

(2) În situația prevăzută la art. 206⁶⁰ alin. (1) lit. 1) din Codul fiscal, atunci când produsele energetice utilizate drept combustibil pentru motor sunt produse în totalitate din biomase, denumite în continuare *biocarburanți*, scutirea este totală.

(3) În înțelesul prezentelor norme metodologice, prin *biomasă* se înțelege fracțiunea biodegradabilă a produselor, deșeurilor și reziduurilor provenite din agricultură - inclusiv substanțe vegetale și animale -, silvicultură și industriile conexe, precum și fracțiunea biodegradabilă a deșeurilor industriale și urbane.

(4) Atunci când produsele energetice utilizate drept combustibil pentru încălzire conțin minimum 4% în volum produse obținute din biomasă, se aplică o acciză redusă. Acciza redusă care se va aplica amestecului va reprezenta acciza aferentă combustibilului pentru încălzire echivalent al amestecului, diminuată cu 4%.

(5) Pentru produsele energetice care conțin minimum 4% în volum produse obținute din biomasă, potrivit Hotărârii Guvernului nr. 1.844/2005 privind promovarea utilizării biocarburanților și a altor carburanți regenerabili pentru transport, cu modificările și completările ulterioare, se practică o acciză redusă. Acciza redusă care se va aplica amestecului va reprezenta acciza aferentă combustibilului pentru motor echivalent al amestecului, diminuată cu 4%.

(6) Amestecul în vrac dintre biocarburanți și carburanții tradiționali, în conformitate cu legislația specifică, se poate realiza în regim suspensiv de accize numai în antrepozitele fiscale ale antrepozitarilor autorizați pentru producția de produse energetice sau în antrepozitele fiscale de depozitare ale persoanelor afiliate antrepozitarilor autorizați pentru producție de produse energetice.

(7) Amestecul în vrac dintre biocombustibili și combustibilii tradiționali se poate realiza în regim suspensiv de accize numai în antrepozitele fiscale ale antrepozitarilor autorizați pentru producția de produse energetice sau în antrepozitele fiscale de depozitare ale persoanelor afiliate antrepozitarilor autorizați pentru producție de produse energetice.

(8) În situațiile prevăzute la alin. (6) și (7), antrepozitarul autorizat pentru producția de produse energetice este operatorul economic care deține instalații, utilaje și echipamente pentru rafinarea țițeiului și prelucrarea fracțiilor rezultate în vederea obținerii de produse supuse accizelor.

(9) Atunci când stațiile de distribuție comercializează produse energetice utilizate drept carburant, realizate în totalitate din biomasă, acestea trebuie să se asigure că sunt respectate condițiile prevăzute la art. 206²⁰ alin. (2) lit. c) din Codul fiscal. Stațiile de distribuție vor afișa în acest sens avertismente în atenția clienților.

113.9. (1) În situația prevăzută la art. 206⁶⁰ alin. (1) lit. m) din Codul fiscal, scutirea de la plata accizelor se acordă cu condiția ca operatorii economici producători de energie electrică să notifice acest fapt la autoritatea vamală teritorială, iar energia electrică astfel realizată să fie furnizată direct unui consumator final. Notificarea va cuprinde informații detaliate privind activitatea desfășurată de operatorul economic și va fi însoțită de copia documentelor care atestă autorizarea de către Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei. După înregistrarea notificării, o copie a acestei notificări cu numărul de înregistrare va fi păstrată de operatorul economic.

(2) În înțelesul prezentelor norme metodologice *surse regenerabile de energie* sunt: eoliană, solară, geotermală, a valurilor, a mareelor, energia hidro-, biomasă, gaz de fermentare a deșeurilor, gaz de fermentare a nămolurilor din instalațiile de epurare a apelor uzate și biogaz.

113.10. (1) Scutirile directe de la plata accizelor pentru motorina și kerosenul utilizate drept combustibil pentru motor în situațiile prevăzute la art. 206⁶⁰ alin. (1) din Codul fiscal se acordă cu condiția ca aceste produse să fie marcate potrivit prevederilor Directivei nr. 95/60/CE privind marcarea fiscală a motorinei și kerosenului, precum și celor din legislația națională specifică în domeniu.

(2) Marcarea motorinei și a kerosenului se face în antrepozite fiscale sau în locurile deținute de distribuitorii prevăzuți la pct. 113.1.2., sub supraveghere fiscală, potrivit procedurii stabilite prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(3) Nu intră sub incidența marcării produsele energetice destinate utilizării drept combustibil pentru aviație.

113.11. (1) În toate situațiile de acordare a scutirii directe, autorizația de utilizator final se eliberează la cererea scrisă a beneficiarului.

(2) Autoritatea vamală teritorială poate revoca autorizația de utilizator final în următoarele situații:

a) operatorul economic a comis fapte repetate ce constituie contravenții la regimul produselor accizabile, potrivit Codului de procedură fiscală;

b) operatorul economic nu a justificat legal destinația cantității de produse energetice achiziționate;

c) operatorul economic a utilizat produsul energetic achiziționat altfel decât în scopul pentru care a obținut autorizație de utilizator final.

(3) Decizia de suspendare sau de revocare a autorizației de utilizator final se comunică deținătorului și produce efecte de la data comunicării sau de la o altă dată cuprinsă în aceasta.

(4) Autoritatea vamală teritorială poate anula autorizația de utilizator final atunci când i-au fost oferite la autorizare informații false în legătură cu scopul pentru care operatorul economic a solicitat autorizația de utilizator final.

(5) Decizia de anulare a autorizației de utilizator final se comunică deținătorului și produce efecte începând de la data emiterii autorizației.

(6) Operatorul economic poate contesta decizia de revocare, de anulare sau de suspendare a autorizației de utilizator final, potrivit legislației în vigoare.

(7) O nouă autorizație de utilizator final va putea fi obținută după 12 luni de la data revocării sau anulării autorizației.

(8) Stocurile de produse energetice înregistrate la data revocării sau anulării autorizației de utilizator final pot fi valorificate sub supravegherea autorității vamale teritoriale.”

25. Punctul 115 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Codul fiscal:

Responsabilitatea marcării

Art. 206⁶². - Responsabilitatea marcării produselor accizabile revine antrepozitarilor autorizați, destinatarilor înregistrați, expeditorilor înregistrați sau importatorilor autorizați, potrivit precizărilor din normele metodologice.

Norme metodologice:

115. (1) Autorizația de antrepozit fiscal sau de destinatar înregistrat atestă și dreptul de marcarea a produselor supuse acestui regim.

(2) Dreptul de marcarea a produselor supuse acestui regim revine importatorului de astfel de produse din țări terțe, în baza autorizației emise de Comisie în vederea realizării acestor achiziții.

(3) Autorizația de importator se acordă de Comisie în conformitate cu prevederile pct. 117.1.

(4) În vederea realizării achizițiilor de produse din tutun prelucrat din alte state membre, timbrele procurate de destinarii înregistrați se expediază pe adresa antrepozitului fiscal de producție care urmează să le aplice pe produse.

(5) În vederea realizării achizițiilor de băuturi alcoolice supuse marcării din alte state membre, banderolele procurate de destinarii înregistrați se expediază pe adresa antrepozitului fiscal de producție sau a unui antrepozit fiscal desemnat de către acesta, care urmează să le aplice pe produse.

(6) În vederea realizării achizițiilor de băuturi alcoolice supuse marcării din alte state membre pentru care antrepozitul fiscal expeditor nu aplică banderole, banderolele procurate de destinarii înregistrați se aplică de către aceștia în locurile autorizate pentru primirea produselor în regim suspensiv de accize. În această situație, banderolele se aplică înainte de comercializarea băuturilor alcoolice pe teritoriul României, dar nu mai târziu de 25 a lunii următoare celei în care accizele au devenit exigibile.

(7) În vederea realizării importurilor de produse supuse marcării, timbrele sau banderolele, după caz, procurate de importatori se expediază pe adresa producătorului extern care urmează să le aplice pe produse.

(8) În vederea realizării importurilor de băuturi alcoolice supuse marcării pentru care furnizorul extern nu aplică banderole, banderolele procurate de importatori se aplică de către aceștia în locurile autorizate ca antrepozite vamale.

(9) În situațiile prevăzute la alin. (4), (5) și (7) expedierea marcajelor se face în maximum 15 zile de la executarea comenzii de către unitatea autorizată cu tipărirea.

(10) După expirarea termenului de 15 zile, destinatarii înregistrați sau importatorii autorizați sunt obligați să returneze unității specializate autorizate cu tipărirea, în vederea distrugerii, marcajele neexpediate în termen.

(11) În cazul importurilor de produse accizabile supuse marcării, expedierea marcajelor către producătorii externi se face numai ca bagaj neînsoțit, cu depunerea în vamă a documentului vamal de export temporar. Documentul vamal de export temporar trebuie să fie însoțit de:

a) documentul de transport internațional, din care să rezulte că destinatarul este producătorul mărfurilor ce urmează a fi importate;

b) o copie a contractului încheiat între importator și producătorul extern sau reprezentantul acestuia;

c) o copie a autorizației de importator.

(12) Cu ocazia importului, odată cu documentul vamal de import, se depune un document vamal de reimport, pentru marcajele aplicate, în vederea încheierii regimului acordat la scoaterea temporară din țară a acestora.”

26. Punctul 117 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Codul fiscal:

Eliberarea marcajelor

Art. 206⁶⁴. - (1) Autoritatea competentă aprobă eliberarea marcajelor, potrivit procedurii prevăzute în normele metodologice.

(2) Eliberarea marcajelor se face către:

a) antrepozitarii autorizați pentru produsele accizabile prevăzute la art. 206⁶¹;
b) destinatarii înregistrați care achiziționează produsele accizabile prevăzute la art. 206⁶¹;

c) expeditorul înregistrat sau importatorul autorizat care importă produsele accizabile prevăzute la art. 206⁶¹. Autorizația de importator se acordă de către autoritatea competentă, în condițiile prevăzute în normele metodologice.

(3) Solicitarea marcajelor se face prin depunerea unei cereri la autoritatea competentă, în condițiile prevăzute în normele metodologice.

(4) Eliberarea marcajelor se face de către unitatea specializată pentru tipărirea acestora, desemnată de autoritatea competentă, potrivit prevederilor din normele metodologice.

(5) Contravaloarea marcajelor se asigură de la bugetul de stat, din valoarea accizelor aferente produselor accizabile supuse marcării, conform prevederilor din normele metodologice.

Norme metodologice:

117.1. (1) Persoana care intenționează să obțină autorizație de importator depune la autoritatea vamală teritorială o cerere conform modelului prezentat în **anexa nr. 55**, însoțită de următoarele documente:

a) certificatul constatator eliberat de Oficiul Registrului Comerțului din care să rezulte: capitalul social, asociații, obiectul de activitate, administratorii, punctele de lucru în care urmează să-și desfășoare activitatea, precum și o copie după certificatul de înmatriculare sau certificatul de înregistrare, după caz,

b) cazierul judiciar al administratorilor, eliberate de instituțiile abilitate din România;

c) contractele încheiate direct între importator și producătorul extern sau reprezentantul acestuia. În cazul în care contractul este încheiat cu un reprezentant al producătorului extern, se va prezenta o declarație a producătorului extern care să ateste relația contractuală dintre acesta și furnizorul extern al deținătorului de autorizație de importator;

d) declarație privind forma de constituire a garanției;

e) certificatul de atestare fiscală;

f) cazierul fiscal.

(3) În termen de 15 zile de la data depunerii cererii conform prevederilor alin. (2), autoritatea vamală teritorială va înainta documentația autorității fiscale centrale - direcția de specialitate care asigură secretariatul Comisiei, însoțită de un referat al acelei autorități vamale teritoriale asupra oportunității emiterii acestei autorizații.

(4) Comisia aprobă eliberarea autorizației de importator dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

a) au fost prezentate documentele prevăzute la alin. (2);

b) administratorul solicitantului nu are înscrise date în cazierul judiciar;

c) solicitantul nu înregistrează obligații fiscale restante la bugetul general consolidat.

(5) Autorizația de importator se eliberează de Comisie în termen de 60 de zile de la data depunerii documentației complete.

(6) Orice importator autorizat are obligația de a constitui o garanție corespunzătoare unei cote de 6% din accizele estimate aferente produselor ce urmează a fi importate pe parcursul unui an.

(7) Autorizația este valabilă începând cu data de 1 a lunii următoare celei în care importatorul autorizat face dovada constituirii garanției în cuantumul și în forma aprobate de Comisie potrivit pct.108.

(8) În situația în care intervin modificări față de datele inițiale în baza cărora a fost

emisă autorizația, importatorul autorizat are obligația de a le notifica la secretariatul Comisiei în vederea modificării autorizației, dacă este cazul, după cum urmează:

a) dacă se modifică datele de identificare ale importatorului autorizat, în termen de 30 de zile de la data înregistrării modificării, însoțită de actul adițional/hotărârea asociațiilor, certificatul de înscriere de mențiuni la Oficiul Registrului Comerțului și, după caz, cazierile judiciare ale administratorilor și certificatul de înregistrare la Oficiul Registrului Comerțului.

b) în situația în care modificările care intervin se referă la tipul produselor accizabile, cu cel puțin 60 de zile înainte de realizarea importului.

(9) Autorizația de importator autorizat poate fi revocată atunci când titularul acesteia nu respectă una din cerințele prevăzute la alin. (8).

(10) Decizia de revocare se comunică importatorului autorizat și produce efecte de la data la care a fost adusă la cunoștință acestuia.

(11) În cazuri excepționale când interesele legitime ale importatorului autorizat impun aceasta, Comisia poate decala termenul de intrare în vigoare a deciziei de revocare, la o dată ulterioară.

(12) Importatorul autorizat nemulțumit poate contesta decizia de a revocare a autorizației, potrivit legislației în vigoare.

(13) Contestarea deciziei de revocare a autorizației de importator autorizat, suspendă efectele juridice ale acestei decizii pe perioada soluționării contestației în procedură administrativă.

(14) În cazul în care importatorul autorizat dorește să renunțe la autorizație, acesta are obligația să notifice acest fapt Comisiei cu cel puțin 60 de zile înainte de data de la care renunțarea la autorizație produce efecte.

(15) Modificarea autorizațiilor de importator autorizat ca urmare a schimbării sediului social, denumirii sau a formei de organizare nu intră sub incidența alin. (7) și este valabilă de la data emiterii autorizației modificate.

(16) Procedura de autorizare a importatorului autorizat nu intră sub incidența prevederilor legale privind procedura aprobării tacite

(17) În cazul pierderii autorizației de importator autorizat, titularul autorizației va anunța pierderea în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a.

(18) În baza documentului care atestă că anunțul referitor la pierdere a fost înaintat spre publicare în Monitorul Oficial, autoritatea emitentă a autorizației va elibera la cerere un duplicat al acesteia.

117.2. (1) Pentru fiecare solicitare de marcaje, antrepozitarul autorizat, destinatarul înregistrat și importatorul autorizat depun nota de comandă la autoritățile vamale teritoriale.

(2) Modelul notei de comandă este prevăzut în **anexa nr. 56.**

(3) În cazul antrepozitarului autorizat, al destinatarului înregistrat și al importatorului autorizat, fiecare notă de comandă se aprobă - total sau parțial - de către autoritatea vamală teritorială, în funcție de:

a) datele din situația lunară privind evidența achiziționării, utilizării și returnării marcajelor, prezentată de solicitant la autoritatea vamală competentă cu aprobarea notelor de comandă de marcaje, potrivit alin. (9);

b) livrările de produse accizabile marcate, efectuate în ultimele 6 luni față de data solicitării unei noi note de comandă.

(4) În situația în care în decursul unei luni se solicită o cantitate de marcaje mai mare decât media lunară a livrărilor din ultimele 6 luni, se va depune un memoriu justificativ în care vor fi explicate motivele care au generat necesitățile suplimentare.

(5) Notele de comandă se întocmesc de către solicitant în 3 exemplare.

(6) Notele de comandă se aprobă în termen de 7 zile lucrătoare de la data înregistrării la autoritatea vamală teritorială. După aprobare, cele 3 exemplare ale notelor de comandă au următoarele destinații: primul exemplar se păstrează de către solicitant, al doilea exemplar se transmite Companiei Naționale "Imprimeria Națională" S.A. și al treilea exemplar se păstrează de către autoritatea vamală teritorială care aprobă notele de comandă.

(7) Operatorii economici cu drept de marcă au obligația utilizării marcajelor aprobate prin notele de comandă în termen de 6 luni consecutive de la eliberarea acestora de către Compania Națională "Imprimeria Națională" S.A. După expirarea acestui termen marcajele neutilizate vor fi restituite Companiei Naționale "Imprimeria Națională" S.A., în vederea distrugerii, operațiune care se va desfășura sub supraveghere fiscală, pe cheltuiala operatorului economic cu drept de marcă.

(8) În sensul prevederilor alin. (7), prin utilizarea marcajelor se înțelege aplicarea efectivă a acestora pe ambalajul produsului accizabil. În cazul produselor accizabile marcate provenite din achiziții intracomunitare sau din import, dovada marcajelor utilizate este reprezentată de o scrisoare de confirmare din partea producătorului transmisă operatorului economic cu drept de marcă, care va fi anexată semestrial la situația privind evidența marcajelor achiziționate, utilizate și returnate, fără ca termenul de restituire a marcajelor neutilizate să depășească 12 luni consecutive.

(9) Antrepozitarii autorizați, destinatarii înregistrați și importatorii autorizați de produse supuse mărcării sunt obligați să prezinte lunar, până la data de 15 inclusiv a fiecărei luni, autorității vamale teritoriale, situația privind marcajele utilizate în luna anterioară celei în care se face raportarea, potrivit modelului prevăzut în **anexa nr. 57**. În cazul banderolelor, această situație se va întocmi pe fiecare tip de banderolă, potrivit dimensiunilor și caracteristicilor inscripționate pe acestea.

(10) Procentul maxim admis de marcaje distruse în procesul de marcare și care nu pot fi recuperate pentru a fi evidențiate este de 0,5% din numărul marcajelor utilizate.

(11) Pentru cantitatea de marcaje distruse în procesul de marcare peste limita maximă admisă prevăzută la alin. (10), se datorează accizele aferente cantităților de produse care ar fi putut fi marcate.

(12) În situația prevăzută la alin. (11), acciza devine exigibilă în ultima zi a lunii în care s-a înregistrat distrugerea, iar termenul de plată al acesteia este până la data de 25 inclusiv a lunii imediat următoare.

(13) Antrepozitarii autorizați, destinatarii înregistrați și importatorii autorizați de produse supuse marcării vor ține o evidență distinctă a marcajelor distruse, precum și a celor deteriorate, conform modelului prevăzut în **anexa nr. 58**.

(14) Toate marcajele deteriorate vor fi lipite la sfârșitul fiecărei zile pe un formular special, destinat pentru aceasta, potrivit modelului prevăzut în **anexa nr. 59**.

(15) Semestrial, până la data de 15 inclusiv a lunii următoare semestrului, marcajele deteriorate evidențiate în **anexa nr. 59**, vor fi distruse de către antrepozitarul autorizat, destinatarul înregistrat sau importatorul autorizat, pe cheltuiala acestora, în condițiile prevăzute de legislația în domeniu, obligatoriu sub supraveghere fiscală.

(16) În cazul marcajelor pierdute sau sustrase, antrepozitarii autorizați, destinatarii înregistrați și importatorii autorizați au obligația ca, în termen de 15 zile de la înregistrarea declarației, procesului-verbal de constatare sau a sesizării scrise a persoanei care a constatat dispariția marcajelor, să anunțe autoritatea vamală teritorială în vederea stabilirii obligației de plată privind accizele.

(17) În situația depășirii termenului prevăzut la alin. (16), acciza devine exigibilă în ziua imediat următoare depășirii termenului și se va plăti în 3 zile lucrătoare de la data depășirii termenului respectiv.

(18) În cadrul antrepozitului de producție este permisă operațiunea de distrugere a marcajelor achiziționate de clienți prin autoritățile competente din țările lor de rezidență, atunci când se impune această operațiune și dacă este admisă de acele autorități. Cu cel mult 7 zile înainte de desfășurarea operațiunii de distrugere a marcajelor, antrepozitul fiscal va înștiința autoritatea vamală teritorială în vederea desemnării de către această autoritate a unui reprezentant care să asigure supravegherea fiscală și semnarea procesului verbal întocmit după încheierea operațiunii respective.

117.3. (1) După aprobarea notelor de comandă de marcaje de către autoritatea vamală teritorială, exemplarul 2 al notei de comandă se va transmite de către operatorul economic cu drept de marcare către Compania Națională "Imprimeria Națională" S.A. și va fi însoțit de dovada achitării contravalorii marcajelor comandate în contul acestei companii.

(2) Eliberarea marcajelor se face de către Compania Națională "Imprimeria Națională" S.A.

(3) În cazul importatorilor autorizați, eliberarea marcajelor se face sub supraveghere vamală.

(4) Marcajele se realizează de către Compania Națională "Imprimeria Națională" S.A. prin emisiuni identificate printr-un cod și o serie de emisiune aprobate de către direcția specializată cu atribuții de control din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(5) Termenul de executare a comenzilor de către Compania Națională "Imprimeria Națională" S.A. este de 15 zile lucrătoare de la data primirii și înregistrării notelor de comandă aprobate de autoritatea vamală teritorială.

(6) Până la eliberarea marcajelor către beneficiari, acestea se depozitează la Compania Națională "Imprimeria Națională" S.A. în condiții de deplină securitate.

(7) Contravaloarea marcajelor se asigură de la bugetul de stat din valoarea accizelor aferente produselor accizabile supuse marcării, astfel:

a) antrepozitarii autorizați, lunar, din suma ce urmează a se vira bugetului de stat cu titlu de accize, determinată potrivit prevederilor pct. 71 alin. (5), vor deduce numai contravaloarea marcajelor aferente cantităților de produse efectiv eliberate pentru consum. Contravaloarea marcajelor ce urmează a se deduce din accize se determină pe baza prețurilor fără T.V.A.;

b) destinatarul înregistrat, din suma ce urmează a se vira bugetului de stat cu titlu de accize, determinată potrivit prevederilor pct. 71 alin. (5), va deduce numai contravaloarea marcajelor aferente cantităților de produse efectiv marcate. Contravaloarea marcajelor ce urmează a se deduce din accize se determină pe baza prețurilor fără T.V.A.;

c) importatorul autorizat, cu ocazia fiecărei operațiuni de import de produse marcate, din suma ce urmează a se vira bugetului de stat cu titlu de accize, determinată potrivit prevederilor pct. 71 alin. (5), va deduce numai contravaloarea marcajelor aferente cantităților de produse efectiv importate. Contravaloarea marcajelor ce urmează a se deduce din accize se determină pe baza prețurilor fără T.V.A.”

27. La punctul 118, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Trimestrial, situația privind cotele de piață se comunică de direcția cu atribuții în elaborarea legislației în domeniul accizelor din cadrul autorității fiscale centrale, către direcția de specialitate care asigură secretariatul Comisiei, autoritatea vamală centrală, direcțiile cu atribuții de control din subordinea Agenției Naționale de Administrare Fiscală și a Ministerului Administrației și Internelor.”

28. Anexele nr. 33 și 34 se înlocuiesc cu anexele nr. 1 și 2 la prezenta hotărâre.

29. Anexa nr. 52 se modifică și se înlocuiește cu anexele nr. 3 și 4 la prezenta hotărâre.

30. Anexa nr. 53 se modifică și se înlocuiește cu anexele nr. 5 și 6 la prezenta hotărâre.

31. Operatorii economici care dețin autorizații de utilizator final pentru utilizarea cărbunelui și cocsului în unul din scopurile prevăzute la art. 206²⁰ alin. (1) pct. 2 lit. a), b) și e) din Codul fiscal își pot desfășura în continuare activitatea fără a proceda la notificarea prevăzută la art. I pct. 8 al titlului VII din prezenta hotărâre aferent pct. 82 de la titlul VII din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, cu modificările și completările ulterioare, dar nu mai târziu de expirarea termenului de valabilitate a autorizației de utilizator final.

Art. II. – În aplicarea prevederilor art. IV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 54/2010 privind unele măsuri pentru combaterea evaziunii fiscale, se emit următoarele precizări:

„Art. IV. - (1) Prevederile art. I pct. 4, 21 și 22 se aplică începând cu data de 1 iulie 2010.

(2) Autorizațiile deținute de antrepozitarii autorizați pentru antrepozitele fiscale de depozitare produse accizabile, cu excepția situațiilor prevăzute la art. I pct. 5. își încetează valabilitatea la data de 1 septembrie 2010.

(3) Antrepozitarii autorizați pentru producția de produse energetice și antrepozitarii autorizați pentru producția de țigarete, inclusiv persoanele afiliate acestora, prevăzuți la art. I pct. 5, care la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență dețin mai mult de 8 antrepozite fiscale de depozitare de produse energetice și mai mult de două antrepozite fiscale de depozitare țigarete, au obligația ca în termen de 10 zile lucrătoare de la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, să comunice Comisiei pentru autorizarea operatorilor de produse supuse accizelor lista antrepozitelor fiscale de depozitare, în număr de maximum 8, respectiv două, pentru care se intenționează reautorizarea acestora.

(4) După 48 de ore de la data intrării în vigoare a prevederilor prezentei ordonanțe de urgență, cu excepția cazurilor prevăzute la art. I pct. 5, se interzice

deplasarea produselor accizabile în regim suspensiv de accize către antrepozite fiscale de depozitare.

(5) Antrepozitarii autorizați care la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență dețin autorizații valabile, care au depășit perioada de 3 ani în cazul contribuabililor mari și mijlocii stabiliți conform reglementărilor în vigoare și, respectiv, de un an în celelalte cazuri de la data de începere a valabilității autorizației și doresc să-și continue activitatea ca antrepozitar autorizat, au obligația de a solicita reautorizarea până la data de 31 august 2010 inclusiv, în condițiile prevăzute în Normele metodologice de aplicarea a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr.44/2004, cu modificările și completările ulterioare.

(6) Antrepozitarii autorizați care dețin autorizații valabile la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, a căror valabilitate, până la data de 31 august 2010, nu depășește 3 ani în cazul contribuabililor mari și mijlocii și, respectiv, un an în cazul contribuabililor mici de la data de începere a valabilității autorizației, au obligația de a se conforma prevederilor de la art. I pct. 13, 15 și 17 până la data de 31 august 2010 inclusiv.

(7) Nerespectarea prevederilor alin. (5) și (6) atrage revocarea autorizațiilor de antrepozit fiscal.

Precizări:

(1) Deplasările de produse accizabile în regim suspensiv de accize, care au fost începute înainte de data de 26 iunie 2010, se efectuează și se încheie în conformitate cu prevederile legale de la titlul VII din Codul fiscal în vigoare până la modificarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, prin OUG nr. 54/2010. În această situație, produsele accizabile pot fi plasate și deținute în antrepozitele fiscale de depozitare în regim suspensiv de accize.

(2) Produsele accizabile deținute de antrepozitele fiscale de depozitare în regim suspensiv de accize la data intrării în vigoare a OUG nr. 54/2010, inclusiv în cazul prevăzut la alin. (1), pot beneficia de acest regim până la data de 1 septembrie 2010, dată la care intervine exigibilitatea accizelor, cu excepția situațiilor prevăzute la art. I pct. 5 din OUG. nr. 54/2010 referitoare la art. 206²¹ alin. (2) din Codul fiscal.

(3) Produsele accizabile prevăzute la alin. (2) pot fi deplasate în regim suspensiv de accize până la data de 1 septembrie 2010, după cum urmează:

- a) de la un antrepozit fiscal de depozitare la un antrepozit fiscal de producție;
- b) de la un antrepozit fiscal de depozitare la un alt antrepozit fiscal de depozitare, atunci

când asupra produselor accizabile nu intervine schimbul de proprietate, acestea fiind în proprietatea antrepozitarului autorizat care deține antrepozitul fiscal de depozitare primitor.

(4) Produsele accizabile prevăzute la alin. (2) care intră sub incidența sistemului de marcă, pot fi marcate în antrepozitul fiscal de depozitare dacă antrepozitarul autorizat deținător al acelui antrepozit a fost autorizat pentru marcarea produselor, dar nu mai târziu de 1 septembrie 2010. Marcajele neutilizate până la această dată vor fi restituite până la data de 15 septembrie 2010, Companiei Naționale „Imprimeria Națională” S.A., în vederea distrugerii, operațiune care se va desfășura sub supraveghere fiscală, pe cheltuiala operatorului economic.

(5) Începând cu data de 26 iunie 2010 deplasările intracomunitare de produse accizabile pot fi realizate în regim suspensiv de accize până la locul de primire care a fost autorizat ca antrepozit fiscal de depozitare, situație în care exigibilitatea accizelor intervine la momentul primirii produselor accizabile, plata accizelor urmând a se efectua potrivit prevederilor art. 206⁵¹ alin. (1) din Codul fiscal. În acest caz, antrepozitarului autorizat deținător al antrepozitolui de depozitare îi sunt aplicabile prevederile destinatarului înregistrat, până la obținerea de către acest operator economic a autorizației de destinatar înregistrat, dar nu mai târziu de 1 septembrie 2010. Produsele accizabile astfel achiziționate vor fi admise pentru depozitare în locul autorizat ca antrepozit fiscal, cu condiția ca produsele să fie delimitate distinct de cele deținute în regim suspensiv de accize, dacă este cazul.

(6) Pentru situația prevăzută la alin. (5), în cazul produselor accizabile supuse marcării, marcarea produselor se poate realiza în locul de primire, care anterior a fost autorizat ca antrepozit fiscal de depozitare, cu condiția ca antrepozitarul autorizat deținător al acelui antrepozit să fi fost autorizat pentru marcarea produselor. Produsele accizabile astfel primite trebuie marcate înainte de comercializarea acestora pe piața națională, dar nu mai târziu de termenul de plată al accizelor care au devenit exigibile, respectiv la data primirii lor.

(7) În situația produselor accizabile supuse marcării provenite din operațiuni proprii de import începute după data de 26 iunie 2010, aplicarea marcajelor poate fi realizată de către antrepozitarul care a fost autorizat pentru depozitare și marcă, înainte de punerea în liberă circulație a produselor, respectiv într-un antrepozit vamal. În această situație, antrepozitarului autorizat îi sunt aplicabile prevederile importatorului autorizat pentru marcarea produselor accizabile, până la obținerea de către acest operator economic a autorizației de importator autorizat, dar nu mai târziu de 1 septembrie 2010. Dacă până la această dată operatorul economic nu obține autorizația de importator autorizat, marcajele neutilizate până la data de 1 septembrie 2010 vor fi restituite până la data de 15 septembrie 2010, Companiei Naționale „Imprimeria Națională” S.A., în vederea distrugerii, operațiune care se va desfășura sub supraveghere fiscală, pe cheltuiala operatorului economic.

(8) În cazul prevăzut la alin. (5), antrepozitarul autorizat pentru depozitare în vederea autorizării în calitate de destinatar înregistrat va depune la autoritatea fiscală centrală – direcția de specialitate care asigură secretariatul Comisiei, o cerere potrivit modelului prevăzut în **anexa nr. 39** la normele metodologice, însoțită de următoarele documente:

- a) copia autorizației de antrepozitar autorizat;
- b) certificatul de atestare fiscală;
- c) cazierul fiscal;
- d) informațiile necesare determinării garanției, potrivit pct. 108 din normele metodologice;
- e) copia contractelor încheiate cu antrepozitele fiscale din statele membre de expediere.

(9) În cazul prevăzut la alin. (7), antrepozitarul autorizat pentru depozitare în vederea autorizării în calitate de importator autorizat va depune la autoritatea fiscală centrală – direcția de specialitate care asigură secretariatul Comisiei, o cerere potrivit modelului prevăzut în **anexa nr. 55** la normele metodologice, însoțită de următoarele documente:

- a) copia autorizației de antrepozitar autorizat;
- b) certificatul de atestare fiscală;
- c) cazierul fiscal;
- d) informațiile necesare determinării garanției, potrivit pct. 117.1 din normele metodologice;
- e) copia contractelor încheiate cu furnizorii din țări terțe.

(10) Antrepozitarii autorizați deținători de autorizații valabile a căror valabilitate, la data intrării în vigoare a prevederilor OUG nr. 54/2010, a depășit, de la data autorizării antrepozitului fiscal, 3 ani în cazul contribuabililor mari și mijlocii și respectiv un an în celelalte cazuri, care solicită reautorizarea până la data de 31 august 2010, pot desfășura activitatea în baza vechilor autorizații până la eliberarea de către Comisie a noilor autorizații.

(11) În situația în care Comisia respinge cererea de reautorizare, Comisia va emite decizie de revocare a autorizației care va fi comunicată operatorului economic prin autoritatea vamală teritorială.

(12) Decizia prevăzută la alin. (11) produce efecte de la data comunicării operatorului economic.

(13) În vederea respectării prevederilor art. IV alin. (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.54/2010, antrepozitarii autorizați au obligația de a depune la autoritatea fiscală centrală – direcția de specialitate care asigură secretariatul Comisiei până la data de 31 august 2010 inclusiv, documentele necesare care fac dovada conformării prevederilor respective

(14) Revocarea autorizațiilor de antrepozite fiscale ale antrepozitarilor autorizați care

nu se conformează prevederilor art. IV alin. (6) din OUG nr. 54/2010, se face prin decizie a Comisiei.

(15) În cazul expeditorilor înregistrați care dețin autorizații valabile la data intrării în vigoare a OUG nr. 54/2010, conformarea cu prevederile art. I pct. 18 din această ordonanță de urgență se dovedește prin depunerea documentului care atestă completarea nivelului garanției, după caz, la autoritatea fiscală teritorială, înainte de operațiunile de import ce urmează a se efectua. Autoritatea fiscală teritorială va transmite o copie a documentului respectiv la autoritatea fiscală centrală – direcția de specialitate care asigură secretariatul Comisiei.

Art. III. – În măsura în care aplicarea prevederilor titlului VII – Accize și alte taxe speciale din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, cu modificările și completările ulterioare, va impune precizări suplimentare, acestea vor fi emise prin ordin al ministrului finanțelor publice.

PRIM-MINISTRU

EMIL BOC

Contrasemnează :

Ministrul finanțelor publice,

Sebastian Teodor Gheorghe Vlădescu

București,

Nr.